

Godina 5. | Broj 10 | travanj 2010.

ISSN 1846-3630

rotary

magazin

Žene u Rotariju

www.gpzagorje.hr

sigurna linija susreta

Riječ GUVERNERA

Peter Krause

Dragi prijatelji i prijateljice u Rotaryju,

tri četvrtine ove rotarijanske godine je već iza nas - vrijeme je da predsjednici i uprave klubova pogledaju unatrag kako bi vidjeli što je od planiranog ostvareno u ovoj godini. Možete li ostvariti planirane klupske projekte, svoje želje za povećanjem članstva, za boljim prijateljstvom u klubu ali i izvan njega. Još uvijek ima vremena za ostvarenje planova!

Ovo je isto tako i vrijeme kada nastupajuće klupske uprave trebaju napraviti svoje planove za novu rotarijansku godinu.

Na PETS/SETS-u u Zagrebu DGE Barbara Kamler Wild i ja sreli smo mnogo rotarijanaca i rotarijanki iz Hrvatske – motiviranih i punih energije. Siguran sam da će s takvom predanošću i slijedeća rotarijanska godina biti izvrsna i da će donijeti puno dobrog Rotaryju u Hrvatskoj. Trening seminar je bio izvrsno organiziran, interaktivni i vrlo zanimljiv. Vjerujem da je bio na korist svim sudionicima, posebno budućim predsjednicima klubova.

Želim vam ovom prigodom predstaviti razmišljanje Rotary Leadership Institutea – Vladanje upravljačkim vještinama nije jamstvo da će netko biti dobar Rotary vođa. Dobar Rotary lider mora poznavati Rotary

i znati što je Rotary bio i kuda ide, i imati viziju što Rotary može biti. To se izvrsno uklapa u moj guvernerski moto – Dužnost i predanost, Znanje, Vrijednosti i ideali (prijateljstvo, služanje, etički standardi).

Rotarijanska godina koja je pred nama bit će tranzicijska godina u kojoj će rotarijanci i rotarijanke iz Hrvatske u Districtu 1910 stvarati svoj distrikt. To će biti vrlo izazovna i važna godina za sve vas. No, molim vas da ne zaboravite da će Hrvatska, kao D1913, biti dio Rotary Internationala. Zato razmišljajte globalno. Stvarajte nove kontakte i prijateljstva, posjećujte druge klubove, pripremajte međunarodne projekte koristeći programe Rotary Internationala, i omogućite mladima međunarodne razmjene i školovanja. Iskreno vjerujem da će prijateljstvo austrijskih i hrvatskih rotarijanaca trajati i kada ćemo služiti u dva distrikta.

Posjetio sam više od polovice klubova u Hrvatskoj i u većini njih vidio veliku živost, živo prijateljstvo, izvrsne projekte u zajednici. Veselim se da ću u svibnju posjetiti klubove koje još nisam, uglavnom u Istri i Dalmaciji, ali i što ću mnoge od vas sresti u Beču, na konferenciji Distrikta 1910 od 28. do 30. svibnja.

Sadržaj

- 4 | Proslava 80 godišnjice Rotarija u Hrvatskoj

- 12 | Rotary nastavlja borbu protiv dječje paralize

- 18 | Tema broja: Žene i Rotary

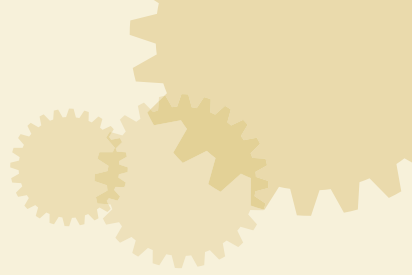

- 30 | Rotary aktivnosti

- 68 | Slavni rotarijanci:
Dr. Albert Schweitzer

Proslava na čast Hrvatske i Rotarijja

Igor Čolaković

Ivo Husić (DG1913), Peter Krause (DG1910), Nikola Bilandžija (DGN 1913) i Tomislav Maravić (PAG 1910) na svečanoj akademiji

Svečana akademija koja je 19. prosinca upriličena u hotelu Westin povodom 80. godišnjice rotarijanstva u Hrvatskoj, bila je još jedna, snažna demonstracija snage i zajedništva hrvatskih rotarijanaca, ali i zalog sigurne budućnosti Rotarijja u Hrvatskoj - u novom Districtu 1913.

Pred više od četiri stotine rotarijanaca i rotarijanki koji su u Zagreb stigli unatoč snažnoj snježnoj mećavi, predsjednik Hrvatskog Rotary saveza Duško Čorak u pozdravnom je govoru podsjetio na stogodišnju povijest Rotarijja, ali i na vrijeme kada je ideja Rotary kluba, koju je svijetu ponudio

čikaški odvjetnik Paul Harris, stigla i u Hrvatsku, krajem dvadesetih godina 20. stoljeća.

«Dobivanjem vlastitog, Districta 1913, ostvarena je želja hrvatskih rotarijanaca da svoj rad i djelovanje mogu osmišljavati i koordinirati, ispunjavajući očekivanja vlastitog članstva, kao i obveza koje proizlaze iz zajednice Rotary Internationala. Ovo stanje nam dozvoljava da kažemo kako je budućnost Rotarijja u Hrvatskoj u rukama hrvatskih rotarijanaca – istaknuo je Duško Čorak, zahvalivši prijateljima iz Austrije i Districta 1910, «koji su nesebično, rotarijanski poma-

gali u našem odrastanju i uključivanju u svjetsku rotarijansku zajednicu», a posebno guvernerima Districta 1910 – Engelbertu Wenckheimu, Antonu Hilscheru i Robertu Nemlingu, «koji su zajedno s hrvatskim rotarijancima dali poseban doprinos u stvaranju hrvatskog Rotary distrikta».

«Pred nama je velika obveza i zadatak – ustrojiti District 1913, organizacijski i programski. Pretpostavke za to smo već obavili. Imenovani su budući guverneri, izrađen je i prihvaćen Statut za prijelazno razdoblje, usvojen je i plan rada za naredne dvije godine, određena je vizija i zadaci u Districtu 1913 – rekao je predsjednik Hrvatskog Rotary saveza i guverner elect budućeg hrvatskog distrikta, pozvavši rotarijance i rotarijanke da i dalje predano služe u rotarijanskoj zajednici.

Veselu je vijest hrvatskim rotarijancima na svečanosti priopćio zagrebački gradonačelnik Milan Bandić – Grad Zagreb je dodijelio budućem Districtu 1913 poslovni prostor na izvrsnoj lokaciji, u Praškoj 2.

Žive aktivnosti hrvatskih rotarijanaca na svečanoj je akademiji pohvalio guverner Districta 1910 Peter Krause, koji je posebno istaknuo kako je svečanost u povodu 80. godišnjice Rotarijja u Hrvatskoj «proslava na čast Hrvatske i Rotarijja».

Duško Čorak, predsjednik HRS-a, istaknuo je kako je ustroj novog distrikta «velika obveza i zadatak»

Snimio: I. Čolaković

Bogata prošlost залог je sigurne budućnosti

Ivan Husić, prvi predsjednik Rotary Cluba Zagreb, prvog Rotary kluba osnovanog u našoj zemlji, na svečanoj je akademiji rekao kako ovaj vrijedan ljubilej svakog hrvatskog rotarijanca «ispunjava radošću i ponosom». A Rotary u Hrvatskoj doista ima mnogo razloga za ponos u proteklih osam desetljeća u kojima se rotarijanska ideja, zahvaljujući predanosti naših rotarijanaca grandioznoj viziji Paula Harrisa, unatoč zabranama i progonima, uspjela održati i razviti u zajednicu prijatelja posvećenih ideji služenja.

«Dio naše povijesti i ponosa želim podijeliti s vama zato što nas oni vode do sadašnjeg trenutka, zato što nam oni mogu i trebaju biti poticaj i putokaz za ono što je pred nama. Podsjećanje na prošlost temelj je promišljanja i nade za budućnost – istaknuo je prijatelj Husić podsjetivši na vrijeme ponovnog osnivanja zagrebačkog Rotary kluba krajem osamdesetih godina prošlog stoljeća, kada su se s padom Berlinskog zida «otvorili novi obzori i nove nade».

«Burna vremena uvijek su ujedno i prilika da se nadoknadi propušteno i uskraćeno. Takvu sam priliku i ja dobio, da ponovno osnujem Rotary u Hrvatskoj i tu priliku nisam

propustio – podsjetio je prvi predsjednik RC Zagreb na vrijeme kada je, uz podršku prijatelja Jerka Stipičića i rotarijanskih prijatelja iz Austrije, ponovo osnivaio zagrebački Rotary klub.

«No, onda smo se suočili s ratom, možda najvećim iskušenjem za organizaciju poput Rotarija, kojoj je cilj služiti dobru, širiti duh tolerancije i nadu. Rotarijanci iz cijelog svijeta uključili su se u program pomoći – ostvarena je najveća rotarijanska pomoć ikada prema jednoj državi – rekao je Ivan Husić, naglasivši kako se Rotary u Hrvatskoj ponovo nalazi pred izazovom – radom u vlastitom distriktu.

«Rotarijanski model prijateljstva, služenja zajednici, zdrave ambicije na dobrobit što većeg broja ljudi – to je ono što možemo ponuditi. Kada se pitamo kakav distrikt želimo, onda bismo se zapravo trebali pitati što još možemo učiniti, više i bolje – naglasio je Ivo Husić, budući prvi guverner Districta 1913.

Pohvale i priznanja rotarijancima u Hrvatskoj

O rotarijanskom prijateljstvu koje je punu potvrdu dobilo i u našoj zemlji na svečanosti je govorio član Glavnog odbora Rotary Internationala Ekkehart Pandel, a tople je riječi hrvatskim rotarijancima uputio i prijatelj Anton Hilscher, bivši guverner Districta 1910 i ovlaštenik D1910 u distriktiranju buduće hrvatskog i slovenskog distrikta.

U posebno emotivnom govoru rotarijanskim se prijateljicama i prijateljima na svečanosti obratio i prijatelj Stanko Ojnik, prvi guverner budućeg Districta 1912, koji je tom prigodom posebno istaknuo prijateljstvo između rotarijanaca iz Slovenije i Hrvatske.

U lijepoj rotarijanskoj atmosferi svečanost je nastavljena dodjelom priznanja Districta 1910 Hrvatskom Rotary savezu koje je guverner Peter Krause uručio predsjedniku HRS-a Dušku Čorku. U povodu proslave 80. godišnjice rotarijanstva u našoj zemlji Hrvatski Rotary savez dodijelio je posebno priznanje «za izuzetni doprinos u osnivanju i razvoju rotarijanstva u Hrvatskoj»

Visoki dužnosnici Rotary Internationala – Tony Hilscher (desno) i Ekkehart Pandel

Član Glavnog odbora Rotary Internationala Ekkehart Pandel zaželio je uspješan rad novom distriktu

Jerko Stipičić (RC Graz Neutor) na svečanosti u Zagrebu

Districtu 1910, a na svečanoj akademiji uručena su i posebna priznanja Saveza «za izuzetni doprinos razvoju rotarijanstva u Hrvatskoj» Nikoli Bilandžiji (RC Osijek), Marijanu Bulatu (RC Zagreb), Ivi Husiću (RC Zagreb), Peri Perišiću (RC Split), Jerku Stipičiću (RC Graz Neutor) i Ratku Žuriću (RC Zagreb) te posthumno Franji Šulaku (RC Varaždin).

Guverner Krause i predsjednik HRS-a Čorak uručili su i povelje koje je Savez dodijelio Rotary klubovima za razvoj rotarijanstva u našoj zemlji. Povelje su uručene predsjedniku RC Zagreb Danilu Periću, predsjedniku RC Rijeka Vidoju Vujiću, predsjedniku RC Varaždin Damiru Mamuziću, predsjedniku RC Osijek Vladimiru Zobundžiji, predsjedniku RC Dubrovnik Antunu Karamanu, pred-

sjedniku RC Split Zvonimiru Stipičiću i predsjedniku RC Karlovac Ivanu Stojkoviću, dok je predsjednik RC Zagreb Kaptol Mladen Hrgarek primio povelju koja je klubu dodijeljena za «značajne humanitarne projekte i pružanje pomoći drugima». Burnim aplauzom nagrađen je prijatelj Relja Bašić (RC Zagreb) kojemu je Savez dodijelio priznanje za dugogodišnje predano članstvo.

Rotarijanska svečanost uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj nastavljena je u zagrebačkoj Areni gdje je te večeri održana završnica velike humanitarne akcije «Korak u život» Rotary Cluba Zagreb Kaptol sa spektakularnim božićnim koncertom slavnog tenora Josea Carrerasa.

Guverner Krause uručio je Dušku Čorku priznanje Districta 1910 Hrvatskom Rotary savezu

Priznanje za doprinos širenju rotarijanstva primio je prijatelj Jerko Stipičić

Proslava je bila – velika priča

Na prvoj sjednici Upravnog odbora Hrvatskog Rotary saveza u ovoj kalendarskoj godini, koja je održana 22. siječnja, u poslovnom prostoru tvrtke MIT Software u Podsusedu, posebno je razgovarano o organizacijskim pripremama za funkcioniranje Districta 1913 i osnivanju distriktnih odbora.

«Bila je to jedna velika priča, logistički i organizacijski, koja je u potpunosti ispunila očekivanja – rekao je na sjednici predsjednik Hrvatskog Rotary saveza Ivan Husić, a uzornu organizaciju proslave 80. godišnjice

Rotaryja u Hrvatskoj pohvalili su i članovi Odbora, posebno istaknuvši angažman prijatelja Duška Čorka.

U nastavku sjednice prijatelj Čorak iznio je inicijativu za pokretanjem «banke predavanja» kojom bi se potaknulo klubove na redovitu praksu predavanja na sastancima, što bi svakako obogatilo klupski život i međuklupske aktivnosti.

Asistenti guvernera, predstavljajući aktualnu situaciju u svojim regijama, posebno su istaknuli važnost daljnjeg rada na osnivanju novih klubova te na očuvanju članstva.

Tajnik Hrvatskog Rotary saveza Igor Baković na sjednici je govorio o aktivnostima u postupku donošenja temeljnih dokumenata budućeg distrikta, pri čemu je odbor posebno naglasio značaj distriktnih odbora za kvalitetan rad Districta 1913.

Prijateljica Sunčica Bulat Würsching predstavila je aktivnosti u sklopu Rotary Foundationa, rizničar HRS-a Nikola Bilandžija podnio je izvješće o financijskim obvezama klubova, a na sjednici je donijeta i odluka o novom sjedištu Hrvatskog Rotary saveza – u Praškoj ulici 2.

Članovi Upravnog odbora Hrvatskog Rotary saveza na sjednici u Podsusedu

Grad Zagreb novom distriktu dodijelio na korištenje prostor u Praškoj 2

Ispunimo Prašku rotarijanskim životom

Problem s adekvatnim prostorom u kojem bi bio smješten ured budućeg Districta 1913, koji je dugo mučio rotarijansku zajednicu u Hrvatskoj, konačno je riješen. Zagrebački gradonačelnik Milan Bandić na svečanoj je akademiji u povodu 80. godišnjice Rotaryja u Hrvatskoj izvijestio da je Grad Zagreb dao na korištenje Hrvatskom Rotary savezu prostor u Praškoj ulici.

Uredski prostor od četiri prostorijske ukupne površine 77,5 četvornih metara u Praškoj 2, Rotaryju je predao na korištenje gradonačelnik Bandić na svečanosti koja je održana 22. siječnja. Tom je prigodom, zahvalivši Gradu Zagrebu i njegovu gradonačelniku, predsjednik Hrvatskog Rotary saveza Ivan Husić uručio gradonačelniku Zagreba zahvalnicu Hrvatskog Rotary saveza.

«Konačno imamo dom i mjesto okupljanja – rekao je na svečanosti predsjednik Husić i pozvao naše rotarijance da «ispune Prašku rotarijanskim životom».

Prostor koji je na raspolaganje dobio budući distrikt u međuvremenu je uređen, promijenjeni su podovi a prostorije su oličene i namještene, pa je 12. ožujka u novim prostorijama budućeg distrikta održan i prvi službeni sastanak guvernera Krausea s asistentima guvernera iz našeg subdistrikta.

Valja istaknuti kako su u uređenju i opremanju novih prostorija pomogli prijatelji Zdravko Požgaj (RC Ludbreg), čija je tvrtka donirala parket, prijatelj Slobodan Školnik (RC

Ivo Husić uručio je gradonačelniku Milanu Bandiću zahvalnicu Hrvatskog Rotary saveza

Na prvom službenom sastanku u novim prostorima bili su – Tomislav Divić, Želimir Feitl, Tomislav Maravić, Ivo Husić, Barbara Kamler – Wild, Peter Krause, Tony Hilscher, Ivan Domislović, Vladimir Zobundžija i Ivan Urlić (s desna na lijevo)

Zagreb), odnosno, tvrtka Emmezeta, za novi su prostor donirali hladnjak i aparat za kavu, dok je guverner elect D1913 Duško Čorak donirao aparat za kavu. Među donatorima koji su pomogli Savezu je i prijatelj Goran Klepac, predsjednik RC Delnice, koji je donirao vrhunsko vino i rokovnike za uzvanike na svečanoj akademiji u povodu 80. godišnjice Rotaryja u Hrvatskoj.

Prijatelj Pero Perišić iz RC Split na ovogodišnjem je PETS/SETS-u pozvao naše Rotary klubove da pomognu u opremanju novih prostorija u Praškoj te da doniraju umjetnička djela koja bi krasila dom hrvatskih rotarijanaca koji su konačno dobili adekvatni prostor za rad i prijateljsko druženje.

U hotelu Antunović održana Skupština subdistrikta Hrvatska i ovogodišnji trening seminar za buduće predsjednike i tajnike klubova

Posvećenost Rotaryju

Osamdesetak rotarijanaca i rotarijanki iz 42 hrvatska Rotary kluba sudjelovalo je u radu Skupštine našeg subdistrikta koja je upriličena u hotelu Antunović u Zagrebu, u subotu, 13. ožujka. Toga je dana održan i trening seminar za buduće predsjednike i tajnike klubova koji će dužnosti u klubovima preuzeti početkom rotarijanske godine 2010./2011.

«Proslava 80. godišnjice Rotaryja u Hrvatskoj bila je impresivna priredba, odlično organizirana i posjećena – istaknuo je otvarajući sjednicu guverner Districta 1910 Peter Krause koji je posebno govorio o «prijateljstvu kao idealu Rotaryja» te o rotarijanskom služenju i posvećenosti cilju Rotary Internationala – iskorjenjivanju dječje paralize.

«Budite lideri u svom klubu – poručila je budućim predsjednicima i tajnicima guvernerka elect Barbara Kamler Wild. Ova bečka povjesničarka umjetnosti, članica osnivačke grupe Rotary Cluba Wien Graben i prva

žena na čelu Districta 1910, posebno je istaknula važnost komunikacije s Rotary klubovima i posvećenost Rotaryju i akcijama kakva je End Polio Now. Buduća je guvernerka predsjednike i tajnike u godini 2010./2011. pozvala da u klubove odnesu poruku – Uživajte u Rotaryju!

Buduće je predsjednike i tajnike na početku ovogodišnjeg trening seminaru pozdravio Ivan Husić, predsjednik Hrvatskog Rotary saveza i budući prvi guverner Districta 1913, a potom je prijatelj Mitko Naumovski (RC Zagreb) govorio o «temeljnim rotarijanskim načelima». PETS/SETS je nastavljen živom diskusijom na radionici o klupskom životu o čemu je govorio prijatelj Ivan Husić. On se na seminaru osvrnuo i na aktivnosti i procedure za osnivanje Rotary kluba, dok je primus asistent guvernera Tomislav Maravić prezentirao internetsku stranicu Rotaryja u Hrvatskoj - www.rotary.hr, i mogućnosti koje

pruža klubovima u komunikaciji i vođenju klupskih pismohrana.

O rotarijanskim normama i pravilima govorio je prijatelj Vladimir Lokner (RC Zagreb), o blagajničkom poslovanju – guverner nominee Districta 1913 Nikola Bilandžija (RC Osijek), a o mogućnosti zajedničkog knjigovodstva za Rotary klubove u Hrvatskoj Viktor Križek (RC Zagreb).

Zadatke tajnika Rotary kluba i administraciju klubova predstavila je prof. Ljiljana Crnković, koja je govorila i o programima razmjene mladih, pri čemu je ponovo naglašeno kako naši klubovi još uvijek premalo sudjeluju u programima Rotary Internationala namijenjenim mladim ljudima.

Sunčica Bulat – Würsching (RC Zagreb – Centar) govorila je o programima Rotary Foundation, Igor Čolaković (RC Varaždin) o odnosima s javnošću Rotary kluba, a asistent guvernera Vladimir Zobundžija (RC Osijek) o profilu rotarijanca.

Budući predsjednici i tajnici Rotary klubova iz Hrvatske na trening seminaru u hotelu Antunović

Ivo Husić govori budućim predsjednicima i tajnicima

Barbara Kamler Wild, prva žena na čelu D 1910 i Ivo Husić, prvi guverner D1913

Graditi zajednicu – premošćivati kontinente

Buduća guvernerka Districta 1910 Barbara Kamler Wild na seminaru za buduće predsjednike i tajnike predstavila je i predsjednički moto nastupajućeg predsjednika Rotary Internationala Raya Klinginsmitha. Svjetski predsjednik u slijedećoj rotarijanskoj godini za moto je izabrao krilaticu – Graditi zajednicu – premošćivati kontinente.

Budući predsjednik RI-a, rotarijanac je već punih 50 godina, u RC Kirksville u Missouriju, a ovaj nekadašnji bankar i veliki donator Rotaryja, obnašao je niz odgovor-

nih dužnosti u Rotaryju – bio je guverner distrikta, predsjedao je Legislacijskim vijećem, bio je član Glavnog odbora Rotary Internationala i Future Vision odbora, a sa suprugom Judie, već godinama predano brine o hendikepiranim osobama.

Svoje bogato rotarijansko iskustvo budući je predsjednik Rotary Internationala sažeo upravo u svom predsjedničkom motu. Kao rotarijanac je kroz pola stoljeća bio usredotočen na službu u svojoj zajednici, ali i na međunarodnu službu. Bio je stipendist Rotary

Foundation Ambassadorial Scholarshipsa, najstarijeg i najpoznatijeg programa Zaklade Rotary Internationala, zahvaljujući kojem je jednu akademsku godinu proveo u Južnoafričkoj Republici. Budući predsjednik često pritom voli istaknuti kako je zahvaljujući Rotaryju bio prvi student iz Unionvillea u Missouriju koji je studirao u inozemstvu.

The Rotarian je u ožujku, pišući o ovom sjajnom rotarijancu istaknuo – Pedeset godina rotarijanac, a tek je počeo!

Rotary je u ožujku nastavio akciju iskorjenjivanja dječke paralize

U 19 afričkih zemalja cijepljeno 85 milijuna djece

U velikoj kampanji koja je započela 6. ožujka u 19 zemalja zapadne i središnje Afrike bit će protiv dječke paralize cijepljeno čak 85 milijuna djece. Rotarijanci svijeta tako čine novi korak prema cilju – potpunom iskorjenjivanju polia.

Kampanja se provodi u devet afričkih zemalja u kojima su u posljednjih šest mjeseci zabilježeni novi slučajevi oboljenja – u Burkini Faso, Kamerunu, Čadu, Gvineji, Liberiji, Maliju, Mauritaniji, Senegal i Siera

Leoneu, te u Beninu, Zelenordskim Otocima, Središnjoj Afričkoj Republici, Gambiji, Gani, Gvineji Bisao i Nigeriji, a sa smirivanjem političkih prilika u tim zemljama kampanja će biti proširena i na Obalu Bjelokosti, Niger i Togo. Za ovu složenu prekograničnu operaciju Rotary International je izdvojio iz Fonda čak 30 milijuna dolara.

Predsjednica Regionalnog Polio Plus odbora za Afriku Ambroise Tshimbalanga – Kasongo rekla je –

Mi rotarijanci možemo biti ponosni što smo osigurali dovoljno novca za iskorjenjivanje ove bolesti i pozivamo i druge da prihvate odgovornost i osiguraju sredstva kako bi se poliomijelitis iskorijenio na cijelom afričkom kontinentu».

U ožujku su provedene akcije masovnog procjepljivanja djece i u Indiji, u južnom Afganistanu i Nigeriji. Rotary je sve bliže ostvarenju cilja – svijetu bez dječke paralize.

Imunizacijski dan u Pakistanu (Snimio: WHO)

Rotary izazov od 200 milijuna dolara

Prikupljeno već 114,5 milijuna dolara

Prema izvješću Rotary Internationala, do 28. veljače ove godine, rotarijanci su prikupili oko 114,5 milijuna dolara za Rotary izazov od 200 milijuna dolara. Rotary se sve više približava ispunjenju cilja – potrebno je još prikupiti manje od 90 milijuna kako bi se dosegla svota od 200 milijuna dolara koja se udružuje s donacijom od 355 milijuna dolara koju je Rotaryju, za iskorje-

njivanje dječke paralize, donirala Zaklada Billa i Melinde Gates. Tih 555 milijuna su direktna podrška imunizacijskim akcijama koje se provode u polioendemičnim zemljama kako bi se u potpunosti iskorijenila ova opaka virusna bolest.

No, Rotary upozorava kako bitka još uvijek nije dobivena i poručuje rotarijancima – uložite su vrlo visoki, jer sve dok dječja paraliza prijeti i jednom djetetu na svijetu predstavlja prijetnju za svu djecu svijeta!

Rotary je već punih 30 godina angažiran u borbi protiv dječje paralize

Sve je počelo na Filipinima

Rotary je prošle godine obilježio još jednu važnu obljetnicu. Prije trideset godina, 29. rujna 1979. godine, tadašnji predsjednik Rotary Internationala James I. Bomar oralnim je cjepivom doktora Sabina cijepio prvo od stotinu djece koja su toga dana cijepljena u Manili. Tako je započeo najgrandiozniji projekt u povijesti Rotaryja. Bio je to ujedno i prvi projekt novog 3H programa (Health, Hungry, Humanity). U slijedećih pet godina na Filipinima je protiv dječje paralize cijepljeno više od 6 milijuna djece, za što je Rotary osigurao 760 tisuća dola-

ra. Projekt na Filipinima pokazao se iznimno uspješnim pa je akcija nastavljena i u drugim zemljama. Rotary je postao globalni predvodnik u borbi protiv dječje paralize.

Trideset godina poslije rotarijanci imaju razloga za zadovoljstvo. Zahvaljujući Rotaryju i partnerskim organizacijama – Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji (WHO), UNESCO-u i Američkim centrom za prevenciju i kontrolu bolesti (CDC) broj oboljelih od dječje paralize u svijetu smanjen je za više od 99 posto. U vrijeme kada je akcija pokrenuta od poliomijelitisa godišnje je na svijetu

obolijevalo i više od 350 tisuća djece. Prema podacima Svjetske zdravstvene organizacije lani je u svijetu od dječje paralize ukupno oboljelo 1.597 ljudi. Lani je najviše oboljelih bilo u Indiji – 732, zatim u Nigeriji – 388, u Pakistanu je bilo 89 oboljelih, a u Afganistanu – 38, dok je u drugim polioendemičnim zemljama od polia oboljelo 350 ljudi.

Ove brojke upozoravaju kako bolest unatoč ogromnim naporima još nije iskorijenjena pa će borba protiv dječje paralize i dalje ostati glavni cilj Rotary Internationala.

Polio Free Pakistan

U povjesnici grandiozne akcije iskorjenjivanja dječje paralize ostat će zabilježeno kako je u veljači ove godine, u akciji Polio Free Pakistan, prvi puta u ovoj zemlji cijepljenje obavljeno bivalentnim oralnim polio cjepivom, poznatijim kao bOPV, koje štiti od dva soja polia i koje pruža novu nadu da će opaka bolest, zahvaljujući snažnoj predanosti rotarijanaca, ubrzo biti potpuno iskorijenjena.

U masovnoj kampanji koja je provedena u Pakistanu od 15. do 17. veljače novim je cjepivom cijepljeno čak 35 milijuna djece, a na terenu je bilo više od 2 milijuna ljudi koji su činili oko 90 tisuća imunizacijskih timova, izvještava

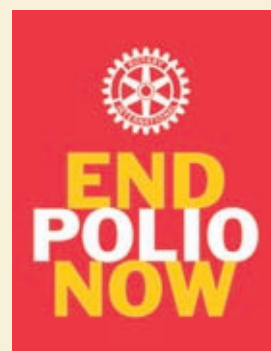
Rotary International na svojim internetskim stranicama.

Predsjednik pakistanskog Polio Plus odbora Aziz Memon naglasio je tom prilikom kako je Pakistan predan i odlučan ispunjavanju obveze da se cijepi baš sva pakistanska djeca, i ona u najzabačenijem kutku zemlje, kako bi se u cijelosti iskorijenila ova opaka bolest.

A o posvećenosti rotarijanaca akciji iskorjenjivanja dječje paralize najbolje svjedoči poruka koju je uputila predsjednica RC Lahore Sharqi Rehana Baray – Slijedeći put kada kapnete kapljicu cjepiva pogledajte u oči tog djeteta i zahvalite Bogu što ste dio tako velike i posebne organizacije kakva je Rotary.

U Pakistanu se po prvi puta cijepilo bivalentnim cjepivom

I u godini krize rastao je broj rotarijanaca u svijetu

Predsjednik RI-a John Kenny istaknuo je – Budućnost Rotaryja je u Tvojim rukama

Novih 520 klubova

Rotary se može pohvaliti da je i u prošloj rotarijanskoj godini, koja je bila obilježena velikom gospodarskom krizom, povećao broj članova.

Krajem minule rotarijanske godine, 30. lipnja 2009., u 33.790 klubova bilo je 2 milijuna 234 tisuće i 527 članova – 3.044 rotarijanca i rotarijanki i 520 klubova više nego prethodne rotarijanske godine.

«Rotary klubovi su planirali svoju budućnost – rekao je Mike McGovern, predsjednik Odbora za razvoj i očuvanje članstva Rotary Internationala, podsjetivši da je Dong Kurn – Lee, predsjednik u rotarijanskoj godini 2008./2009. na početku svog predsjedničkog mandata pozvao klubove da u njegovoj godini pove-

ćaju članstvo za 10 posto. Cilj koji je istaknuo predsjednik Lee urodio je plodom, pa je u više od 5.700 klubova u 534 distrikta broj članova povećan za najmanje 10 posto.

Pritom valja istaknuti i ogromni osobni angažman predsjednika Leea, koji je u svojoj predsjedničkoj godini održao čak 12 predsjedničkih konferencija na 6 kontinenata, između ostalog i u Beču, na kojoj je posebno istaknuo – Rotary treba više ruku! Da smo imali više ruku već bi smo iskorijenili dječju paralizu!». Valja podsjetiti da je predsjednik Lee osobno razgovarao s guvernerima svih distrikata, pozivajući ih da se založe u klubovima kako bi cilj bio ostvaren.

Aktualni predsjednik John Kenny također je vrlo predan zadaći da rast broja članova bude nastavljen i u ovoj rotarijanskoj godini, istaknuvši u svom predsjedničkom motu kako je «Budućnost Rotaryja u našim rukama».

Na stotoj svjetskoj konferenciji u Birminghamu, u lipnju 2009. godine, pozvao je stoga klubove da pojačaju aktivnosti za prijam novih članova, no, isto je tako pozvao klubove da se snažnije posvete očuvanju sadašnjeg članstva. «Očuvanje članstva nije ništa manje važno od prijema novih članova – upozorio je predsjednik Kenny.

Rotary nastavlja svoju dobrotvornu misiju

«Sretan sam da vas mogu izvijestiti o daljnjem poboljšanju financijske slike Rotaryja – poručio je rotarijancima krajem prosinca glavni tajnik Rotary Internationala Ed Futa izvijestivši o financijskoj situaciji u RI-u i Rotary Foundationu.

Krajem prošle kalendarske godine kroz ulaganja na tržištu koje se počelo konsolidirati Rotary International prihodovao je 11 milijuna dolara, a Rotary Foundation – 58 milijuna.

«Mnogi su rotarijanci izrazili zabrinutost zbog lanjskog gubitka Rotaryja, no, to je doista bila posebna godina, u kojoj je financijsko tržište pretrpjelo najveće gubitke od Velike gospodarske krize – rekao je glavni tajnik, dodavši kako su se donacije za Annual Found, koje su prema izvješću The Rotary Foundation za proš-

lu rotarijansku godinu iznosile 99,3 milijuna dolara, doduše smanjile, što se dijelom može pripisati snažnijem doprinosu rotarijanaca za program Polio Plus, posebice za izazov od 200 milijuna dolara.

Ed Futa pri tom napominje kako je vodstvo Rotary zaklade zaključilo da bi inzistiranje na pojačanom financijskom angažmanu rotarijanaca moglo dovesti do stagnacije u punjenju svih fondova, no, upozorava članove da najvažniji ciljevi Rotaryja ne smiju biti ugroženi.

«Rotary mora ispuniti obećanje da će dječja paraliza biti iskorijenjena, no, moramo nastaviti razvijati i obrazovne i dobrotvorne programe koji se financiraju kroz Annual Found. Srećom, mnogo je rotarijanaca koji shvaćaju važnost svih akcija Ro-

taryja i velikodušni su u donacijama – rekao je glavni tajnik Rotary Internationala i izvijestio kako je «kontrola svih troškova i dalje glavni prioritet za rotarijance koji upravljaju financijama Rotary Internationala. Operativni troškovi Rotary Internationala i The Rotary Foundationa tako će ostati na razini lanjske godine, unatoč jasnim znakovima da se tržišta oporavljaju i da najveći dio svijeta izlazi iz gospodarske krize.

«Nastavit ćemo tražiti načine da se operativni troškovi i dalje smanjuju, a da pritom ne ugrozimo aktivnosti Rotaryja u svijetu – rekao je glavni tajnik Rotary Internationala.

Stotinu i prva svjetska konferencija bit će u lipnju održana u Montrealu

Pridružimo se velikom jubileju kanadskih rotarijanaca

Svjetski predsjednik John Kenny poziva rotarijance iz cijelog svijeta da dolaskom na 101. konferenciju Rotary Internationala, koja će biti održana u kanadskom Montrealu, uveličaju svečanost kanadskih rotarijanaca koji ove godine slave stotinu godina otako je osnovan RC Winnipeg, prvi Rotary klub izvan Sjedinjenih Američkih Država.

Konferencija će biti održana od 20. do 23. lipnja, u atraktivnoj Kongresnoj palači, a rotarijanci iz Montreala u svom pozivu na konferenciju rotarijancima svijeta žele do-

brodošlicu i jamče im da će provesti krasne trenutke u njihovom šarmantnom gradu, poslije Pariza najvećem frankofonskom gradu na svijetu.

Valja istaknuti kako će na plenarnoj sjednici 23. lipnja govoriti i legendarna country pjevačica Dolly Parton kako bi predstavila aktivnost Dollywood Foundation's Imagination Library, organizaciju koja promiče rano čitanje i koja siromašnoj djeci do pete godine osigurava mjesečno jednu knjigu. Posvećen borbi protiv nepismenosti Rotary je prepoznao važnost ovog projekta koji promovi-

ra planetarno popularna diva country glazbe te je podržao ovaj projekt.

«Rotary čini toliko dobrog širom svijeta. Ponosni smo i počašćeni što možemo surađivati s tako prestižnom organizacijom – poručila je slavna Dolly Parton koja je ovaj program pokrenula 1996. godine u svom rodnom kraju u Tennesseeu, u kojem je odrasla u siromaštvu, uz oca koji nije znao pisati.

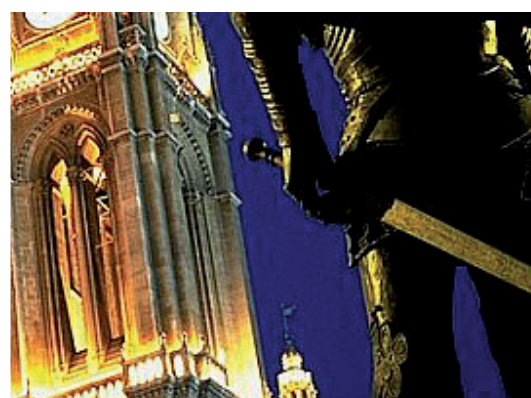
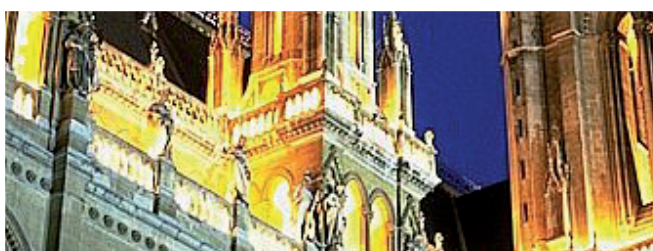
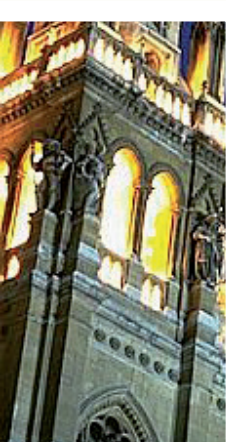
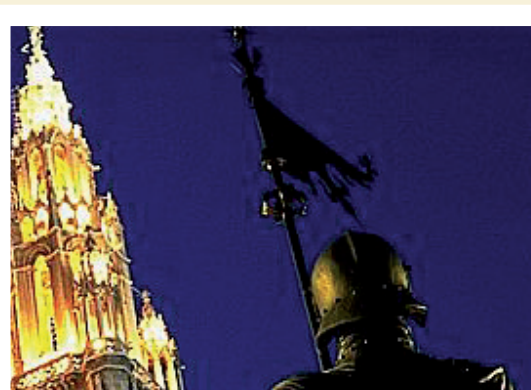
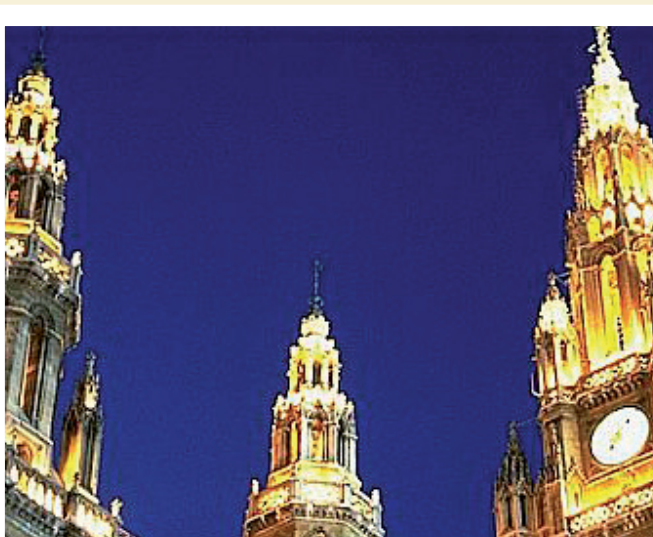
Prijavni obrazac za konferenciju u Montrealu dostupan je na internet-skoj stranici www.rotary.org.

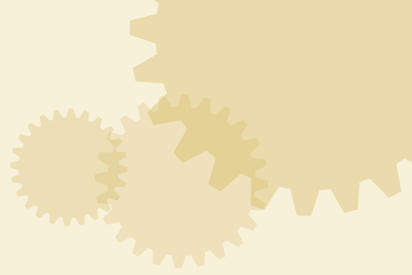
Rotary – radost i svjesnost

Beč će od 28. do 30. svibnja ugostiti rotarijance i rotarijance iz našeg distrikta na distriktnoj konferenciji u svečanoj dvorani Haus der Industrie, na Schwarzenbergplatzu, u kojoj je bila održana i konferencija Distrikta 2005., u godini velikog jubileja Rotaryja.

Guverner Krause rotarijance poziva na konferenciju uz moto «Rotary – radost i svjesnost», o čemu će govoriti na bečkoj konferenciji. Subotnji program bit će nastavljen svečanom večerom i balom u bečkoj Vijećnici.

Program ovogodišnje distriktno-konferencije započet će u petak, 28. svibnja, popodnevnom razgledom bečkih znamenitosti, te druženjem u pivnici Ottakringer, a završit će u nedjelju, Mozartovom Missom solemnis u samostanskoj crkvi braće augustinaca.

Prijelomni trenutak u povijesti Rotaryja

Igor Čolaković

Rotary pokret lanske je godine obilježio dvadesetu godišnjicu od povijesne odluke Legislativnog vijeća Rotary Internationala kojom se ženama dozvolilo prijem u Rotary klubove. Bio je to prijelomni trenutak u dugoj povijesti Rotary pokreta.

«Dragi prijatelji izaslanici, želio bih vas podsjetiti da je svijet 1989. godine bitno drugačiji od onog 1905. i Rotary se mora prilagoditi novoj situaciji – upozorio je na sjednici Vijeća koja je održana u Singapuru Frank J. Devlyn, predsjednik Rotary Internationala u godini 2000./2001. Rotary je naposljetku prihvatio žene u svoje članstvo, no, povijesnoj su odluci koja je promijenila Rotary pokret prethodila desetljeća nastojanja brojnih žena i muškaraca iz cijelog svijeta da se dozvoli prijem žena u Rotary klubove.

Borba koja je završila na sjednici Legislativnog vijeća u Singapuru trajala je praktično od samog osnivanja prvog kluba u Chicagu. Ostat će zabilježeno kako je na prvoj konvenciji u Chicagu 1910. godine, na kojoj se okupilo 60 izaslanika iz 16 američkih Rotary klubova, predsjedavajući – Ches Perry, kasniji dugogodišnji glavni tajnik Rotary Internationala, kojeg je Paul Harris običavao zvati – Graditelj Rotaryja, javno upitao tadašnjeg predsjednika Rotary Cluba Los Angeles Irwina Mumu o

glasinama «kako su u njegovom klubu i – dame». David Forward u knjizi A Century of Service piše da mu je Muma spremno odvratio – Nema žena, žene nemaju veze s mojim klubom, nikada nisu i vjerojatno nikada i neće». O tadašnjim stavovima rotarijanaca prema ženama u klubovima govori i nastup Leea Mettlera, rotarijanca iz kluba u Kansas Cityju, koji je u diskusiji naglasio da je «i bez žena vrlo teško upravljati s 200 ili 300 muškaraca». I dok su rotarijanci bili postojani u svom uvjerenju – javnost se zbog takvog stava sablažnjavala. Slijedećeg su dana dnevne novine u Chicagu na naslovnica donijele naslove koji su vrištali protiv spolne diskriminacije u Rotaryju. «Žene vide kao opasnost» - napisao je Chicago Daily News, «Uzbuna među muškarcima – ne mogu izaći na kraj sa ženama» – upozoravao je u naslovu Chicago American, a Chicago Journal tekst na prvoj stranici objavio je pod naslovom – Rotary se boji žena.

Rotary se boji žena

Rotary se očito «bojao žena», iako su one već punih pet godina vrlo predano služile u čikaškom klubu. No, spominjale su se rijetko, katkada tek u prigodama javnih događanja, kada bi bile predstavljene kao – supruge rotarijanaca.

Žene se naravno nisu mirile s takvim stavovima rotarijanaca pa su, unatoč striktnom protivljenju Nacionalnog udruženja Rotary klubova, osnovale klubove koji su se temeljili na rotarijanskoj ideji. Minneapolis Journal izvijestio je 1911. godine o osnivanju tamošnjeg kluba - Dr. Gertrude Stanton izabrana je za predsjednicu ženskog Rotary kluba u Minneapolisu, jučer, na sastanku u West hotelu. Klub čine poslovne žene – po jedna iz svake profesije. Klub je osnovan prošlog proljeća, a sastaje se od ljeta. Cilj kluba je promocija druženja među ženama i unapređivanje poslovanja». Godinu dana kasnije Ida Buell iz Dulutha u Minnesoti nastupila je na svjetskoj konferenciji koja je u Duluthu održana u kolovozu 1912., želeći izaslanicima predstaviti svoj ženski klub i pridobiti ih da podrže i osnivanje drugih ženskih klubova u Americi. U Rotarianu od rujna 1912. godine Ida Buell je opisana kao «zanimljiva govornica», no, izaslanici nisu podržali njezinu molbu.

U tjednom pismu klubovima od 20. siječnja 1920. godine glavni tajnik Perry izvijestio je da se «u prosincu 1919. godine Odbor složio da okupljanje žena u klubovima nalik na Rotary klubove ne ide na ruku Rotaryju te da rotarijanci trebaju obeshrabrivati takve organizacije u korištenju imena Rotary».

Žene se nisu predavale

No, žene se nisu predavale. Godinu dana kasnije, 1921., četiri supruge čikaških rotarijanaca izašle su pred Upravni odbor Prvog kluba tražeći dozvolu da organiziraju klub koji se trebao zvati – Chicago Ladies of Rotary. Odbor je istaknuo kako doduše, cijeni njihovu dobru namjeru, no, da im ne može udovoljiti i odobriti korištenje imena Rotary. Unatoč odbijanju, klub su ipak osnovale, i to baš pred nosom glavnog tajnika Chesa Perryja, u njegovom klubu.

Ženski je klub osnovan 24. svibnja 1921. godine, kao neprofitna organizacija u čijem su članstvu isključivo žene – supruge, sestre, kćeri i majke rotarijanaca, a vrlo je brzo narastao na čak 250 članica. Japan Times je 1935. godine objavio priču o ovom klubu koja se dopala mnogima, a u nastavku priče i razgovor s Jean Harris, suprugom Osnivača Rotaryja Paula Harris, koju je opisao kao «majku ženskog Rotaryja». No, žene su još uvijek bile daleko od ostvarenja cilja – za njih je Rotary službeno i dalje bio zatvoren.

Upravni odbor Rotary Internationala, misle neki izvori, nije se toliko protivio samoj ideji služenja žena, već se nije slagao s idejom da ženski klubovi nose ime - Rotary. Rotary je već tada bio brand a Uprava Rotary Internationala držala je kako ustupanje imena «Rotary» ženskim klubovima ne bi išlo u prilog organizaciji.

Navika je s vremenom postala - tradicija

Postoji nekoliko razloga zbog kojih je Rotary pune 84 godine uporno inzistirao da ostane «muški bastion». Mnogi će se složiti da je navika s vremenom postala – tradicija, na koju se

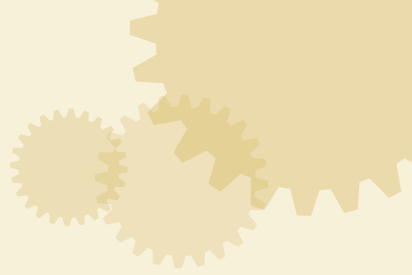

Paul i Jean Harris

i danas pozivaju mnogi Rotary klubovi i za koju se još uvijek postojano zalažu. U studiji koju je 1934. godine napravilo sveučilište u Chicagu istaknuto je – Primanje žena u članstvo Rotary Cluba Chicago potpuno je nezamislivo». Mnogi rotarijanci nisu željeli žene na sastancima jer su se učlanili u – muški klub, a držali su kako svaka organizacija ima pravo sama izabrati svoje članove. Neki su se ženama u Rotary klubovima suprotstavljali drugim «argumentima», govoreći kako se u prisustvu žena na sastancima kluba više neće moći pričati masni vicevi ili pak kako se njihove supruge nikako ne mogu pomiriti da na sastancima s njihovim muževima sjede druge žene.

Problem sa ženama je za Rotary, koji je postajao globalna organizaci-

ja, u nekim dijelovima svijeta bio još složeniji zbog običajnih ili vjerskih pravila po kojima ženama uopće nije dozvoljeno biti u prostoriji s muškarcima. Mnogi su stoga isticali kako inzistiranje rotarijanke da prisustvuje sastanku Rotary kluba u arapskom svijetu sigurno ne bi doprinijelo širenju ideala dobre volje. No, žene se nisu mirile s takvim «argumentima» pa su uz podršku mnogih rotarijanaca i dalje uporno nastojale utjecati na promjenu odluke Legislativnog vijeća da se ženama dozvoli članstvo u Rotary klubovima. U godinama iza 2. svjetskog rata s raznih su strana svijeta opetovano dolazile inicijative da se u statutima klubova izbriše odredba koja je članstvo omogućavala samo muškarcima. Takvu su inicijativu 1950. godine dali Rotary

Supruge rotarijanaca predano su služile u diskreciji

Neka se zovu Rotary Ann

Žene su svoje mjesto u Rotary pokretu pokušavale i uspijevale izboriti u raznim formama. Jednu od njih Rotary je prihvatio s velikom radošću. Supruge rotarijanaca nekoć su zvali, a ponegdje u Sjedinjenim Državama i danas zovu – Rotary Anns. Neki su takav naziv za supruge rotarijanaca držali ponižavajućim, no, kada je nastao bio je zapravo gesta duboke naklonosti i privrženosti ženama u Rotaryju. Priča o nastanku termina Rotary Ann, koju u knjizi *A Century of Service* prenosi David Forward, nastala je još 1914. godine. Rotarijanci iz Kalifornije posebnim su vlakom putovali na konferenciju koja je od 22. do 26. lipnja održana u Houstonu. Ovu veliku grupu činili su rotarijanci iz 13 Rotary klubova, isključivo muškarci, budući tada nije bilo uobičajeno da na konferencije putuju i supruge rotarijanaca. No, u vlaku je ipak bila i jedna žena, supruga Henryja J. «Bru» Brunniera, tadašnjeg predsjednika Rotary Cluba San Francisco. Vlak je tek krenuo na put dug više od tri tisuće kilometara a rotarijanci, koji su se oslovljavali samo s imenom, već su imali problem kako osloviti gospođu Brunnier. «Ne želim Vas zvati gospođu Brunnier. Kako vam je ime, gospođu – usudio se mimo ondašnjih običaja ophođenja sa ženama drsko pitati suprugu svog rotarijanskog prijatelja neki kalifornijski rotarijanac. Gospođa je odvratila – Ann, a vesela grupa rotarijanaca koja ih okru-

žila odmah je spremno poentirala i gospođu Brunnier nazvala – naša Rotary Ann. Rotary Ann postala je najomiljenija osoba u vlaku, a njen se suprug kasnije šalio kako joj «na tom putu nije trebao kupovati nikakvu hranu, jer je uvijek bila gost za nečijim stolom». Nekoliko je rotarijanaca putem skladalo i prigodne pjesme, a jedna od njih bila je i ona o Rotary Ann. Rotarijanci u Houstonu bili su obaviješteni o dolasku posebnog rotarijanskog vlaka pa su prijateljima sa Zapadne obale na kolodvoru priredili svečani doček. Izgleda da je vesela atmosfera iz vlaka kulminirala baš na kolodvoru u Houstonu, jer su rotarijanci sa Zapadne obale Rotary Ann podigli na ramena i kolodvorom prošli stupajući i pjevajući pjesmu – Rotary Ann. Na kolodvoru je bio i Guy Gundaker iz Philadelphie, koji je sa suprugom pošao dočekati prijatelje iz vlaka. Jednom iz vesele družine spomenuo je kako se i njegova supruga zove Ann – rotarijanci su brže - bolje i nju podigli na ramena i nastavili marširati kolodvorom. Kada se euforija ipak malo primirila proglasili su kako će od tada sve supruge rotarijanaca biti – Rotary Ann. Više od 80 godina rotarijanske su supruge imale važne uloge u sve većim uspjesima Rotaryja. Služile su predano i postojano, iako nisu bile i služebno priznati dio Rotary organizacije.

klubovi iz Indije, 1964. Legislacijsko vijeće raspravljalo je o inicijativi Rotary klubova sa Šri Lanke, a Vijeće je tvrdoglavo odbijalo čak i da se ženama omogući barem počasno članstvo u Rotary klubovima, što su predlagali klubovi iz Brazila. Kako je s vremenom sve više rastao broj žena na visokim upravljačkim položajima, sve je više klubova lobiralo za prijem žena u Rotary. Inicijativu su ponovo preuzeli američki rotarijanci koji su 1972. godine, po tko zna koji puta, zatražili promjenu klupskih statuta i još jedanput bili odbijeni. Pet godina kasnije, 1977. godine, Legislacijskom su vijeću upućena čak tri nova prijedloga vezana uz status žena u Rotaryju i svi su glatko odbijeni.

Naposlijetku je odlučio Vrhovni je sud

Beznadnost sve češćih inicijativa potvrdio je naizgled i slučaj Rotary Club Duarte iz Kalifornije, koji je u redovno članstvo primio tri žene, svjesno pritom kršeći Statut i Pravilnik Rotary Internationala. Već u ožujku 1978. godine Rotary International je klub sankcionirao najstrožom mogućom kaznom – oduzimanjem Chartera. Legislacijskom su vijeću i dalje stizali prijedlozi za promjenom Statuta iz Indije, SAD-a, Švedske, Švicarske, no, odluka sada više nije bila samo na Rotaryju. Isključeni klub iz Duartea podnio je naime, 1983. godine tužbu protiv Rotary Internationala zbog spolne diskriminacije, no, Vrhovni sud Kalifornije presudio je u korist Rotary Internationala. Borba za prijem žena sada je nastavljena na sudovima, iako su mnoge američke rotarijance upravo tužbe učvršćivale u uvjerenju kako ženama nije mjesto u Rotaryju, jer su takav postupak držali potpuno neprimjerenim. «Pa

Jean i Paul Harris u njihovom Comely Banku

neće nam valjda sud određivati s kim ćemo biti prijatelji – revoltirano su reagirali na novu situaciju. Tri godine kasnije slučaj «spolne diskriminacije u Rotaryju» odbio je ponovno razmatrati Prizivni sud Kalifornije, pa je naposljetku predmet prosljeđen na najvišu sudsku instancu. S Rotaryjem se sada trebao baviti Vrhovni sud Sjedinjenih Američkih Država.

On je 4. svibnja 1987. godine, u presudi 7-O presudio protiv Rotary Internationala, pa je Upravni odbor bio primoran reagirati i donijeti odluku kojom se klubovima dozvoljava prijem žena «tamo gdje je zakonom zajamčena ravnopravnost spolova». Rotary klubovi u SAD-u izdali su službenu izjavu kojom su potvrdili

«da klubovi mogu primati žene» i u kojoj ohrabruju sve Rotary klubove u zemlji da «kandidate za prijem razmatraju pod jednakim uvjetima, bez obzira na spol».

Prvi Rotary klub s članicama

Prvi Rotary klub koji je u članstvo primio žene bio je Rotary Club Marin Sunrise iz Kalifornije, čarteriran 28. svibnja 1987. godine. To je ujedno bio i prvi Rotary klub među čijim su osnivačima bile i žene. Klub u Duarteu, upravo onaj koji je zbog prijema žena isključen iz Rotary Internationala, i kojemu je članstvo obnovljeno tek u rujnu 1986. godine, prvi je klub na čijem je čelu bila žena – Sylvia Whitlock. Dvije godine kasnije, u stu-

denom 1988. Uprava Rotary Internationala priznaje pravo prijema žena i klubovima u Kanadi.

Valjalo je pričekati još godinu dana, na novu sjednicu Legislativnog vijeća - 1989. godine u Singapuru, pa da ženama bude konačno omogućeno da budu primljene u redovno članstvo svih Rotary klubova na svijetu. Neki su držali kako će to biti kraj Rotaryja. No, prevarili su se.

Mnogi su klubovi s oduševljenjem prihvatili odluku Vijeća pa je do lipnja 1990. godine u svijetu već bilo 20.200 rotarijanki, 1995. godine osam je žena bilo na dužnosti distriktnih guvernera, a u novom stoljeću služenja žene su izabrane i na neke od najviših dužnosti u Rotary Internati-

onalu. Carolyn E. Jones izabrana je 2005. godine u Odbor Rotary zaklade, a 2008. godine Catherine Noyer-Riveau izabrana je za članicu Upravnog odbora Rotary Internationala.

Lani je, prema podacima s internetske stranice Rotary Internationala, u članstvu Rotary klubova bilo 187 tisuća i 967 žena, više od 10 posto ukupnog članstva. Njih 63 služile su i kao guvernerke distrikta.

Brojke pokazuju da su Rotary klubovi žene odlično prihvatili u najvećem dijelu svijeta, iako ne mali broj klubova i dalje odbija u članstvo pozvati žene. U članstvu Rotary Internationala sada je već i priličan broj ženskih Rotary klubova, prije svega u Argentini i na Tajvanu. Valja naglasiti kako su i u našem distriktu čak dva takva klub – RC Banja Luka Gloria i RC Tuzla – Leda, u čijem su članstvu isključivo žene.

Suprotno tvrdnjama da će Rotary sa ženama propasti, posljednjih je dvadeset godina pokazalo da žene koje su odlučile služiti u Rotaryju nisu «kradljivice muževa» kako su njihove ambicije nastojali prikazati protivnici mješovitih klubova, već najbolje liječnice, bankarice, ravnateljice škola, odvjetnice i izvršne direktorice kompanija, koje su predano radile i značajno doprinijele i materijalnom napretku Rotaryja i razvoju rotarijanskog prijateljstva. Njihov je dolazak u klubove donio živost, ponegdje i pravi preporod. Klubovi su sa ženama dobili novu kreativnost i nove ideje u mogućnostima služenja, a Rotary je povećao članstvo i dobio novu snagu. Za veliki uspjeh u proteklih 105. godina Rotary pokret svakako ima zahvaliti i ženama!

Žene rotarijanaca u Velikoj Britaniji svojoj su organizaciji dale nenametljivo ime

Inner Wheel - unutarnji pokretač Rotaryja

Dok su žene u Sjedinjenim Američkim Državama na razne načine pokušavale služiti u Rotaryju, žene rotarijanaca su u Velikoj Britaniji ostvarivale daleko bolje rezultate samo zato jer nisu inzistirale na imenu Rotary. Svojoj su service organizaciji nadjenule nenametljivo ime – Inner Wheel.

Žene rotarijanaca služile su od samog početka djelovanja Rotaryja u Velikoj Britaniji. Bile su okupljene u ženska društva kojem bi na čelu obično bila supruga aktualnog predsjednika Rotary kluba. Ona se, s drugim gospođama, posebice angažirala pri klupskim dobrotvornim aktivnostima. Ostalo je zabilježeno kako su supruge rotarijanaca u Liverpoolu u vrijeme 1. svjetskog rata organizirale informativne

centre za vojnike i mornare koji su putovali na bojišnice, a posebno su se angažirale u dobrotvornom radu s djecom. No, i one su željele svoje aktivnosti organizirati u formi Rotary kluba. Grupa rotarijanskih suprug bila je 1923. godine na sastanku Rotary Kluba Manchester gdje im je predloženo da osnuju ženski klub. Supruga predsjednika RC Manchester poslala je pozivnice suprugama članova kluba na sastanak koji je zakazan za 15. studenog 1923. godine. Pozivu se odazvalo 27 žena koje su raspravljale u kojoj bi se formi mogle organizirati u service klub. Zanimljivo, taj je sastanak održan u turskoj kupe-lji u vlasništvu Williama Mosdella Herriota, jer je to bila jedina dvorana u gradu za koju nisu trebale platiti najam. Za prvu je predsjednicu izabrana Margarette Golding, medicinska sestra i uspješna poslovna žena, supru-

ga predsjednika Olivera Goldinga. Već 10. siječnja 1924. godine grupa rotarijanskih suprugâ održala je prvi službeni sastanak – Inner Wheel Cluba Manchester. Ime su klubu nadjenule prema imenu za unutarnji krug na kotaču koji je baš te godine postao i službeni simbol Rotaryja, a i Inner Wheel je za službene boje odabrao zlatnu i kraljevski plavu. Članstvo u klubu bilo je otvoreno za supruge i ženske članice obitelji rotarijanca.

U spomen na osnivanje prvog Inner Wheel kluba 10. siječnja obilježava se kao Svjetski dan Inner Wheelsa.

Već između prvog okupljanja u turskoj kupelji i prvog sastanka članice su se dobrotvorno angažirale – prikupljale su sredstva za siromašne i šivale oprave za djecu u lokalnoj bolnici. Prvi Inner Wheel projekt služenja bio je projekt koji se sve do danas nastavlja kao «Baby Bundles» - dječji «zavešljajčić», koji simbolizira pomoć Rotaryja potrebitoj djeci širom svijeta.

Inner Wheel se iz Manchesterâ brzo širio Britanijom, gdje je osnovano više od stotinu klubova, pa je već 1929. godine bilo nužno da se IW klubovi, po uzoru

na Rotary, organiziraju u distrikt. Prva guvernerka distrikta bila je prva predsjednica Inner Wheel Cluba Manchester - Margarette Golding.

Osnivač Rotaryja izrazio je podršku Inner Wheelu primivši 1934. godine predsjednicu Golding. «Kada sam primila poruku da se Paul jako veseli što će me vidjeti, bila sam sretna zbog svih nas – prisjetila se kasnije prva predsjednica Inner Wheel kluba i dodala da je počasni predsjednik Rotary Internationala bio vrlo dobro upoznat s dobrotvornim radom britanskih inervilki, a posebno ga je zanimalo njihov rad s djecom s invaliditetom. Te je godine u kontakt s Inner Wheelom došla i Jean Harris, koja je inervilkama predložila da pojačaju pomoć djeci s hendikepom.

Inner Wheel se nastavio širiti i u druge države svijeta, posebno one koje su bile povezane s Ujedinjenim Kraljevstvom. U Australiji je prvi IW klub osnovan već 1931., u Norveškoj 1935. a u Južnoj Africi 1938. godine. Poslije 2. svjetskog rata nastavljeno je širenje Inner Wheelsa, posebice u Aziji - u Indiji, Malaji i na Filipinima, te u zemljama Latinske Amerike, gdje

su inervilke s vremenom postale vrlo učinkovite u snažnoj potpori tamošnjim Rotary klubovima.

Iako vrlo uspješan u čitavom svijetu, Inner Wheel nikada nije pustio dublje korijenje u Sjedinjenim Američkim Državama. Još 1935. godine glavni tajnik Ches Perry zabilježio je susret s predsjednicom ženskog kluba u Chicagu, koji je djelovao unatoč protivljenju Rotaryja, spomenuvši pritom kako je predsjednica posebno naglasila «da je njena grupa upozorena i da će napraviti sve da spriječi tu neučinkovitu invaziju iz drugih zemalja». Ta «neučinkovita invazija» bila je naravno Inner Wheel, a čini se kako su supruge američkih rotarijanaca bile vrlo marne u ispunjavanju svog obećanja Graditelju Rotaryja. Držale su da osnivanje Inner Wheel klubova nije pravi put za ostvarivanje njihovog cilja da postanu rotarijanke.

Unatoč tome Inner Wheel je danas izrastao u jednu od najvećih ženskih service organizacija na svijetu, s više od 98 tisuća članica u 98 zemalja svijeta, u organizaciju koja s uspjehom širom svijeta ostvaruje dobrotvorne projekte vrijedne milijune dolara.

Jean Harris bila je predana pomoćnica Osnivaču Rotaryja

Jean Thomson Harris

Učinila je sve što je mogla

na njegovateljica, njegova suputnica na putovanjima prijateljstva širom svijeta. Njeni suvremenici govore da je lijepa Škotkinja u koju se zagledao Paul Harris bila borbenog duha, uvijek spremna priskočiti u pomoć i založiti se za one u potrebi.

Sudbina je Jean i Paula spojila jednog proljetnog, subotnjeg popodneva nekoliko mjeseci uoči prve konferencije u Chicagu 1910. godine. Paul je po običaju vikendom šetao Morgan parkom u predgrađu Chicaga, istim onim u kojem je kao mladi, osamljeni odvjetnik «sretao toliko ljudi a ni jedno poznato lice». Ovdje je puta preskačući neku ogradu od bodljikave žice neopazivši, poderao jaknu od tvida. «Malo Vam je potrgano – primijetio je neki Paulov znanac, a jedna se mlada dama spremno nadovezala – Ja bih vam mogla to zašiti! Zovem se Jean Thomson. Paul je kasnije napisao kako je u tom trenutku zaboravio sve i ostao bez riječi. Izustio je tek – Paul Harris, i dodao – Jako volim šetnju. «Držim da je to krasna navada – odvrtila je mlada dama.

Sudbinu rotarijanskih žena koje su Rotaryju vjerno i marljivo služile u diskreciji, kao supruge rotarijanaca, dijelila je i Jean Harris, supruga Paula Harrisa. U gotovo 37 godina braka s Osnivačem Rotaryja Jean je bila Paulova odana pomoćnica i briž-

«Ta poderana jakna je probudila moje škotske instinkte i ponudila sam se da mu to zašijem – prisjetila se mnogo kasnije gospođa Harris. Paul, koji nije bio previše vičan sa ženama, taj put nije oklijevao – samo tri mjeseca kasnije slučajni susret u parku okrunjen je vjenčanjem.

Biografi Paula Harrisa u njegovom životopisu naime, nisu pronašli nikakav trag o mogućim romansama inače pustolovnog Paula Harrisa, sve do 1904. godine, kada je preko dragog prijatelja Georga Clarka iz Jacksonvilea upoznao stanovitu – Grace Irenmann. U nešto više od godinu dana par je izmjenjivao pisma dva puta tjedno. Dopisivanje koje je započeto vrlo formalnim, viktorijanskim stilom, završilo je stastvenim ljubavnim pismima u zimi 1905. godine, baš u vrijeme kada je započeo ostvarivati ideju o Rotary klubu. Grace je pokazivala i veliko zanimanje za njegove ideje oko Rotaryja, pa se činilo kako je mladi odvjetnik konačno pronašao životnu družicu. Zaprošio ju je a ona je pristala. No, kako su tadašnji običa-

ji nalagali Paul je njenu ruku morao tražiti od njenog oca. Nisu poznati detalji tog razgovora, no, čini se da je odgovor starog Irenmanna bio – ne. Grace je nastavila pisati pisma u kojima je još uvijek bilo strasti, no Paul je jasno dao do znanja da ne želi nastaviti tu vezu.

Slijedećih pet godina Paul je očito bio potpuno okupiran odvjetničkom praksom i radom u Rotaryju jer u povjesnici Prvog kluba ne nalazimo nikakvog spomena ni o jednoj ženi u životu Osnivača Rotaryja sve do pojave Jean Harris. Ona je u Sjedinjene Američke Države doselila tek prije tri godine iz Kanade, kamo je s braćom i sestrama 1906. godine doputovala iz Edinburgha, gdje je rođena 8. studenog 1881. godine. Paul i Jean vjenčali su se 2. srpnja 1910. godine, a dvije godine kasnije kupili su «kuću iz

snova» na brdašcu Long Wood Drive u južnom dijelu Chicaga, nedaleko mjesta gdje su se prvi puta sreli. U susjedstvu je živio i Silvester Schiele, prvi predsjednik Prvog kluba i Paulov najodaniji rotarijanski prijatelj.

Svoj su novi dom nazvali Comely Bank, po dijelu Edinburgha u kojem je odrasla Jean. Comely Bank je postala njihova oaza mira sve do Paulove smrti u siječnju 1947. godine.

Paul je svoju Jean od milja zvao – moja ljubljena škotska djevojka, a ona je tiho podržavala njegov rad za Rotary, nastojeći pomoći i biti pri ruci. Posebno se angažirala u dobrotvornom radu s djecom. «Svakom je poslu pristupala vrlo temeljito, bilo zbog ljubavi, bilo iz snažnog osjećaja dužnosti – napisao je o svojoj družici Paul Harris.

Jean i Paul običavali su dan završiti uz kamin

Jean Harris i predsjednik RI-a Carl Miller u kolovozu 1963. godine

Bezbržni dani u Comely Banku, kada je Jean šivala odjeću za djecu u lokalnoj bolnici i promatrala Paula kako u predahu između mnogih obveza čita Dickens, brzo su minuli. Jean je u godinama koje su slijedile bila prisiljena postati Paulova njegovateljica i brinuti o suprugu koji je prebolio prvi srčani udar, nešto kasnije i slom živaca a onda i moždani udar. Bila je prisiljena i odlučno otklanjati neprestane zahtjeve da se unatoč bolesti Osnivač Rotaryja vrati na čelnu izvršnu dužnost u Rotary, sve do 1920. godine, kada Harris postaje počasni predsjednik Rotaryja. Jean je sa svojim suprugom proputovala tisuće i tisuće kilometara, s Paulom je posjećivala rotarijance, klubove i

konferencije širom svijeta, s njim je sadila drva prijateljstva. Kada nisu bili na putu u svom su domu u Comely Banku primali rotarijanske prijatelje. Paul u My Road To Rotary, prisjećajući se lijepe atmosfere u Comely Banku, piše kako se nerijetko za istim stolom tamo znalo naći i po desetak rotarijanaca od kojih je osam znalo biti iz raznih država svijeta.

«Moja supruga i ja nastojali smo maksimalno koristiti Comely Bank. Ugošćivali smo brojne rotarijance iz svih dijelova svijeta. U njihovu čast zasadili smo mnogo drveća u našem vrtu prijateljstva. Mnogi su od tih prijatelja danas nažalost, pokojni, no drveće koje smo zasadili još uvijek stoji i podsjeća na naše prijateljstvo – na-

je stoga s ponosom zvao – Moja kraljica kamina i čajnog stolića.

«Jean i ja na kraju smo životnog puta. Sjedimo uz kamin i pijemo čaj. Onaj tko oženi Škotkinju mora prihvatiti naviku sjedenja uz kamin i pijenja crnog čaja. To je stvarno divan predah od dnevnih briga i obveza. Ako je čaj dobar, a vatra ugodno pucketala, onda je to krasan način za okončati dan – sjetno se prisjećao Paul Harris lijepih trenutaka s «ljubljenom škotskom djevojkom», u posljednjem poglavlju – Kraj puta, u My Road To Rotary.

Nakon Paulove smrti u siječnju 1947. Jean je prodala Comely Bank i neko vrijeme živjela u samačkom hotelu u Chicagu, pomažući beskućnicima. Na jesen 1947. godine odlučila se vratiti u rodnu Škotsku i skrasiti kod brata Johna Thomsona u Ayrshireu. Potpuno se povukla iz javnog života a vezu s Rotaryjem održavala je tek preko rijetkih pisama koje je pisala starim prijateljima.

U studenom 1963. godine tadašnji glavni tajnik Rotary Internationala George Means primio je pismo koje je iz Škotske poslala Jeanina sestra.

«U listopadu je Jean završila u bolnici. Svakim je danom bila sve slabije. Preminula je 9. studenog 1963. godine – izvijestila je Rotary International o smrti supruge Osnivača Rotaryja.

«Učinila je sve što je mogla» – zapisano je o njenom životu na nadgrobnom spomeniku u Edinburghu, njenom rodnom gradu, u kojem su joj 1946. godine članice Inner Wheel kluba sa zahvalnošću dodijelile počasno članstvo u Klubu.

pisao je Paul Harris u svojoj autobiografiji My Road To Rotary.

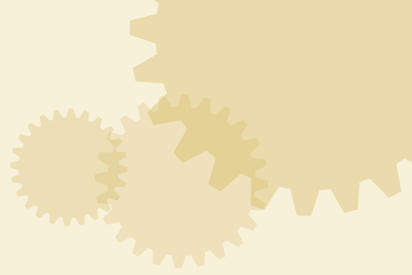
Kada nije bio okupiran odvjetničkim poslom i rotarijanskim obvezama Paul je s velikim veseljem pomagao Jean u uređivanju velikog vrta u kojem je Harris posebno uživao promatrajući ptice.

Jean i Pul nisu imali djece, a Paul je znao reći kako su on i Jean «posvojili Rotary».

«Jean je poslužila mnogo čajeva prijateljima koji su nas posjetili – zapisao je Paul Harris, dodavši kako je posebno uživala u raspirivanju vatre u kaminu. Tako je, brinući o ugodnoj atmosferi u dnevnom boravku Comely Banka, svom suprugu odavala posebnu ljubav i poštovanje. Paul ju

Mlada Jean Harris u Ameriku je stigla iz Škotske

Hvala Rotaryju

«Oduševljena sam kreativnošću koju je Rotary unio u služenju za čovječanstvo i neizmjereno sam vam zahvalna što su Rotary klubovi u svoj krug dobrote prihvatili gluhe, slijepe i druge osobe s posebnim potrebama – zahvalila je rotarijancima na svjetskoj konferenciji u Lucernu, u svibnju 1957. godine, dr. Helen Keller, američka književnica i heroina, legendarna aktivistica za prava osoba s invaliditetom. Toga je puta ova nevjerojatna žena, koja je u ranom djetinjstvu ostala gluha i slijepa, a onda je, zahvaljujući iznimnoj upornosti pobijedila bolest i predrasude prema gluposlijepim osobama, doktorirala filozofiju i postala globalni zagovornik invalidinih osoba, pozvala rotarijance da pomognu kako bi sve slijepe osobe u svijetu mogle steći primjereno obrazovanje.

Helen Keller nije bila prva žena koja je govorila na nekoj svjetskoj konferenciji kako bi rotarijancima iz cijelog svijeta zahvalila na podršci ili ih pak upozorila na neki problem. Jedna od prvih žena koja je govorila na konferenciji Rotary Internationala bila je legendarna glumica Madele-

ine Carrol, «Omiljena plavuša» oskarovca Boba Hopea, koja je svjetsku slavu stekla u Hitchcockovom filmu «39 stepenica», i za koju mnogi još i danas drže kako je bila najljepša glumica koja se ikada pojavila na filmskom platnu. Zahvaljujući istraživanju dr. Wolfganga Zieglera znamo da je filmska diva govorila na svjetskoj konferenciji 1949. godine u New Yorku, pozivajući Rotary da se još snažnije posveti brizi o djeci širom svijeta. «Govorim ovdje ne kao slavna glumica, ovdje sam da bih govorila u ime djece – rekla je filmska zvijezda kojoj je bio dobro poznat angažman rotarijanaca u dobrotvornom radu za djecu, budući je i ona, posebice tijekom 2. svjetskog rata, bila snažno angažirana u dobrotvornom radu za djecu.

Među slavnim ženama koje su imale prigodu govoriti na svjetskoj konferenciji je i slavna američka književnica Pearl Buck, prva Amerikanka koja je primila Nobelovu nagradu za književnost. Ona se obratila izaslancima na svjetskoj konferenciji koja je održana u New Yorku, 9. lipnja 1959. godine, kako bi govorila o mladima.

«Mladi ne mogu čekati. Oni žele živjeti u novom svijetu koji jamči bolje sutra, mladi trebaju nadu, povjerenje i sigurnost. Vaša je zadaća pokazati im da se tome stvarno smiju nadati – poručila je rotarijancima velika književnica koja je također godina-ma pratila postignuća Rotaryja i bila odlično upoznata s misijom Rotaryja. Zanimljivo, za govornicom u Madison Square Gardenu zamijenio ju je Vernher von Braun, koji je tada bio direktor programa razvoja američkih balističkih projektila.

Čini se kako je počasno članstvo u Rotary klubu jedna žena stekla već 1915. godine. Bila je to poznata operna pjevačica iz Chicaga – Florence Macbeth, kojoj je počasno članstvo dodijelio Rotary Club St. Paul iz Minnesote.

Uz suprugu osnivača i «Prvu damu Rotaryja - Jean Harris, svakako najutjecajnija žena u Rotaryju svoga vremena bila je «Prva dama Amerike», Eleonor Roosevelt, supruga predsjednika Franklina Delanoa Roosewelta, jednog u nizu američkih predsjednika-rotarijanaca. U tekstu koji je objavljen u Rotarianu, u travnju 1940. godine, kada je njen suprug bio pri kraju drugog mandata, gospođa Roosevelt piše o problemima koje je uzrokovala velika gospodarska kriza s kojom se još uvijek borila administracija njenog muža.

Margaret Thatcher je jedina žena na popisu 100 slavnih rotarijanaca

Hollywoodska diva Madeline Carroll zahvalila je Rotaryju na podršci u dobrotvornom radu s djecom

«Impresionirana sam činjenicom da postoji organizacija koja u ovim teškim vremenima doista pomaže ljudima, ne oslanjajući se pri tom na pomoć Vlade – napisala je tada o Rotaryju, čiju je Deklaraciju o poštivanju ljudskih prava, usvojenu 1940. na svjetskoj konferenciji u Havani, osam godina kasnije, u Parizu, promovirala u Deklaraciju o ljudskim pravima Ujedinjenih naroda.

Danas svakako najslavnija rotarijanka i jedina žena na listi sto slavnih rotarijanaca je barunica Margaret Thatcher, članica Rotary Cluba

Westminster East. Bila je prva premijerka Velike Britanije, prva predsjednica Konzervativne stranke i «političarka koja je pokazala više odlučnosti od bilo kojeg političara iz svoje generacije». Utjecaj njene desetogodišnje vladavine u Britaniji je zamjetan još i danas, a tačerezam je jedna od odrednica i današnje britanske politike.

Rotarijanske kronike su zabilježile njen nastup pred Rotary Clubom Finchley 21. listopada 1960. godine, kada je govorila o svojoj prvoj godini u Parlamentu. Rotarijancima iz Fin-

chleya mlada je političarka, koju su kasnije, kada je 1979. godine postala premijerka – nazvali čelična lady, s velikim oduševljenjem govorila o generalu de Gaulleu čiji je govor na sjednici Parlamenta opisala «kao najbolji govor koji je ikada čula». Zabilježeno je i kako je klub toga dana imao jednu od najvećih posjećenosti. Margaret Thatcher i njeno markantno mjesto u povijesti druge polovice prošlog stoljeća bit će tema u jednom od narednih brojeva Rotary magazina.

Jose Carreras za "Korak u život"

Slavni španjolski tenor Jose Carreras i njegovi gosti održali su u zagrebačkoj Areni, 19. prosinca, veliki humanitarni koncert 'Korak u život' pred oko 10 tisuća posjetitelja – bio je to veličanstven nastavak proslave 80. godišnjice rotarijanstva u Hrvatskoj, ali i završnica velikog humanitarnog projekta 'Korak u život', pomoću kojeg se, u organizaciji Rotary Cluba Zagreb Kaptol i Koncertne direkcije Zagreb, prikupljaju sredstva za stipendiranje šticećenika dječjih domova i udomiteljskih obitelji.

Jose Carreras nastupio je uz pratnju irske sopranistice Celine Byrne i Zagrebačke filharmonije te uz potporu Tonija Cetinskog, Akademskog zbora 'Ivan Goran Kovačić' i djevojačkog zbora 'Zvezdice'. Koncertom je ravnao maestro Ivo Lipanović, umjesto nedavno preminulog Vjekoslava Šuteja, kojemu je Carreras posvetio ovaj koncert. Na re-

pertoaru su bile poznate talijanske kancone, serenade, katalonske i španjolske pjesme, kao i božićni napjevi iz cijeloga svijeta.

Predsjednik Rotary Cluba Zagreb Kaptol Mladen Hrgarek pozdravio je u ime organizatora izvođače, publiku i ugledne goste, zahvalivši im za sudjelovanje u humanitarnom projektu tijekom kojega su prošle godine prikupljena sredstva za 33 stipendije.

Humanitarna akcija 'Korak u život' provodi se drugu godinu zaredom, a prikupljena sredstva namijenjena su stipendiranju mladih iz dječjih domova koji žele studirati, a nemaju za to mogućnosti. Po podatcima pokretača projekta Rotary Cluba Zagreb Kaptol, srednju školu u Hrvatskoj godišnje završava više od 200 djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi.

Slavni tenor Jose Carreras

Zagrebački klub nastavlja s dodjelom stipendija

Ljiljana Crnković

Članovi RC Zagreb sa stipendistima Kluba

Rotary Club Zagreb nastavlja s dodjelom stipendija uspješnim studentima Zagrebačkog sveučilišta.

Dodjela 10 stipendija glavni je, iako ne i jedini, humanitarni projekt za kojega se sredstva prikupljaju održavanjem koncerata u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Ove je rotarijanske godine koncert održan 17. studenog 2009.

Po raspisivanju javnog natječaja izabrani su ponajbolji studenti kojima se dodjeljuje stipendija od po 25.000 kuna godišnje. Obaveza studenta je jedino da u roku završi godinu studija za koju prima stipendiju.

Ovo je već peta godina zaredom da Rotary Club Zagreb dodjeljuje po deset stipendija najboljim studenti-

ma, čime klub ističe važnost obrazovanja i znanja za razvoj našeg društva.

Stipendije su ove godine dodijeljene studentima Prirodoslovno-matematičkog, Fakulteta elektrotehnike i računarstva, Filozofskog, Veterinarskog, Arhitektonskog, Rudarsko-geološko-naftnog i Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, u Hotelu Regent Esplanade u utorak, 23. ožujka.

U novom desetljeću rada - novi programi

Nikica Vučenočić

Rotary Club Šibenik je u svibnju 2009. godine obilježio 10 godina od chartera. Tijekom prvih deset godina realizirano je 27 akcija koje su imale za cilj pomoći potrebitima.

Ovogodišnji prosinački projekt nazvan je Božićni most, kojim se na ideju 11. predsjednika kluba - prijatelja Dane Slamića, željelo pomoći starijim osobama u Šibensko-kninskoj županiji, koji žive sami, bez ikoga svoga, i bez redovitih primanja. Želeći tim ljudima reći kako nisu zaboravljeni i kako su nam važni, jer tim dragim ljudima i mi dugujemo dio zahvalnosti što imamo mogućnost baštiniti i njihove plodove rada.

Tako su šibenski rotarijanci 23. prosinca posjetili 13 starijih osoba, te dvoje mlađih u izrazito teškim životnim situacijama, i svima donirali novčani dar i prehrambene potrepštine. Za tu svrhu organizirana su četiri tima koji su to prijepodne doživjeli nezaboravno iskustvo i bili nagrađeni zahvalnošću osoba koje su posjetili i darivali.

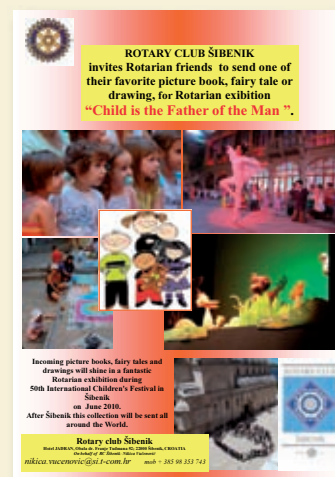
Svi su složili da samo dan u kojem se napravi nešto dobro - može biti dobar dan, te da zbog ovakvih ljudi rotarijansko geslo služenja zajednici ima i te kako smisla.

U ovoj rotarijanskoj godini, 5. prosinca, Rotary Club Šibenik organizirao je i humanitarni bal u hotelu Imperial u Vodicama. U ugodnoj večeri uz vrhunske glazbenike, aukciju slika i lutriju, našlo se mjesta i za mladi mandolinski sastav iz Tribunja, kojeg vodi prijatelj Ivan Korunić. Tijekom večeri prikupljeno je 40 tisuća kuna,

a ovaj je iznos doniran potrebitima u Šibensko-kninskoj županiji.

Nakon uspješno odrađenog projekta "Božićni most", 21. prosinca, u restoranu "Blue Frog" u Šibeniku, organiziran je ugodan domjenak za sve sponzore, te su im uručene zahvalnice i prigodni darovi.

Šibenski je Rotary klub s uspjehom realizirao i akciju prikupljanja pomoći za djecu Haitija od 10. veljače do 10. ožujka ove godine.

"Child is the Father of the Man"

Rotary Club Šibenik poziva prijatelje rotarijance da pošalju svoju omiljenu slikovnicu, bajku i dječji crtež, kako bi u lipnju ove godine, u sklopu jubilarnog - 50. Festivala djeteta u Šibeniku, najstarije međunarodne manifestacije dječjeg stvaralaštva i stvaralaštva za djecu na svijetu, organizirali izložbu koju su nazvali - "Child is the Father of the Man" (Dijete je otac čovjeku).

- Kako je likovni izričaj jedan od univerzalno razumljivih, čak i djeci od najranije dobi, želimo uz jubilej Međunarodnog dječjeg festivala organizirati rotarijansku izložbu slikovnica, bajki i dječjih crteža. Naša je ideja da rotarijanski prijatelji pokušaju pronaći i poslati na adresu našeg kluba najdražu slikovnicu, bajku ili crtež koji su im bili u djetinjstvu posebno dragi, dakle, nešto što je posebno utjecalo

na njihov razvoj. Mnogi naime, vjeruju da je naša osobnost određena upravo onim što smo primili u ranom djetinjstvu. Rotarijanske prijateljice i prijatelji mogu nam pokloniti i slikovnice svojih prijatelja, ili poznatih osoba. Bili bismo zahvalni kada bi dobili izvornu slikovnicu, ili neko od novijih izdanja te slikovnice, a uz nju i kratku biografiju "vlasnika" te priču o tome kako je slikovnica utjecala na kasniji razvoj. Rado ćemo izložiti i crtež koji je u djetinjstvu izradila neka poznata osoba - istaknuo je predsjednik šibenskog kluba Nikica Vučenočić, dodavši kako će slikovnice i likovne radove koje će dobiti od rotarijanskih prijatelja izložiti na izložbi koja će nakon Šibenika putovati svijetom kako bi svjedočila o ovoj akciji šibenskih rotarijanaca.

Proljetno čišćenje Kraljičinog zdenca postaje tradicionalna akcija

Berislav Jeličić

Rotary Club Zagreb Medvedgrad i Park prirode Medvednica organizirati će u nedjelju, 16. svibnja, veliku akciju proljetnog čišćenja Kraljičinog zdenca na Sljemenu.

Riječ je o nastavku aktivnosti Rotary Cluba Zagreb Medvedgrad na prvoj društvenoj akciji kluba, koja je dio šireg projekta pod nazivom 'Vrednovanje i zaštita vodenih staništa u Parku prirode Medvednica i poboljšanje turističke funkcije Parka prirode uređenjem Kraljičina zdenca i brojnih izvora.' Lokacija Kraljičinog zdenca odlikuje se iznimnim prirodnim i kulturnim vrijednostima, ali je danas u prilično lošem stanju. Akcija Rotary Cluba Zagreb Medvedgrad i Parka prirode Medvednica to bi trebala promijeniti.

U sklopu akcije najveći izvor potoka Kraljevca i neposredni okoliš bit će preuređeni, a vrelo likovno oblikovano. Kameni zid vrela će se rekonstruirati, a neposredni okoliš izvora urediti, među ostalim, i postavljanjem adekvatnog memorijalnog obilježja. Pokraj izvora nalazit će se prostor gdje će biti vidljivi aktualni rezultati analize vode koja će se kontinuirano provoditi, kako bi je posjetitelji mogli konzumirati. Na tom mjestu bit će postavljen i edukativni pano s informacijama o povijesnim značajkama lokaliteta. Jezero i preljevi će biti očišćeni i uređeni, a kamene obale rekonstruirane. Staze oko jezera bit će zaštićene drvenim ogradama, a dotočni kanal oblikovan i dotjeran prirodnim materijalima. Objekt koji se nalazi na toj lokaciji i njegova neposredna

okolica bit će obnovljeni, što će uključivati moguću denivelaciju terase i snižavanje istočnog bedema prema potoku. Korito potoka Kraljevec bit će očišćeno i uređeno. Po prijedlogu stručnjaka bit će izvedeno hidrotehničko rješenje dijela vodotoka od Lugareve kućice do nizvodnog dijela ispod ribnjaka. To rješenje podrazumijeva čišćenje, stabilizaciju ili rekonstrukciju postojećih retencija, ustava i kaskada, kao i moguću izvedbu novih hidrotehničkih elemenata tako da će se kanal oblikovati na prirodan način, a dio stijenki i dno potoka varirati u nagibu i širini. Sve to omogućit će da potok Kraljevec zadrži morfologiju gorskog potoka. Pokraj njega nalazit će se i edukativni pano s informacijama o ekosustavu potoka. Uz sve navedeno, rekonstruirat će se presušeni ribnjaci i osigurati uvjeti za uzgoj ribe.

Rotary Club Zagreb Medvedgrad i Park prirode Medvednica vrlo su ozbiljno krenuli u pripremu realizacije tog projekta. Usporedo s tim aktivnostima počele su i promotivne akcije. Prva promotivna akcija u tom smislu organizirana je 25. listopada 2009. godine na lokaciji Kraljičinog zdenca, a tom su prigodom prikupljena i inicijalna financijska sredstva potrebna za izvođenje brojnih radova koji će se u sklopu akcije uskoro početi odvijati. Nedugo potom, Rotary Club Zagreb Medvedgrad i Park prirode Medvednica u dogovoru s Hrvatskim skijaškim savezom dodatno su predstavili i promovirali projekt uoči i tijekom trajanja ovogodišnjih slalomskih utrka Svjetskog skijaškog kupa

na Sljemenu. Promoviranje projekta i afirmiranje potrebe odgovornog odnosa prema prirodi koja nas okružuje nastaviti će se i 16. svibnja. Lokacija oko Kraljičinog zdenca bit će toga dana podijeljena na više sektora koji će se čistiti pod nadzorom stručnih osoba iz Parka prirode Medvednica, a po svemu sudeći u projekt će se uključiti tvrtke Hrvatske vode i Hrvatske šume. Građani će o akciji biti detaljno informirani, a organizatori akcije priredit će svima koji će se uključiti u akciju i ugodna iznenađenja. Organizatori akcije očekuju da će se akciji priključiti i više javnih osoba i visokih dužnosnika.

Akcija proljetnog čišćenja Kraljičinog zdenca koja će se prvi puta u ovom obliku održati 16. svibnja, trebala bi postati tradicionalnom akcijom koja će se održavati najmanje jednom godišnje.

Proljetno čišćenje proteklo je u lijepoj atmosferi

Donacija za udrugu IDEM

Zima na Sljemenu – nova akcija mladog kluba

Renata Muhek

Rotary Club Zagreb Sljeme osnovan je 19. travnja 2008. godine i u grupi je mladih klubova. Svečanost osnivanja održana je u hotelu Westin, a osnivač i mentorski klub bio je RC Zagreb - Centar.

Naš „osnivački“ projekt kojim smo počeli našu aktivnost i ispunili preduvjet za ulazak u obitelj Rotary International je bio prikupljanje sredstava za nabavku učila koja se koriste u radu s djecom s posebnim potrebama kako bi se olakšalo uključivanje takve djece u redovni sustav odgoja i obrazovanja. Program je ostvaren u suradnji s udrugom „IDEM“ – hrvatskom udrugom za stručnu pomoć djeci sa posebnim potrebama, kao potpora njezinom radu na ovom humanitarnom i društveno vrlo značajnom pitanju. Taj projekt nastavljamo dalje.

Naš, za sada kapitalni projekt, bio je Rotary Zagrebu srcem – donacija 42 električnih invalidskih kolica.

U travnju 2009. godine organizirali smo humanitarnu akciju pod nazivom «Rotary Zagrebu srcem» kojom je nabavljeno i donirano 42 električnih invalidskih kolica. Ukupna vrijednost donacije iznosila je milijun i 250 tisuća kuna.

Primatelji ove donacije su osobe s invaliditetom kojima električna invalidska kolica značajno poboljšavaju

mobilitet i samostalnost u kretanju. To je jedan od uvjeta unapređenja komunikacije i integracije s društvenom zajednicom.

Također, tijekom godine pratimo štíćenike Dječjeg doma sv. Josip u Hrvatskom Leskovcu, kao i nekoliko štíćenika izvan njega. U sklopu toga imamo tradicionalno predbožićno druženje i večeru sa štíćenicima, kao i druženje s njima. Najljepša zahvala bila nam je kratka folklorna koreografija u izvedbi štíćenika dječjeg doma.

U siječnju 2010. godine okupili smo se na Sljemenu i u okviru projekta „Zima na Sljemenu“, za kojeg planiramo da postane tradicionalno okupljanje članova kluba, prijatelja iz ostalih Rotary klubova, kao i svih onih kojima je Sljeme u duši, a dobrota u srcu. I ponovno smo prikupili sredstva kojima će se pomoći daljnji, više nego uspješan, rad udruge „IDEM“ i omogućili smo im prikupljanje sredstava za nabavku softvera kao pomoć u poduci djeci s Downovim sindromom, te fotokopirni aparat. Danas je i jedno i drugo u funkciji.

Jedan od donatora nagrada za vrijednu tombolu zaslužan je uvoznik i distributer Panasonic za Hrvatsku „Alea“ d.o.o. Zagreb. Kroz program nas je vodio voditelj Plavog radija Saša Čeramilac. Glazbeni program

uz Mirka Bačića i njegov orkestar upotpunio je i Miroslav Škoro, kao naš prijatelj i gost, uz nekoliko svojih uspješnica, te Martina Vrbos, mlada pjevačica.

Od ostalih donatora nagrada, za našu tombolu, izdvajamo poznate vinare koji su donirali vrijedna i arhivska vina - Niko Karaman, PZ Malvasija Pridvorje (Konavle); Dubrovački podrumi d.o.o. (Konavle); Zlatan Plenković, Zlatan otok d.o.o. Hvar; Andro Tomić, Bastijana d.o.o., Hvar; Badel 1862; Mihalj Gerštmajer, Zmajevac (Baranja); Anton Katunar, vinarija Katunar (Vrbnik); Ivica Matošević, Vina Matošević d.o.o. (Istra); Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; Boris Mesarić (Moslavina); Mladen Rožanić, Roxanich d.o.o. (Istra); Stjepan Šafran, Vinarija Šafran (Breznički Hum); Ferafino (Slavonija); Agrokor vina, Belje d.d.; Vinogradarstvo i podrumarstvo Mihalj, Kutjevo.

Naše godišnje aktivnosti vezane su, također, za rad ostalih Rotary klubova kao i naše krovne organizacije te Distrikta. U sklopu tih aktivnosti, tu su akcije „END POLIO NOW - Sun-cokret“ za borbu protiv dječje paralize, kao i pomoć unesrećenima na Haitiju, te ostale akcije.

Više informacija ili kontakti nalaze se na našim Web stranicama <http://zagreb-sljeme-rotary.hr/>.

Izniman broj aktivnosti

Ova rotarijanska godina ostat će zabilježena po velikom broju aktivnosti Rotary Cluba Varaždin, ali i po gubitku dvojice prijatelja – Franje Šulaka i Bože Martinčevića.

Klub je ove godine započeo suradnju s Varaždinskim baroknim večerima, našim uglednim festivalom barokne glazbe na kojem je po prvi puta organiziran i program za rotarijance – koncert Helsinki Baroque Ensemblea, koji je nastupio u župnoj crkvi svetog Nikole, 21. rujna, u sklopu programa 39. Varaždinskih baroknih večeri.

„Konačno se počela ispunjavati moja velika želja da Rotary Club Varaždin, kao najstariji klub u ovom dijelu Hrvatske, započne kontinuiranu suradnju s Festivalom. Hvala vam što ste prihvatili naš poziv i vjerujem kako će naša suradnja na organizaciji rotarijanskog koncerta na Varaždinskim baroknim večerima postati tradicija – rekao je ravnatelj VBV-a Davor Bobić, a predsjednik RC Varaždin Damir Mamuzić najavio je da će suradnja s Varaždinskim baroknim večerima u organizaciji rotarijanskog koncerta i lijepog rotarijanskog druženja uz baroknu glazbu postati tradicija. Varaždinski klub bio je i jedan od spon-

zora Božićnog koncerta Vaba banke u varaždinskom kazalištu na kojem je nastupila slavna sopranistica Inva Mula, a Klub se aktivno uključio i u organizaciju dobrotvornog projekta U rukama anđela, kojim se osiguravaju sredstva za osposobljavanje asistenta u nastavi koji bi pružali stručnu podršku djeci s posebnim obrazovnim potrebama koja su uključena u redoviti obrazovni sustav. Akcija će veliki finale imati 3. lipnja na dobrotvornom koncertu u novoj dvorani na Dravi.

- Unatoč teškoj, recesijskoj godini uspješno smo organizirali tradicionalni, Memorijalni teniski turnir Mario Porobića u rujnu, u studenom smo pokrenuli novu priredbu u suradnji sa županijskom Udrugom kuhara i prijateljem Damirom Crlenim, na kojoj promičemo kompetenciju u kuharskoj struci i nagrađujemo najizvrsnijeg mladog kuhara za kojeg snosimo trošak stručne edukacije u inozemstvu. U studenom smo organizirali i naš tradicionalni lov i druženje u Zelendvoru koje je i ove godine proteklo u nezaboravnoj rotarijanskoj atmosferi. Nastavili smo pomagati kroz akciju Osoba u nevolji, pomogli smo zajednici Cenacolo i Pučkoj ku-

hinji Caritasa Varaždinske biskupije, pomagali smo i nadarene učenike, a i ove smo godine raspisali natječaj za Nagradu za izvrsnost, čiju ćemo završnu svečanost organizirati 3. svibnja – rekao je Damir Mamuzić, predsjednik RC Varaždin i dodao kako je posebno ponosan da se Klub uključio i u akciju End Polio Now, organizirajući u prosincu, na glavnom varaždinskom trgu, javnu akciju «Suncokreti» na kojoj su Varaždincima predstavljene aktivnosti rotarijanaca na iskorjenjivanju dječje paralize.

- U znaku borbe protiv polia bio je i naš tradicionalni bal za Valentinovo na kojem smo za dobrotvorne svrhe prikupili gotovo 100 tisuća kuna. Uzvanici na balu, među kojima su bili i prijatelji iz Zagreba, Dubrovnika, Delnice, Rijeke, Čakovca i Ludbrega, bili su široke ruke. Na balu smo počasnim članom proglasili prijatelja Rudolfa Levanića, zahvale smo dodijelili tvrtkama Annyer, Euroherc osiguranje i Prudens Consilium, a asistent guvernera Ivan Domislović uručio je odličja Paul Harris Fellow Zvonimiru Kušteru i Igoru Čolakoviću – kazao je predsjednik Rotary Cluba Varaždin.

Šetnja Medvednicom i druženje na Gorščici

Vlatka Cikač

Početkom listopada 2009. godine Rotary Club Zagreb-Sesvete organizirao je sada već tradicionalnu šetnju Medvednicom. Šetnja je započela u ranim jutarnjim satima, sakupljanjem rotarijanaca i njihovih prijatelja, a završila u kasnim popodnevnim satima druženjem u Kaptolskoj lugarnici „Gorščica“ na Medvednici. Kao i svake godine skupilo se lijepo društvo sačinjeno od članova našeg kluba i njihovih obitelji, a druženju su se kao i uvijek do sada pridružili i članovi drugih Rotary klubova kao i rotaraktovci.

U prosincu 2009. godine članovi kluba prisustvovali su proslavi 80. godina Rotary pokreta u Hrvatskoj. Uz izlaganja o povijesti rotarijanstva u Hrvatskoj, te dodjele priznanja

najistaknutijim rotarijancima, Rotary klubovima i hrvatskim Rotary projektima, članovi našeg kluba prisustvovali su zajedničkom svečanom ručku, a u večernjim satima i koncertu „Jose Carreras i prijatelji“ u Areni Zagreb.

Na svečanosti su priznanja Hrvatskog Rotary saveza uručena i petorici članova RC Sesvete - Davoru Poljaku, Stjepanu Kordeku, Ivanu Fridrihu, Ivanu Fišteru i Željku Tukši.

Već idući dan nakon proslave 80. godina Rotaryja u Hrvatskoj, 20. prosinca 2009. godine, Rotary Club Zagreb - Sesvete održao je tradicionalni Dobrotvorni božićni koncert. Ove godine koncert je održan u novootvorenom Narodnom sveučilištu u Sesvetama, u Centru za kulturu, a

Šetnja Medvednicom je pravi rotarijanski doživljaj (Snimio: Miljenko Hegedić)

I ove je godine RC Zagreb – Sesvete organizirao božićni koncert na kojem su nastupili Zagrebački solisti sa solisticom Helenom Lucić (Snimio: Miljenko Hegedić)

odličan glazbeni program izveli su Zagrebački solisti i mezzosopranistica Helena Lucić.

U prosincu je Rotary Club Zagreb–Sesvete, kao i nekoliko posljednjih godina, donio odluku o dodjeli stipendija za troje učenika Srednje škole u Sesvetama za školsku godinu 2009./2010. u trajanju od 10 mjeseci. Sva 3 odabrana kandidata su odlični učenici, nagrađivani na državnim i

međunarodnim natjecanjima znanja i inovacije. Ujedno treba napomenuti da je prilikom odlučivanja o odabiru kandidata u obzir bio uzet i socijalni status kandidata.

Tijekom proteklih mjeseci Rotary Club Zagreb-Sesvete se kao i inače, puno družio s ostalim Rotary klubovima, a osobito s Rotary Clubom Dugo Selo kojem je kumski klub. Osim

toga, Rotary Club Zagreb-Sesvete ugošćivao je i na svojim sastancima prijatelje iz drugih Rotary klubova ali i iz Rotaracta, osobito mlade prijatelje iz Rotaract Cluba Zagreb-Sesvete, kojem je i sponzorski klub.

Klub je šestu obljetnicu Chartera proslavio 13. ožujka, kada je održan i tradicionalni kuglački turnir sesvet-skog kluba.

Klub je uspješno organizirao i akciju Suncokreti (Snimio: Miljenko Hegedić)

Četiri infuziomata darivali splitskom KBC-u

Ante Bilić

Predsjednik Rotary Cluba Split Novi **Srđan Gjurković** i njegov prethodnik **Goran Kovačević** predali su Odjelu dječje onkologije splitskog KBC-a vrijednu donaciju - četiri volumetrijske infuzione pumpe, vrijedne 80 tisuća kuna.

- Hvala Rotary Clubu Split Novi na velikoj pomoći i prepoznavanju problema, naše potrebe su doista velike te su nam ova četiri aparata od iznimne važnosti – kazao je predstojnik Klinike za dječje bolesti splitskog KBC-a doc. dr. sc. **Neven Pavlov** koji

je s glavnom medicinskom sestrom na odjelu **Snježanom Krpetom** primio donaciju.

Najznačajnija odluka Rotary Cluba Split Novi je usvajanje strateškog plana društvenog djelovanja pod imenom «Rotary Club djeci Splita» gdje se Klub odredio provoditi razne projekte i akcije za bolji život djece. Jedan od oblika aktivne pomoći upravo je i prijeka potreba nabavke volumetrijskih infuzionih pumpi za odjel dječje onkologije Kliničkog bolničkog centra Split, kako bi se olakšali

uvjeti liječenja i oporavka teško oboljele djece od malighnih bolesti.

- Nećemo na ovome stati, pomagat ćemo i dalje djeci koja su naša budućnost - zaključili su Gjurković i Kovačević.

Donatori u ovoj akciji splitskih rotarijanaca bili su Kvarner Vienna Insurance Group, RC Dugo Selo, Lovrinac, Čistoda, Odvjetničko društvo Šiško i partneri, Vertigo, M. Keramika i Uniqua osiguranje.

Članovi RC Split Novi donirali su medicinske aparate vrijedne 80 tisuća kuna

Podijeljene prve nagrade za izvrsnost

Iva Havačić

Nagradu je primilo 12 izvrsnih studenata

Članovi Rotary Cluba Ludbreg podijelili su nagrade učenicima i studentima za izvrsnost za 2009. godinu.

Nagradu u iznosu od 2.000 kuna za učenika srednjih škola dobio je Martin Hrastić iz Sigeca, dok je nagradu u iznosu od 3.000 kuna primio Nikola Vukina iz Hrzenice, student na Građevinskom fakultetu u Zagrebu.

– Bili smo iznenađeni brojem izvrsnih studenata u našem kraju. Smatra-

mo da bi se i veći gradovi ponosili ovakvim brojem izvrsnih studenata – rekao je predsjednik ludbreškog Rotary kluba Kruno Radašić. Podijeljeno je još i deset nagrada u iznosu od 1.000 kuna za postignute iznimne rezultate studenata na raznim područjima znanosti i umjetnosti. Na natječaj Rotary kluba mogli su se prijaviti studenti s područja Ludbrega, općine Mali i Veliki Bukovec, Sveti Đurđ

i Martijanec. Dobitnike nagrada izabralo je posebno povjerenstvo kojemu je predsjedao Franjo Križanić.

– Nadamo se da ćemo iduće godine u nagrade za izvrsnost moći uključiti i obrtnička zanimanja. Važno je da ovi naši izvrsni studenti ustraju u svom radu i dalje jer znanje ih može odvesti daleko – rekao je Franjo Križanić, prvi predsjednik Rotary kluba u Ludbregu.

NOVOGODIŠNJI koncert za obnovu orgulja

Donacija brodskih rotarijanaca franjevačkom samostanu

Rotary Club Slavonski Brod u suradnji s Kazališno-koncertnom dvoranom «Ivana Brlić Mažuranić» i ove je godine Brođanima priredio vrhunski glazbeni i kulturni događaj.

Prvi puta u povijesti u Slavonskom Brodu izveden je Händelov oratorij «Mesija», a nastupili su Akademski zbor Ivan Goran Kovačić, Hrvatski barokni ansambl te solisti Marija Kuhar Šoša, Helena Lucić, Dejan Vrbanić te Goran Jurić. Slavonski se Brod tako priključio listi europskih metropola gdje se djelo izvodi uoči božićnih i uskršnjih blagdana, dok je ove sezone «Mesija» izveden tek u Zagrebu i Varaždinu. Koncertu su prisustvovali i prijatelji iz Osijeka i Varaždina.

Događaj je imao i humanitarni karakter jer su sredstva od ulaznica donirana za obnovu 170 godina starih orgulja u crkvi Presvetog Trojstva. Brodski rotarijanci odlučili su tako niz humanitarnih projekata u 2009. godini zaokružiti događajem koji je osim dobrotvorne naravi imao i veliki kulturni značaj.

Predsjednik Rotary Cluba Slavonski Brod, Darko Antulov početkom veljače predao je gvardijanu Franjevačkog samostana, pateru Sebastijanu Goleniću, vrijednu donaciju od 35 tisuća kuna koja je prikupljena na Novogodišnjem koncertu. Gvardijan je primajući donaciju zahvalio svima koji su proteklih mjeseci svojim donacijama pomogli u očuvanju vrijedne kulturne baštine Slavanskog Broda te pozvao dobre ljude da ovu akciju i nadalje podupiru. Sredstva broskog Rotary kluba više su nego dobro došla Franjevačkom samostanu koji je stare orgulje već poslao u tvornicu za izradu i popravak instrumenata Škrabl u Sloveniji. Prema obećanju restauratora, orgulje bi u Slavonski Brod mogle stići već do lipnja.

Lisinski plesao pod maskama

Dijana Domonkoš

Odlična atmosfera u Lisinskom.

Na plesnom podijuu bilo je vrlo živo.

Najveći plesni spektakl grada Zagreba, prvi ples pod maskama u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, organizirao je Rotary Club Zagreb – Centar u subotu, 13. veljače.

U dvorani su uklonjene stolice – parket koncertne dvorane pretvorio se u prostor najveće plesne pustolovine od 600 četvornih metara velike dvorane i 1800 kvadrata u predvorju, u kojem su se nudile ukusne krafne, Rotary vino i gatanje sudbine!

Na programu je bio ponuđen šarolik izbor izvođača – Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije sa sopranisticom Martinom Burger i dirigentom Mladenom Tarbukom, Big Bend HRT-a

pod ravnanjem Saše Nestorovića te solisti Vanna, Vesna Pisarović, Massimo, Marko Tolja i Miro Ungar, a posebno uzbuđenje izazvale su vatrene plesačice sambe iz "Brasil Bahia Show". Cijeli je događaj šarmantno vodio Mirko Fodor.

No, osim radosti maskiranja i plesa, bila je i posebna radost darivanja! Donacijama je prikupljeno 99.200 kuna za Fond "Gordan Čačić" – za stipendiranje nadarenih učenika srednjih škola grada Zagreba slabijeg imovinskog stanja.

Rotary Club Zagreb Centar planira ovaj veliki spektakl učiniti tradicionalnim, stoga počnite pripremati maske za Ples pod maskama u Lisinskom 2011. godine!

Aktivnosti na pretek

Oleg Mandić

Rotary Club Rijeka svake godine izborom novog vodstva kao da dobije vjetar u jedra, te započinje s cijelim nizom starih/novih aktivnosti. Bilo je tako i ove godine.

Temeljem dugogodišnjeg kontakta i suradnje s Rotary Clubom Segedin (zapažen je bio prošlogodišnji boravak njihovih mladih kajakša u Rijeci), bili smo im u posjetu povodom dana Segedina početkom rujna. Po našem dolasku priređena je večera dobrodošlice uz svečanost kojom su nas iznenadili. Organizirali su predaju odličja "Paul Harris fellow" našem članu Darku Tolji i njihovom članu Robertu Ezsiasu. Odličje im je dodijelio RI na inicijativu Mađara "za angažiranje na pokretanju i višegodišnjem razvijanju prijateljstva između dva kluba".

Drugi dan bio je ispunjen izletom u «pustu» s izvrsnom predstavom jahača i konja. Predvečer je organiziran posjet vinaru Fridmanu gdje smo degustirali vrhunska vina uz izvrstan mađarski roštilj.

Glavni događaj zbivao se u subotu na obalama rijeke Tise. Tu se na taj dan tradicionalno održava kuhanje fiš-paprikaša. Procijenjeno je da je bilo oko dvije tisuće kotlića u kojima se «krkljala» riba u pravoj mađarskoj paprici. RC Rijeka je branio boje Hrvatske i Primorja i to u pripremi: a) fiš-paprikaša (manje uspješno) i b) brodet s morskim ribama (više uspješno). Naravno, brodet je izazvao posebnu pozornost, za što smo nagrađeni pismenim priznanjem. Uz vlastiti štand s hladnom žlahtinom te uz nezaobilaznu pjesmu, Riječani

su uspješno prezentirali: s jedne strane - vlastite delicije, a s druge - sklonost ka degustacijama.

Rotarijansko druženje u Moglianu Venetu

Tradicionalno druženje kod prijatelja Giancarla Vesca i njegove supruge Paole i ove je godine okupilo mnogo rotarijanaca iz Veneta, Trsta, Slovenije i Hrvatske, među kojima su bili i predstavnici Rotary Cluba Rijeka. Obitelj Vesco živi na prekrasnom imanju u centru Mogliana Veneta (na cesti Venezia – Treviso), na kojem se nalaze stambene i gospodarske zgrade, sve zaštićeni spomenici kulture! Park je kontinuirano održavan i može se reći da je pravi botanički vrt, jer sadrži veliki broj vrsta stabala i niskog raslinja.

Središnje mjesto zbivanja je tzv. «aranciera» odnosno, natkrivena prostorija u kojoj su se nekada po zimi spremali lonci s biljkama osjetljivima na hladnoću. Za ovu prigodu prostor se pretvara u «multidisciplinarni» prostor - za pripremu hrane, za blagovanje, za razgovore o Rotary projektima, za prigodnu priredbu i na kraju za pokoj spontanu pjesmu. U svemu tome najljepša je neformalna i prijateljska atmosfera, koja je stvorena angažiranjem gotovo svih prisutnih u donošenju delicija iz svojega kraja, u njihovoj pripremi i prezentiranju te na kraju i u pospremanju. Posebno treba naglasiti ogroman vlastiti trud doma-

Novi članovi sa predsjednikom. S lijeva: Branko Kukurin, Vlado Kanić, Vidoje Vujić, Damir Konestra i Vladimir Jurić

Riječki rotarijanci u San Marinu

čina, koji unatoč određenim godina-
ma i ponekom zdravstvenom proble-
mu, svake godine nastavljaju s ovim
druženjima, uvijek naglašavajući da se
duh Rotaryja najbolje realizira u otvo-
renim multinacionalnim susretima,
bez puno forme i velikih govora. Svaki
put u centru pažnje je jedan humani-
tarni projekt te se tom prigodom od
prisutnih i prikupi određeni iznos kao
direktna (i opipljiva) potpora. Eto do-
brog primjera kako rotarijanci mogu
biti korisni i osjećati se zadovoljno i
bez epohalnih projekata!

Nastavak kontakata s klubom u San Marinu

Već godinu dana traju kontak-
ti Rotary Cluba Rijeka s klubom u
San Marinu (RSM). Konzumiraju se u
međusobnim posjetima svedenim
u prvom redu na pitanja vezana za
osnivanje Rotary kluba na Rabu čemu
teže oba kluba. Interes RC San Marino
je povijesnog značaja, dočim je onaj
riječkog kluba čisto lokalpatriotski.

Tradicionalno druženje članova
kluba sa suprugama pred Božić je po
izboru predsjednika odbora za klup-
ske aktivnosti prijatelja Andreja Baše,
umjesto u okolici Rijeke, održano u
Gračišću. Nedaleko Pazina, na uzvisi-
ni gdje su u dalekoj prošlosti u nase-
lobini od suhozida živjeli Histri, rimski
su osvajači kasnije na tom položaju,
koje dominira okolicom, podigli utvr-
du. Kula koja je na neki način prepo-
znatljivi zaštitni znak Gračišća i danas
plijeni poglede svojom ljepotom.

Na gradskim vratima uz gotičku
biforu dočekale su nas biska i medica
za dobrodošlicu, uz kroštule i fritule.
Uz pratnju vodiča krenuli smo do
vidikovca iza crkve sv. Vida, odakle

se pruža panoramski pogled sve do
Učke i Plominske gore.

Danas je Gračišće poznato po
smotri vina na Uskrsni ponedjeljak,
kao i po živim jasicama koje privla-
če veliki broj posjetitelja iz Hrvatske i
susjednih zemalja.

S prvim mrakom krenuli smo
hodajući do obližnje stancije obite-
lji Bažon. Domaćini su nas dočekali
po starom istarskom običaju s više
domaćih aperitiva, te maneštrom i
kolačima.

O maliganima ovog puta nije
trebalo voditi računa. Za prijevoz je
vodio brigu vozač autobusa Autotro-
leja. Bilo je to još jedno rotarijansko
druženje za pamćenje.

Pred par dana prijatelj Baša je
organizirao još jedno druženje sa su-
prugama - ovog puta u gradu Krku.

Opet jednosatni obilazak kultur-
no povijesnih lokaliteta u gradu, pa
onda druženje u autocampu Bor.

Tu je održana i svečanost prijema
novih prijatelja u članstvo kluba - Da-
mir Konestra, Vladimir Jurić, Branko
Kukurin i Vlado Kanić postali su re-
dovni članovi RC Rijeke.

Valja priznati da je prisustvo čla-
nova kluba na takvim seansama
brojnije nego li na sastancima u po-
nedjeljak.

Buduće sjedište RC Rijeka

Već smo pisali u Magazin u o na-
šem projektu uređenja prostorija RC
Rijeka i Zaklade «Dr. Viktor Ružić». Pri-
sjetimo se...

Našem je klubu g. Gioko V. Ruzio
darovao svoj dio nekretnina koje su
bile konfiscirane pokojnom mu ocu,
dr. Viktoru Ružiću, istaknutom sušač-

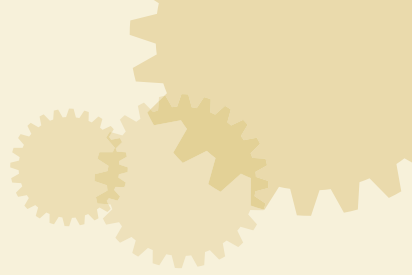
kom i riječkom građaninu, pravniku
i nositelju visokih državnih funkcija -
dvostrukom i posljednjem guverneru
Jugoslovenskog distrikta 77 (1935/36
i 1941-1942), predsjedniku RC Sušak
u periodu 1932/33 i 1933/34, a koje
su se njegovim nasljednicima vratile
temeljem Zakona o povratu imovine
oduzete za vrijeme jugoslovenske
komunističke vladavine. Prostor koji
nam je poklonjen nalazi se u zgra-
di u Strossmayerovoj ulici br. 26 na
Sušaku, koja je proglašena spome-
nikom kulture, kako zbog svoje ar-
hitektonske vrijednosti, tako i zbog
toga što su se u istoj rodili dr. Viktor
Ružić i poznati dirigent Lovro pl. Ma-
tačić - čije se spomen-ploče nalaze
na pročelju objekta.

Odlučeno je da se dio dobive-
nog prostora u površini od oko 150
četvornih metara uredi kao klub i
sjedište RC Rijeka i Zaklade «Dr. Vik-
tor Ružić», pa se prišlo adaptaciji ba-
rokne dvorane od osamdesetak kva-
drata, uredskog prostora, prostora za
arhivu i priručne kuhinje s buffetom i
sanitarnim čvorom.

Radovi su u punom jeku, ali to-
kom istih je otkriveno da će prvotno
predviđena sredstva biti nedostat-
na za dovršetak osmišljenog. Stoga
je Klub inicirao akciju senzibiliranja
ostalih hrvatskih klubova za taj pro-
jekt - upućeno je pismo kojim se klubi
mole da pomognu.

Istovremeno je krenula inicija-
tiva kojim se predlaže, da se u tako
respektabilnom ambijentu, renovi-
ranom i sredstvima svih hrvatskih
rotarijanaca, uredi sjedište Hrvatskog
Rotary saveza - privremeno ili trajno,
svejedno.

Nakon velikog uspjeha Opatijskog bečkog bala novi je najavljen za 26. lipnja

Nezaboravni ugođaj

Elizabeta Mikelj

Bečki bal koji se organizirao pod zajedničkom dirigentskom palicom Lions i Rotary klubova polučio je ogroman uspjeh.

Pet Lions klubova - LC Opatija, LC Korzo Rijeka, LC Sušak, LC Rijeka i LC Lovran, te 3 Rotary kluba - RC Rijeka, RC Rijeka sv. Vid i RC Opatija zaslužni su da je ovakav događaj organiziran u Opatiji, u Kristalnoj dvorani hotela Kvarner.

Važno je napomenuti da je to prvi puta u povijesti Kvarnera da dvije najveće service organizacije rade na zajedničkom projektu.

Bal se održao pod visokim pokroviteljstvom Grada Beča, koji je za tu prigodu poslao brojnu delegaciju od

čak 63 ljudi iz političkog i kulturnog života kako grada Beča tako i Austrije.

Delegaciju je predvodila dogradonačelnica Beča Renate Braun i veleposlanik Republike Austrije u Hrvatskoj Njegova ekscelencija Jan Kickert.

Balu su nazočili brojni veleposlanici i konzuli u Republici Hrvatskoj, članovi austrijsko-hrvatskog prijateljstva, brojni predstavnici političkog i kulturnog života kako iz naše tako i iz susjednih zemalja. Također su bili prisutni i brojni guverneri i ostali visoki dužnosnici Lions Internationala.

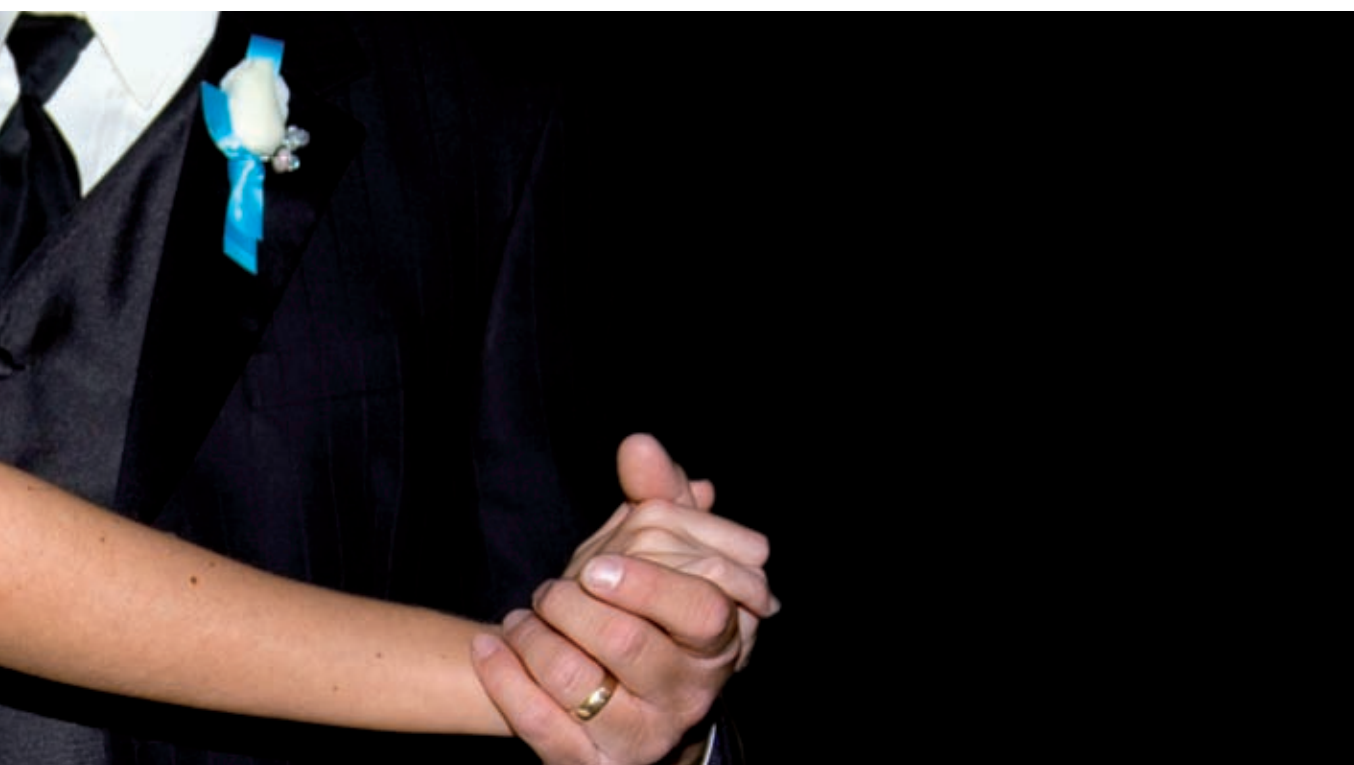
Uz brojne rotarijance iz Hrvatske, BiH, Slovenije, Italije, Austrije i Mađarske koji su bili na balu valja istaknuti i 23 rotarijanca iz Rumunjske koji su

došli u Opatiju zajedno sa svojim guvernerom.

Prvotno predviđenih 360 karata nije bilo dovoljno za sve koji su htjeli prisustvovati balu, stoga se moralo ići u pronalaženje rješenja za dodatnih 70 karata kako bi se barem donekle podmirila potraživanja.

Sav prihod od prodaje ulaznica išao je za nabavku uređaja za projekt HALO POMOĆ koji starim ili nemoćnim osobama omogućava brzo dozivanje pomoći u slučaju bolesti ili nezgode. Važno je istaknuti da je grad Beč donirao 30.000 eura za ovaj projekt. Grad Opatija, Turistička zajednica grada Opatije i Primorsko-goranska županija također su dali svoj doprinos za realizaciju navedenog projekta.

u Kristalnoj dvorani

Prigodnim govorom gostima su se obratili domaćini bala predsjednik LC Opatija Igor Eškinja i predsjednik RC Opatija Duško Franković.

Bal su bečkim valcerom otvorili gradonačelnik Opatije Ivo Dujmić i dogradonačelnica Beča Renate Braun.

Na balu je svirao renomirani orkestar Papa Bileck, dobitnik nagrade grada Beča za zasluge u uspješnom predstavljanju Beča u cijelom svijetu, a u pravi balski ugođaj goste su uveli plesači plesne škole Schmidtschlaeger iz Beča. Kao gošća iznenađenja nastupila je Lydia Rathkolb, prvakinja Bečke državne opere. U pola noći otplesan je tradicionalni ples Quadrille nakon kojeg je goste do sitnih jutarnjih sati

zabavljao odlični Marko Tolja sa svojim orkestrom.

Tijekom večeri održana je i prezentacija austrijskih vina, a sve pripadnice ljepšeg spola na ulazu u Kristalnu dvoranu dočekao je poklon tzv. Damenspende, replika broša carice Sissy ukrašenog sa Swarovski kristalima.

Ovogodišnji opatijski bečki bal održat će se 26. lipnja, ponovo u Kristalnoj dvorani hotela Kvarner. U sklopu ovogodišnjeg bala održat će se i «Tjedan Beča u Opatiji».

U tim danima moći će se u opatijskom restoranu Sv. Jakov, u sklopu hotela Milenij uživati u bečkim specijalitetima, dok će se 25. lipnja na terasi hotela Kvarner održati koncert «Beč pozdravlja Ivu Robića» na kojem će

orkestar Papa Bileck svirati u čast velikom zaljubljeniku u Opatiju, Ivi Robiću. 27. lipnja, također u Kristalnoj dvorani hotela Kvarner održat će se koncert ozbiljne glazbe koju će izvoditi Orchesterakademie Ossiach iz Austrije.

Sav prihod sa ovogodišnjeg bala ide Udruzi za terapijsko jahanje Pegaz koja radi s djecom koja imaju posebne potrebe. Glavni sponzor i ovogodišnjeg bala je Grad Beč.

Pozivamo vas da dođete u Opatiju, provedete lijepi vikend na Kvarneru i postanete dio ovog nezaboravnog događaja. Informacije o balu, kao i potvrda rezervacije, mogu se dobiti na e-mail adresi - elizabeta.mikelj@ri.t-com.hr

Rotary maskenbal bit će tradicionalni

Ljiljana Trstenjak

Rotary Club Prelog, jedan od najmlađih klubova u Hrvatskoj, ove je rotarijanske godine po prvi puta organizirao i realizirao nekoliko projekata i akcija za koje u preloškom klubu drže da će postati i – tradicionalne.

Uz klupski projekt – Ispiranje zlata na rijeci Dravi kod Donje Dubrave, koje se već potvrdilo kao izuzetno atraktivni program za odlično rotarijansko društvo, u ovoj je rotarijanskoj godini klub u Prelogu ponudio novi. U subotu, 6. veljače, po prvi je puta održan njihov Rotary maskenbal, u hotelu Kralj u Donjem Kraljevcu, nedaleko Preloga.

Kao i sve dosadašnje akcije ovog kluba i ova je prošla izuzetno uspješno, pa su u Klubu ponosni i na ovu posljednju, budući je realizacija nadmašila sva očekivanja. Time je definitivno stvoren čvrsti temelj za novu tradiciju ovog mladog kluba.

Svaku od akcija rotarijanci iz Preloga nastojali su naime, osmisliti tako da bude drugačija od onih koje već ostvaruju ostali klubovi sjeverne Hrvatske, ili čak i šire, pa su i odluku o organiziranju maskenbala donijeli po istom principu.

Članove Rotary Cluba Prelog vežu čvrsta prijateljstva, zajedništvo i međusobno povjerenje pa nije bilo teško s velikim entuzijazmom organizirati i bal pod maskama koji će svih

130 gostiju dugo i rado pamtiti. Zanimljivo osmišljenu večer u potpunosti su zaokružili maštovito maskirani gosti, među kojima je bilo baroknih i renesansnih dama i gospode, mletačkih trgovaca, Zrinskih, Napoleona, faraona, Meksikanaca, gusara, kauboja, šeika, te maski iz svih razdoblja, kultura i dijelova svijeta. Duhovitim vicevima i komentarima na najaktualnije događaje u zemlji sve je uzvanike nemilosrdno nasmijavao Nikola Novosel, poznati glumac iz Gruntovčana, a već na prve taktove glazbe svi su gosti bili na nogama te u istom raspoloženju nastavili do idućeg jutra. Svojim dragim gostima Rotary klub Prelog osigurao je mnogo odlične zabave, smijeha, pjesme i plesa.

Prvenstveni je cilj ove uspjele priredbe, kao i svih drugih akcija RC Prelog, bio prikupiti financijska sredstva za klupske humanitarne akcije i projekte. U tu svrhu bila je na maskenbalu pripremljena i tombola s izuzetno vrijednim nagradama koje su rado donirale tvrtke članova kluba. Dobar krajnji financijski rezultat ovog Rotary događanja dodatni je motiv članovima kluba da drugi maskenbal, do godine, bude svakako još bolji i uspješniji, a njihovi gosti već su najavili ponovni dolazak na preloški maskenbal u još većem broju.

O balovima i «balovima»

Oleg Mandić

Često smo bili svjedoci plesnim skupovima namjenjenih hvalevrijednim ciljevima, organiziranim plemenitim pobudama, a koji, makar nosili pretenciozne nazive "Bal ovakav" ili "Bal onakav" ne bi okupili više od desetak stolova, čime bi nalikovali prije na neku skromnu čajanku nego li opravdali svoj pompozni naslov. A i financijski učinak takvih "zabavica" bio je uvijek upitan. Zanimljivo je da neke grandomanske pobude, pa i one "ekskluzivističke", koje su gotovo uvijek, pozitivne projekte uništavale, vidimo da u većini slučajeva organizatori nisu bili svjesni da u našim uvjetima/okvirima, posebno u vrijeme nastupajuće recesije, nema mjesta za više istorodnih projekata na istom prostoru.

Pa makar organizatori bili stubokom različiti kao na primjer Crveni križ i Društvo novinara ili slično.

Ne treba biti mudrac da bi se rješenje našlo u sjedinjavanju organizatorskih snaga i pobuda. Tako su postupili i klubovi Rotarya i Lionsa na riječkom području. Nakon godina

"mršavih krava" prošle su jeseni udružili snage i evo što je lokalna štampa o tome izvijestila pod naslovom Opatijski bečki bal.

- Prvi put na ovim prostorima Rotary i Lions klubovi udružili su snage u organizaciji zajedničkog projekta – Opatijskog bečkog bala. Inicijativu za ovakav zajednički događaj dao je, uz dosta početnih muka, prijatelj Oleg Mandić (RC Rijeka). Na ovaj način željela se izbjeći inflacija pojedinačno organiziranih balova koji su u zadnje vrijeme uglavnom rezultirali polovičnim uspjehom. Uključili su se Rotary klubovi Rijeka, Opatija i Rijeka – Sv. Vid te Lions klubovi Opatija, Korzo Rijeka, Sušak, Rijeka i Lovran. Bal je upriličen u kristalnoj dvorani Hotela Kvarner u Opatiji uz suorganizaciju i značajno sudjelovanje Grada Beča u umjetničkom i humanitarnom smislu. Nastupili su orkestar Papa Bileck, plesna škola Wiener Traditionstanzschule Schmidtschläger, svi iz Beča, te Marko Tolja i Olja'z band iz Rijeke. Prihod je namijenjen projektu «Halo pomoć» za nabavku uređaja koji starim ili nemoćnim osobama omogućavaju brzo dozivanje pomoći u slučaju

bolesti ili nezgode. Može se konstatirati da je bal uspio i to s više aspekata: 1) posjet je bio veći od očekivanoga (oko 400 osoba), 2) humanitarni cilj je ostvaren, 3) realiziran je zajednički projekt Rotary-a i Lions-a.

Ponekad ne treba prezati pred udruživanjem snaga za što efikasnije ostvarenje cilja.

Bečki će se bal ponoviti i ove godine. Po istoj dobitničkoj formuli, udruženim snagama i to već u lipnju.

Valja mi ovdje spomenuti još jednu uspješnicu iz kategorije "bala". RC Rijeka Sv. Vid u vrijeme fašnika uključio se u projekt Riječki Karneval i to na način da je okupivši Rotary klubove Rijeka, Opatija i Delnice organizirao humanitarni maskenbal. Prihod je doniran projektu "Djeci Gorskog kotara s posebnim potrebama". Kao dio velikog gradskog projekta ispunio je u cijelosti očekivanja.

U vrijeme fašnika je i Inner Wheel Rijeka nastavio s tradicijom svog maskenbala. Startavši sa skromnijim ciljevima i njima su se očekivanja ispunila.

Građanima predstavljena misija Rotaryja

Vlado Andučić

Rotary Club Sisak uspješno je organizirao akciju Suncokret

Rotary Club Sisak ponovo se aktivno uključio u aktivnosti Rotary zajednice, ovoga puta kroz akciju iskorjenjivanja dječje paralize u svijetu.

Akcija „Suncokret“ provedena je u Sisku 12. prosinca 2009. godine na dvije lokacije, u prostoru sisačke tržnice, te u Trgovačkom centru InterSpar. Akciji su se uz članove kluba aktivno uključili i mladi, mahom sudionici ljetnih kampova.

Prikupljanje donacija od pet kuna, što je iznos dovoljan za jednu dozu cjepiva, provedeno je na način da smo sudionike akcije darivali vrećicama sjemenki suncokreta, sim-

bola zdravog života i to vrećicama sjemenki za degustaciju kao i vrećicama sjemenki ukrasnog suncokreta, koji će tokom ove godine ukrasiti okućnice naših sugrađana.

Sudionicima i donatorima podijeljeni su i letci s informacijama o akciji, kao i o značaju iskorjenjivanja dječje paralize u svijetu.

U akciju su se aktivno uključili i poduzetnici sa sisačkog našeg područja koji su u svojim poslovnim prostorima provodili istu akciju ali u dužem trajanju. Posebno zahvaljuju Kozmetičkom salonu Vikos i Poliklinici Breyer, te Pet Shopu Mark koji

je donirao sjemenke suncokreta. Zahvalu upućuju i Digital Image na pomoći pri izradi reklamnih panoa, kao i učenicima Osnovne škole 22. lipanj iz Siska koji su se u akciju uključili parkiranjem sjemenki u ukrasne vrećice. Prikupljena sredstva uplaćena su na račun HRS-a.

- Provedba ove humanitarne akcije pomogla nam je da produbimo spoznaju kod naših sugrađana o tome što je Rotary, te koji su mu ciljevi, kao i da ih potaknemo da svojim malim doprinosom pomognu iskorjenjivanju dječje paralize u svijetu – zaključili su u Rotary Clubu Sisak.

Akcija Suncokret – Život za život

U subotu, 5. prosinca 2009. godine na Trgu Ljudevita Gaja u Krapini, povodom dana Grada Krapine i Međenog sejma, Rotary Club Krapina održao je planiranu akciju "Suncokret".

Građanima su bile ponuđene sjemenke suncokreta, pakirane u posebno dizajnirane i izrađene papirnate paketiće s logom Rotary Internationala i RC Krapina; peciva - posebno pripremljenog za tu

prigodu u obliku malenih cvjetova suncokreta, pakirana također u male vrećice, odlično kuhano vino za hladno zimsko vrijeme kakvo je bilo, te prigodni magneti izrađeni samo za ovu akciju.

Štand koji je bio smješten na centralnoj, prohodnoj poziciji na središnjem krapinskom trgu, krasila su dva banera naglašavajući događaj, a članovi kluba, koji su se odazvali u velikom broju, nosili su prigodne bedževe i dijelili materijale s informacijama o poliu, Rotary organizaciji i programu djelovanja Rotary Cluba Krapina.

Akciji je predhodila najava događaja u programima radio postaja te u tisku, a predsjednik krapinskog kluba Dragutin Ranogajec akciju Suncokret te borbu rotarijanaca protiv dječje paralize predstavio je i u radijskom intervjuu.

Nazivu akcije Suncokret, RC Krapina dodijelio je i osobni moto koji glasi - "Suncokret - Život za život".

- Posebno valja istaknuti da su akciju posebno podržali naši članovi s područja grada Zlatara te koristim priliku da ih javno pohvalim – istaknuo je predsjednik RC Krapina Dragutin Ranogajec i dodao kako je akcija bila odlično prihvaćena pa su u krapinskom klubu izuzetno zadovoljni njenom provedbom.

Čakovečki rotarijanci organiziraju Rotary martinje i čuvaju tradiciju svog kraja (Snimio: I. Žišковиć)

Međimurski rotarijanci priredili već tradicionalno Martinsko slavlje

Ivica Žišковиć

Devetu godinu za redom održano je Rotarijansko Martinje u Međimurju. Njegov organizator, Rotary Club Čakovec, ovom manifestacijom nastavlja njegovati stoljetnu tradiciju martinskog slavlja, koje se najdulje održalo upravo u sjeverozapadnoj Hrvatskoj.

U tom vinorodnom kraju s velikim se zadovoljstvom obilježava uspješno obavljena berba grožđa i skladištenje mošta u bačve. Do blagdana Svetoga Martina vrenje je u punom zamahu, pa se na samo

Martinje već kuša mlado, još nedozrelo vino. Uz to ide starinski ceremonijal krštenja mošta u vino, koje uz mnoštvo doskočica i duhovitih „molitva“ obavlja biskup sa svojim pomoćnicima - miništrantima. To je ujedno bio središnji i najveseliji dio i 9. rotarijanskog Martinja, koje je održano u ugođaju stare kurije Terbotz u Železnoj Gori. Okupilo se tu više od stotinjak međimurskih rotarijanaca i njihovih prijatelja iz drugih hrvatskih rotarijanskih klubova. Uz druženje i upoznavanje

s jednim od tradicionalnih običaja u toj najsjevernijoj hrvatskoj županiji, kušala su se međimurska vina i posluživala međimurska jela uz neizostavnu racu z mlinci, odnosno pačje pečenje s domaćim mlincima. Uz sve to, bilo je glazbe i za ples i za dušu. Martinje je i ovaj put imalo humanitarni karakter. Prihod je bio namijenjen nagrađivanju najboljih maturanata međimurskih srednjih škola, koje Rotary Club Čakovec provodi već nekoliko godina.

Rotary Club Dugo Selo

Dar građanima za rođendan kluba

Predsjednik Rotary Cluba Dugo Selo Vladimir Horvat, u ime svih prijateljica i prijatelja rotarijanaca, uz nazočnost gradonačelnika Dugog Sela Vlade Kruhaka, gradu i građanima na svečanosti simboličnog puštanja u rad, 12. je veljače darovao zvučni signalni uređaj na semaforu kod crkve i škole u ulici Josipa Zorića.

Dugoselski rotarijanci su ponosi što su na ovaj način mogli pomoći u podizanju razine sigurnosti prometa, te očuvanju ljudskih života. Uređaj će najviše koristiti osobama slabijeg vida te djeci, jer zvučnim signalom upozorava na zabranu odnosno

slobodan prijelaz preko iznimno frekventne prometnice. RC Dugo Selo, darovao je ovaj uređaj, vrijedan oko 10 tisuća kuna, za svoju prvu obljetnicu postojanja. Naime, za Valentinovo, 14. veljače 2009., osnovan je Rotary Club Dugo Selo, koji pokriva četiri grada Zagrebačke županije - Dugo Selo, Vrbovec, Sveti Ivan Zelinu i Ivanić Grad. Kako bi se prisjetili prošlogodišnjeg Chartera, članovi RC Dugo Selo organizirali su druženje 14. veljače 2010. u Kleti obitelji Bunčić, uz pomoć Adama Končića i njegovih gostiju. Prigodni umjetnički program u duhu dana zaljubljenih,

nastavljen je uz plesnu glazbu i mogućnost kupovine vrijednih i lijepih slika, a u svrhu sakupljanja prihoda za buduće projekte kluba.

Nužno je napomenuti da je druženje proteklo i u znaku kušanja muškata kojeg su članovi RC Dugo Selo sami proizveli. Muškat se smatra najstarijom znanom sortom vinske loze, pa stoga prijateljice i prijatelji iz dugoselskog kluba pozivaju sve koji žele kušati njihovo vino da im se pridruže na tjednim druženjima, utorkom od 19.30 sati u Kleti obitelji Bunčić!

Kamelijama do srca... srcem do dobrog djela...

Elizabeta Mikelj

Od 26. do 28. ožujka u Umjetničkom paviljonu Juraj Šporer u Opatiji održana je izložba 71 kamelije koje su rotarijanci donirali gradu Opatiji, među kojima su pojedini primjerci doniranih kamelija pravi botanički biseri. Izložba je održana pod nazivom «Kamelijama do srca... srcem do dobrog djela...»

Uz predsjednika Rotary Cluba Opatija Duška Frankovića, izložbu je otvorio gradonačelnik Opatije Ivo Dujmić, a prigodni govor održali su i predsjednik Udruge ljubitelja kamelija «Iginio Scarpa» Jan Bernd Urban i direktorica Hrvatskog muzeja turizma Mirjana Kos Nalis.

Brojnim gostima obratila se i predsjednica Udruge za terapijsko jahanje Pegaz Mirjana Stojnović, koja je iskoristila ovu prigodu da se zahvali opatijskim rotarijancima na svemu što su učinili i što još namjeravaju učiniti za njihovu udrugu.

Izložba je organizirana pod pokroviteljstvom gradonačelnika Opatije, a uz financijsku potporu Turističke zajednice grada Opatije.

Posjetitelji izložbe mogli su vidjeti i 40-tak grafika kamelija iz čuvene zbirke dr Luigia Saccoa, nastale u Milanu tridesetih godina XIX. stoljeća, koje su specijalno za ovu prigodu dopremljene iz Milana u Opatiju.

Na izložbi je bila postavljena kutija za dobrovoljne priloge, a novčić do novčića pretvorit će se u kamion sijena za Safrana, konja kojeg su opatijski rotarijanci donirali Udruzi za terapijsko jahanje Pegaz. Udruga radi s djecom oboljelom od cerebralne paralize, multiple skleroze, mišićne distrofije, autizma, mentalne retardacije, Down sindroma, a osnovno sredstvo za primjenu terapije su upravo konji. Kako je udruga imala samo dva konja opatijski rotarijanci su pokrenuli akciju koju su nazvali – Pegaz, da pribave

dovoljan broj konja koji će omogućiti normalan rad udruge.

Prvi konj, Safran, već je kupljen i upravo završava specijalnu obuku koju mora proći da bi mogao raditi s bolesnom djecom.

Safran je koštao 30 tisuća kuna, i to bez troškova obuke i transporta, a opatijski rotarijanci su rotarijanci sredstva prikupljena na ovoj izložbi namijenili za nabavku hrane Safranu.

Ovom izložbom akcija nije završila, već se nastavlja sve dok se ne uredi upravo dobivenih 15.000 četvornih metara zemljišta, koje će se pretvoriti u Centar za terapijsko jahanje, te dok se za Udrugu ne osigura 5 konja za terapijsko jahanje. Stoga će i sva sredstva s ovogodišnjeg bečkog bala ići za akciju Pegaz.

Rotary Club Opatija zahvaljuje svim prijateljima koji su kupnjom kamelije omogućili organizaciju ove izložbe i pokretanje akcije.

Uspješnih 40 godina

U povodu obilježavanja 40-te obljetnice uspješnog rada tvrtke varaždinsko poduzeće Gumiimpex uručilo je humanitarne donacije u iznosu od 104 000,00 kuna.

12.000,00 kn - djevojčici ELLI ŠUPLIKA IZ Varaždina koja boluje od cerebralne paralize za plaćanje troškova putovanja na Jaltu kako bi prošla terapiju liječanja s dupinima.

12.000,00 kn - Prihvatnom centru za djecu i mladež varaždinskog Centra za socijalnu skrb, za nabavku opreme.

30.000,00 kn - varaždinskoj Općoj bolnici za nabavu posebnih transportnih dječjih kreveta

50.000,00 kn gradu Varaždinu za opremanje dječjih igrališta gumenim oblogama.

Prema prihodima jedna je od 350 najuspješnijih hrvatskih kompanija. Mala vulkanizerska radionica, koju je 20. travnja 1970. u Varaždinu osnovao Rudolf Kirić, do danas je prerasla u respektabilnu tvrtku koja zapošljava 233 ljudi. Razvojni put nije bio nimalo lak, osobito tijekom ratnih godina, no jasno zacrtana vizija i stalno ulaganje u proizvodni pogon i nove tehnologije, te ljudi koji čine okosnicu uspješnog rada uspjeli su je sačuvati u turbulentnim godinama hrvatskog gospodarstva i Gumiimpex pretvoriti u tvrtku modernog doba.

OSNOVNE DJELATNOSTI

Reciklaža guma

Na ekološki prihvatljiv način, skupljanjem i reciklažom oko 25 tisuća tona otpadnih guma na godinu, smanjuje se opterećujući utjecaj na okoliš uz ponovno iskorištavanje vrijednih svojstava gume. Gumiimpex na taj način Hrvatsku svrstava uz bok razvijenih europskih zemalja koje na sličan način rasterećuju okoliš od ekološkog opterećenja otpadnim gumama.

Gumeno-tehnički proizvodi

Proizvodi od gume osnovna su djelatnost poduzeća. Stečena iskustva u gumarstvu uz dugogodišnja ulaganja u suvremenu opremu, tehnologiju i stručnost zaposlenika ogledaju se u petnaestak skupina gumeno-tehničkih proizvoda koje danas proizvodi GUMIIMPEX-GRP.

Automobilske gume

Gumiimpex-GRP ima razvijene dugogodišnje partnerske odnose s najvećim svjetskim proizvođačima auto-guma: MICHELIN, GOODYEAR i BRIDGESTONE. Zahvaljujući tome, da-

nas je u samom vrhu Hrvatske u distribuciji teretnog programa guma, ali i vrlo značajan subjekt u opskrbi putničkim i svim ostalim vrstama auto-guma.

Obnova guma

Zahvaljujući visokoj razini primjene svih standarda u procesu obnavljanja automobilske gume, GUMIIMPEX-GRP je jedini pogon u ovom dijelu Europe koji u procesu obnove radi po usvojenim licencama tri svjetska proizvođača guma. Obnovljene gume za teretna vozila i autobuse izvode se prema postupcima usklađenim s najzahtjevnijim međunarodnim standardima i uz visoku garanciju kvalitete, a sustav je certificiran međunarodnim standardom ECE R 109. Gume obnovljene u pogonu GUMIIMPEX-GRP imaju europsku homologaciju i mogu prometovati zemljama Europske unije.

Vulkanizerske usluge

Dugoročan pristup ulaganju u visoku kvalitetu vulkanizerskih usluga uz stalna poboljšanja koja se postižu sustavnom edukacijom zaposlenika te modernu opremu i veliku kapacitet, stvorili su servisno mjesto koje je postalo SPECIJALIST ZA PNEUMATIKE, najmoderniji centar u ovom dijelu Hrvatske.

Tijekom prvih 40 godina Gumiimpex je sigurno kročio putem razvoja i ostvario zacrtanu viziju – biti priznat, uvaženi i poželjan poslovni partner, na tržištu poznat po besprijekornoj kvaliteti svojih proizvoda i usluga. Konstantni razvoj i ulaganje u nove tehnologije i znanje rezultirali su zadovoljstvom poslovnih partnera, kupaca i zaposlenika.

Rudolf Kirić (RC Varaždin) i Damir Kirić (RC Varaždin 1181)

Varaždinska tvrtka Gumiimpex-GRP u četrdeset se godina rada i uspješnog razvoja od male vulkanizerske radionice razvila u vodeću tvrtku u našoj gumarској industriji. Danas se s ponosom može reći da je Gumiimpex-GRP vodeća tvrtka za reciklažu otpadnih guma i proizvodnju proizvoda od gume, prodaju auto-guma uz prateće vulkanizerske usluge i protektiranje teretnih guma u sjeverozapadnoj Hrvatskoj.

Poziv na 3. zlatnu udicu

Ranko Pezelj

Rotary Club Lošinj je 12. rujna 2009. godine drugi put organizirao natjecanje u ribolovu rukom iz barke - Zlatnu udicu.

Prvi ribolov Klub je organizirao 14. lipnja 2008. godine, no kako je lipanj prepun rotarijanskih događanja odlučeno je da se termin za slijedeći ribolov prebaci na rujnu.

I ove, kao i prošle godine, vrijeme nažalost, nije poslužilo organizatorima. Jedini dani kad je padala kiša u lipnju prošle godine, odnosno u rujnu ove, bili su dani održavanja ribolova.

No, to sudionike nije spriječilo da se dobro zabave i ulove koju ribu.

Polazak na ribolov je u jutarnjim satima, a na moru se ostaje nekoliko sati, do objave prestanka ribolova. Lovi se udicom, rukom iz barke. Ove godine Klub je osigurao raznovrsniju ješku (mamce) nego prošle godine, a svatko može donijeti i svoj pribor i svoje mamce premda RC Lošinj, kao organizator ribolova, osigurava pribor i mamce.

Za one koji nemaju želje i volje za ribolov organizirana je zabava na ma-

tičnom brodu, a nakon ribolova svi se okupljaju na zajedničkom ručku.

Na 2. zlatnoj udici ribe nisu dobro grizle, no ulov je svejedno bio raznovrstan, premda se prema pravilima boduje samo određena vrsta ribe, i to propisane veličine. Svatko tko je sudjelovao - ulovio je barem ribu.

I ovoga puta, odazvavši se pozivu prijatelja iz lošinskog klub, na ovom su rotarijanskom događanju bili i dragi prijatelji iz drugih Rotary klubova koji su, vjeruju u RC Lošinj, ostvarili lijep doživljaj odlaska na more i ugodno druženje.

Na 2. zlatnoj udici pobijedio je prijatelj Sanjin Banac, RC Lošinj, te je tako zadržao prijelazni pehar u vitrinama RC Lošinj. Najveću ribu je ulovio prijatelj Željko Magazin, RC Lošinj, pa su tako svi trofeji ostali unutar kluba. Prijatelji iz Lošinja željeli bi da iduće godine konkurencija bude veća te da pehar namijenjen najboljem ribolovcu počne putovati po Hrvatskoj i drugim Rotary klubovima.

Već je dogovoren i termin 3. zlatne udice koja će RC Lošinj organizirati zadnje subote u rujnu. U Klubu se nadaju da će ih ovoga puta i vrijeme poslužiti tako da će sudionici moći, osim uzbuđenja ribolova, osjetiti i ranoje-senske blagodati sunca i mora.

- Doviđenja dogodne, u rujnu, na 3. zlatnoj udici – poručili su prijatelji iz lošinskog kluba zadovoljni uspjehom njihove jedinstvene rotarijanske priredbe.

Treći ITFR – 7. i 8. svibnja

Rotary Club Požega organizira 3. ITFR turnir Požega, i to turnir parova, kao i pojedinačni turnir - 7. i 8. svibnja.

Na dosadašnja dva izdanja ITFR turnira Požega, sudjelovali su prijatelji s Brača, iz Osijeka, Zagreba te naravno požeški rotarijanci, stoga ovim putem pozivamo sve rotarijanske prijatelje da nam se pridruže i ovog puta i doprinesu svojim sudjelovanjem uspjehu programa kojega planiramo financirati pomoću prihoda ostvarenog ovim događajem – nagrađivanje najboljih učenika završnih razreda požeških srednjih škola.

Tim programom RC Požega nastoji promicati izvrsnost, stvarati zdrave temelje lokalne zajednice i nagrađivati trud, zalaganje i znanje. Tu je aktivnost RC Požega pokrenuo 2009. godine uz sudjelovanje pet srednjih škola grada Požege – ekonomskom, gimnazijom, glazbenom, obrtničkom i poljoprivredno-prehrambenom, čiji su najbolji učenici nagrađeni prijenosnim računalima. To su protekle godine bili: Viktor Berger (Gimnazija), Antonija Lekić (Obrtnička škola), Maja Pranjić (Ekonomska

Sudionici drugog ITFR-a u Požegi

škola), Marija Pranjić (Glazbena škola), Nikolina Vidić (Poljoprivredno-prehrambena škola).

Zbog izvrsnog odjeka te akcije u javnosti i među učenicima, i ove ćemo godine provesti istu aktivnost, a u tom su smislu već sada sve srednje škole u Požegi pozvane da provedu odabir najboljih učenika završnih razreda. Dodjela ovogodišnjih nagrada predviđena je za redoviti sastanak RC Požega 25. svibnja, uz sudjelovanje, naravno dobitnika nagrada, ali i njihovih roditelja, ravnatelja škola i nezaobilaznih predstavnika medija.

Stoga pozivamo rotarijance da se odazovu ovoj našoj aktivnosti, ne samo radi podrške akciji, nego i zbog ugodnog rotarijanskog druženja već 7. svibnja, uz večeru dobrodošlice u hotelu „Grgin dol“ od 19,30 sati, te da

svojim dolaskom i druženjem potpomognu uspjeh ove akcije.

Natjecateljski dio turnira predviđen je na terenima TK „Požega“ 8. svibnja, na zemljanoj podlozi, uz ručak na terenima, a u 20 sati predviđena je gala večera u hotelu „Grgin dol“.

Više informacija o 3. ITFR-u dostupno je na stranici RC Požega -www.rotary-pozega.hr, odnosno na e-mail adresi - rotary.pozega@gmail.com.

Nagrade najboljim učenicima

Pobjednici ITFR Požega

Pojedinačno:

Damir Jakobović (2008.),
Antun Petrić (2009.)

Parovi:

Mladen Novaković / Ante Matić (2008.),
Antun Petrić / Božo Omazić (2009.)

Predsjednikovo odlikovanje rotarijanskom dobrotvoru

Oleg Mandić

Gioko V. Ruzio, počasni član Rotary Cluba Rijeka, odlikovan je Spomenicom domovinske zahvalnosti.

Odluka se temelji pored ostalog na činjenici da je p. Ružić svu imovinu koju je u Rijeci naslijedio od oca dr. Viktora Ružića, a koja mu je vraćena u postupku povrata oduzete imovine za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine, namijenio Rotary klubu u Rijeci kako bi bila temeljni kapital Zaklade »Dr. Viktor Ružić«. Iz prihoda ove zaklade RC Rijeka već godinama pomaže prvenstveno mlade talentirane ljude u školovanju i usavršavanju.

Ali najbolje će biti pročitati razloge za to u samoj odluci Predsjednika Republike Hrvatske - osnovnu i srednju školu završio je na Sušaku, a ekonomski fakultet pohađao je u Zagrebu, Bologni i Lousannei (Švicarska), gdje je i diplomirao. Pretežni dio radnog vijeka proveo je u Švicarskoj, baveći se uspješno trgovačkim poslovima. U poslovanju stekao je glas korektnog i poštenog poslovnog čovjeka. Iako je živio i radio u inozemstvu, bio je u stalnom kontaktu ne samo s članovima svoje porodice Ružić, Mažuranić, Brlić i Kukuljević, nego i s drugim ljudima s područja Hrvatskog Primorja i Hrvatske i cijele bivše države, s kojima je surađivao te ih nesebično pomagao. Posebno se to tiče emigranata nakon II. svjetskog rata i kasnije, naših ekonomskih iseljenika a za vrijeme

Domovinskog rata izbjeglica i stradalnika.

Zajedno sa suprugom Sonjom Hleboš Ruzio – poznatom glumicom, održavao je kontakte u domovini s kulturnim djelatnicima, pomagao u nastupanjima naših umjetnika u Švicarskoj. Za vrijeme Domovinskog rata u suradnji s dr. Vladimirom Prašekom organizira pomoć u vidu nekoliko bolničkih kola s lijekovima i drugim potrepštinama koje iz Švicarske i Austrije šalje u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Nakon stvaranja samostalne Hrvatske daruje Pravnom fakultetu u Rijeci veliku pravnu knjižnicu s nekoliko tisuća knjiga prikupljenih u nekoliko generacija pravnika u porodicama Ružić, Mažuranić i Brlić.

Svu imovinu koju je naslijedio od oca dr. Viktora Ružića, odnosno koja mu je vraćena u postupku povrata imovine oduzete za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine, namijenio je Rotary Clubu u Rijeci, uz dogovor da ista bude temeljni kapital Zaklade »Dr. Viktor Ružić« u Rijeci, od čijeg će se prihoda pomagati prvenstveno mladi talentirani ljudi u školovanju i usavršavanju.

Njegova je zasluga da su i dvije njegove sestre – Vera Willisits i Vesna Draxler namijenile svoje dijelove imovine navedenoj Zakladi. U pitanju je značajna imovina od 4 četverokatnice u centru Rijeke (Sušaka) - čiji je po-

vrat i ulaganje u Zakladu »Dr. Viktor Ružić« u tijeku.

Slijedom iznesenog, evidentno je da je Gioko Ruzio časnim i uzornim ponašanjem kroz cijeli svoj život, radom i korektnim uspješnim poslovanjem, svojim pomaganjem drugima, susretljivošću, humanošću, svojim prinosom općem dobru, svojim lojalnim odnosom prema domovini zavrjedio da mu se dodijeli Spomenica domovinske zahvalnosti.

Odličje mu je uručeno u veljači - prilikom 90. rođendana!

Gioko V. Ruzio, počasni član RC Rijeka sa svojim mentorom Tomicom Sabljaram, ravnateljem Zaklade Viktor Ružić

Čuvar Ustava

Tea Jagić

Ove godine s ponosom slavimo 80 ljeta prisutnosti rotarijanskog života u Hrvata. Također, ove godine slavimo i život i djelo predragog nam prijatelja Jadranka Crnića, koji nas je napustio prerano, 4. travnja 2008. godine, u 80. godini iznimno bogatog i plodonosnog života.

Svi mi koji smo imali tu nevjerovatnu čast i sreću upoznati ga, učiti od njega, biti nadahnuti njime, znamo kakav je on veliki čovjek bio! Pored svega profesionalnog što je postigao, bio je i ostao nezamjenjiv suprug, otac, djed, čovjek koji je zračio otvorenosti, toplinom i razumijevanjem. Za njega nisu postojali „veliki“ i „mali“ ljudi, jednaki među jednakijima, za njega su postojali ljudi. Ljudi s njihovim uspjesima i problemima, srećom i tugom, kojima je nesebično uvijek nudio ruku pomoći i toplu riječ.

Jadranko Crnić rođen je 1928. godine, osnovnu školu pohađao je u našem - Dugom Selu, a klasičnu gimnaziju u Zagrebu. Diplomirao je 1952. godine na Pravnom fakultetu u Zagrebu, na kojem je i doktorirao 1998. godine. Svoj profesionalni put iznimnog pravnog stručnjaka započeo je kao sudački pripravnik Kotarskog suda u Dugom Selu, nakon čega je postao sudac u Kotarskom sudu Gospić, te sudac i predsjednik Okružnog suda u Gospiću. Neko je vrijeme potom radio kao odvjetnik u Dugom Selu, a zatim je postao predsjednikom Općinskog suda u Dugom Selu. Pravničku karijeru u usponu nastavio je na mjestu suca Vrhovnog suda, potom bio imenovan predsjednikom Građanskog odjela Vrhovnog suda Hrvatske i zamjenikom predsjednika Vrhovnog suda. Sudac Ustav-

nog suda postao je 1. listopada 1984. godine, a njegovim predsjednikom -1990. godine. Stvaranjem slobodne, nezavisne Republike Hrvatske bio je izabran za suca Ustavnog suda Republike Hrvatske, te za predsjednika Ustavnog suda Republike Hrvatske - 7. prosinca 1991. godine. Na ovu je visoku dužnost ponovo izabran 11. studenog 1995. godine.

Iskrena i duboka vjera u vladavinu prava

„Kao dugogodišnji „čuvar Ustava“ dr. sc. Jadranko Crnić je na najbolji mogući način iskazivao suštinsku prirodu autoriteta ustavne pravde u političkom sustavu nove hrvatske demokracije. Njegova je duboka i iskrena vjera u vladavinu prava bila inspiracija svima onima koji obranom i afirmacijom Ustava ostvaruju važnu i osjetljivu ulogu u svakodnevnom obnašanju ustavne politike. Prestiž funkcije predsjednika Ustavnog suda RH, osobni ugled kojega je dr. sc. J. Crnić gradio tijekom duge pravničke prakse, promišljena stajališta koja je zauzimao kao predsjednik i sudac u odnosu na pitanja koja su dolazila pred Ustavni sud, omogućili su dr. Crniću da na osebujan način bude reprezentant te visoke institucije. Temperament, iskustvo i povezanost s profesionalnim bratstvom konvergirala je djelovanje J. Crnića u prepoznatljiv stil njegova osobnog, profesionalnog i društvenog aktivizma. U dugogodišnjem djelovanju dr. sc. Jadranka Crnića ogleda se na jedan poseban način odnos suca i demokracije u neovisnoj i samostalnoj Republici Hrvatskoj.

Pored niza impresivnih i odgovornih dužnosti koje je obavljao s

iznimnom stručnošću i predanošću, prijatelj Jadranko promišljao je i radio izvan uobičajenih normi, a za funkcionalnost i kvalitetu same norme, te vladavinu prava. Prvenstveno kao član mnogih radnih skupina za izradu zakona, posebice kao član Ustavotvorne komisije, a 2000. godine kao član Radne grupe predsjednika Republike Hrvatske za pripremu stručne osnove za promjenu Ustava. Uspješno se bavio izučavanjem pravne znanosti, pisanjem niza vrhunskih stručnih članaka i knjiga, te je bio i glavni urednik časopisa „Zakonitost“, član radne grupe „Pravo i društvo temeljna istraživanja“ Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, kao i član više redakcija pravnih časopisa.

Predanje rotarijanskom prijateljstvu

Jadranko se nije zadovoljio silno predanim profesionalnim angažmanom, već je svoj senzibilitet prema čovjeku pretočio i u uspostavljanje i razvijanje rotarijanskog prijateljstva, a putem njega i u pomoć onima kojima je ista bila potrebna. Bio je član „prve desetorke“, s prijateljem Ivanom Husićem, na čelu rotarijanskog čamca koji je plovio uzvodno u tim teškim godinama. Osamdesete, te godine koje su njima prethodile, nisu imale sluha za udruživanja mimo tada postavljenih rigidnih okvira, te je Jadranko dao svoj doprinos iznjedrivši kreativna i inventivna pravna rješenja koja su omogućila čamcu da početkom devedesetih uspješno doplovi do prvog cilja - osnivanja Rotary Cluba Zagreb i prije formalne neovisnosti Republike Hrvatske. Zbog bolesti, pripreme Chartera RC Zagreb i sam Charter, Jadranko je

proveo u bolnici, u kojoj su ga pored najbližih, redovito posjećivali i prijatelji rotarijanci. Nesebično je davao i u njemu najtežim trenucima, pokazujući snagu duha i veliko srce.

Ista se prožimala i tijekom Domovinskog rata kada su rotarijanci zdušno pomagali osobnom dostavom humanitarne pomoći potrebitima tamo gdje se najviše stradalo, djelujući kao svojevrsni „transmiteri“ kako ih je slikovito nazvao osnivački i prvi predsjednik RC Zagreb, prijatelj Ivan Husić.

Dr. Crnić bio je i počasni predsjednik Fužinarske limene glazbe, počasni građanin Grada Senja, Općine Fužina i Općine Mrkopalj, vitez Vojničkog i bolničkog reda Sv. Lazara Jeruzalemskog, član Družbe „Braća hrvatskog zmaja“, počasni viši vatrogasni časnik, general bojnik u pravnoj službi Oružanih snaga Republike Hrvatske. Bio je i nosilac Spomenice Domovinskog rata, državnih odlikovanja Reda kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom i Reda kneza Branimira s ogrlicom, te niza domaćih i stranih odličja, posebno odličja Grosse goldene Ehrenzeichen am Bande für

Verdienste um Republik Österreich i Das Grosse Verdienstkreuz mit Stern des Verdienstkreuzes der BRD. Također, bio je i predsjednik Društva diplomiranih pravnika Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu („Alma mater“), predsjednik uprave Zaklade „Adris“, predsjednik etičkog povjerenstva bolnice „Magdalena“ te predstojnik Hrvatskog instituta za ljudska prava u Novom Vinodolskom. Dr. Jadranko Crnić bio je predsjednik Hrvatskog Crvenog križa od 27. veljače 1997. godine.

Osnivanjem kluba u Dugom Selu ispunjena Jadrankova želja

Grad Dugo Selo, kao i svi mi – Dugoselci, ostat će vječnim dužnikom prijatelju Jadranku, osnivaču i prvom uredniku „Dugoselske kronike“ – jednih od najstarijih lokalnih novina u Hrvatskoj, te počasnom predsjedniku KUD „Preporod“, koji mu se pokušao odužiti davanjem godišnje nagrade za životno djelo 1996. godine.

Naš prijatelj Jadranko silno je želio osnivanje Rotary kluba u Dugom

Selu. Uz svesrdnu pomoć Ane Marije Končić, te prijatelja iz kumskog kluba Sesvete, ova je njegova želja ostvarena 14. veljače 2009. godine – na Valentinovo.

– Iako nažalost Jadranko tada više fizički nije bio među nama, tog je svečanog trenutka, kao i svih ostalih trenutaka u našim životima, Jadranko bio i ostao prisutan i neizbrisiv duboko u našim srcima – rekli su prijatelji u dugoselskom klubu.

„Dr. sc. Jadranko Crnića će pravnički naraštaji pamtili ne samo zbog njegove jurisprudencijske izvrsnosti i doprinosa kojega je dao hrvatskom pravu već i zbog njegove ljudske topline, nepretencioznog načina, spremnosti i otvorenosti da dijalogom i humorom otkloni profesionalne napetosti, čime je osvajao nepodijeljeno poštovanje brojnih kolega i prijatelja kako u zemlji tako i u inozemstvu.“ – napisao je dr. sc. Arsen Bačić u Sudac i ustavna demokracija – Dr. sc. Jadranko Crnić kao čuvar Ustava (Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu, god. 46, 2/2009., str. 271.-286., str. 271). I zato mu, još jednom „Fala“!

Jadranko Crnić bio je predan ideji rotarijanskog prijateljstva

In memoriam

PDG Helmut Rüdiger Scholz

Nakon duge i teške bolesti zauvijek nas je 26. kolovoza 2009. godine napustio dragi prijatelj Helmut Rüdiger Scholz, guverner Districta 1910 u rotarijanskoj godini 2005./2006.

Prijatelj Helmut Rüdiger bio je član Rotary Cluba Geras/Waldviertel od 1981. godine, u kojem je u godini 1995./1996. obnašao i dužnost predsjednika Kluba. O njegovoj predanosti rotarijanskoj ideji najbolje govori činjenica da je prijatelj Helmut Rüdiger, iako se borio s teškom bolešću, i u ovoj rotarijanskoj godini služio u svom klubu kao član Uprave zadužen za međunarodnu službu.

Snažnu predanost Rotaryju Helmut Rüdiger pokazao je i u godini u kojoj je bio na čelu našeg distrikta. Zdušno je podržavao klubove u Hrvatskoj i Sloveniji u nastojanju da osnivanjem novih Rotary klubova rotarijanci u ovim zemljama steknu mogućnost izdvajanja u vlastiti distrikt. Kao gorljivi rotarijanac Helmut Rüdiger je, i kao guverner našeg distrikta, posebno isticao važnost dobre obavještenosti članova o misiji Rotaryja i aktivnostima Rotary Internationala. Tako je i Rotary magazin na hrvatskom jeziku pokrenut upravo na inicijativu guvernera Scholza.

PDG Hubert Papousek

U 82. godini preminuo je prijatelj dr. Hubert Papousek, guverner D1910 u rotarijanskoj godini 1990./1991. u kojoj je naš distrikt, nakon osnivanja RC Budimpešta u lipnju 1989. go-

dine, nastavio širenje u Mađarskoj, Hrvatskoj i Sloveniji. Prijatelj Hubert snažno se angažirao kako bi u ovim zemljama, u kojima je Rotary bio zabranjen punih pedeset godina, oživjela rotarijanska ideja ponovnim osnivanjem Rotary klubova. PDG Hubert Papousek bio je član Rotary Cluba Innsbruck i počasni član Rotary Cluba Wien.

PP Franjo Šulak

U kolovozu je Rotary Club Varaždin nenadano izgubio dragog prijatelja dr. sc. Franju Šulaka, jednog od članova – osnivača i njegovog predsjednika u rotarijanskoj godini 1993./1994.

Tijekom svoje predane službe u varaždinskom Rotary klubu prijatelj Franjo je inicirao i uspješno vodio mnoge dobrotvorne akcije varaždinskih rotarijanaca, od prikupljanja dobrotvorne pomoći u suradnji s Rotary klubovima iz inozemstva u vrijeme Domovinskog rata do promicanja izvrsnosti i kompetencije u našoj zajednici. Posebno je zaslužan za uspjeh projekta Nagrada za izvrsnost kojom RC Varaždin nagrađuje najizvrsnije srednjoškolce, studente i poslijediplomante. Franjo Šulak bio je ovlaštenik Rotary Internationala pri osnivanju Rotary Cluba Varaždin 1181. a zbog svog izuzetnog angažmana u dobrotvornom radu RC Varaždin ove je godine trebao bio predložen i za kandidata za guvernera Districta 1913.

Prijateljima u varaždinskom klubu ostat će u trajnom pamćenju njego-

va iznimna stručnost i predanost u znanstvenom radu na Fakultetu organizacije i informatike u Varaždinu, ali i u praksi, gdje je visoko stručna znanja iz komuniciranja godinama prenosio na čelne ljude naših vodećih kompanija, njegovo domoljublje i iznimno uspješno obavljenja zadaća člana Kriznog štaba u vrijeme borbi za oslobođenje Varaždina, njegova građanska odgovornost i nastojanje da kao agilni član Rotary Cluba Varaždin doprinese boljitku rodnog Varaždina, posebno kroz promicanje etičkih vrijednosti u poslovanju i kompetencije u zajednici.

Hrvatski Rotary savez je prijatelju Franji Šulaku posthumno dodijelio posebno priznanje uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj, koje je na svečanosti uručeno njegovoj supruzi Boženi (PP IWC Varaždin).

Božo Martinčević

Rotary Club Varaždin je u ovoj rotarijanskoj godini izgubio i svog najstarijeg člana, dragog prijatelja Božu Martinčevića, koji je preminuo nakon duge i teške bolesti 9. studenog 2009. godine.

Prijatelj Božo godinama je s velikim marom obavljao dužnost rizičara varaždinskog kluba i predano je služio kao jedan od najredovitijih članova. Kao dugogodišnji član Uprave RC Varaždin snažno se zalagao za realizaciju mnogih kulturnih projekata u Varaždinu koje je pomagao RC Varaždin.

„Pomoć donosi nadu“

Goran Damjanić

Ove rotarijanske godine dužnost guvernerke Inner Wheel Districta 191, koji okuplja 12 Inner Wheel klubova s područja Republike Hrvatske, obnaša Varaždinka Ruža Šmrček, agilna članica i bivša prdsjednica varaždinskog Inner Wheel kluba.

Što za vas znači ova služba?

- Za mene je to velika čast, ali i velika obaveza. Treba voditi tih 12 klubova, voditi dobru korespondenciju s Londonom i koordinaciju radova klubova. Ima tu dosta posla.

Od 12 klubova u Hrvatskoj, varaždinski je jedan od najstarijih. Imaju li Varaždinci razloga biti ponosni na svoj Inner Wheel klub?

- Naravno da Varaždinci imaju razloga da budu ponosni, jer ipak u ovih 12 godina, koliko postoji varaždinski Inner Wheel klub, mi smo pokrenule puno humanitarnih akcija, puno smo donirale i mislim da smo na korist našoj zajednici. Neke od akcija koje vrijedi izdvojiti su pomoć Utočištu za žrtve obiteljskog nasilja, odnosno kuće obiteljskog tipa gdje su smještena djeca bez roditelja, djeca koja pohađaju školu Tomislav Špoljar te starije i nemoćne osobe. Varaždinskoj Hitnoj službi smo donirale aparat za reanimaciju, Intenzivnoj njezi Kirurgije dva nova bolnička kreveta, Rodilištu perlicu za rublje i ručnike za bebe. Ove je rotarijanske godine predsjednica IW Varaždin Višnja Sabljak. Nedavno smo imale akciju prodaje uskrasnih grančica, koje smo same nabrale i vezale. Prikupile smo 5.200 kuna, čime smo kupile uskrasne poklone za siromašnu djecu u Varaždinu te za djecu bez roditelja. Jedna od najvrijednijih akcija hrvatske organizacije Inner Wheela u ovoj godini je kupnja dva pulsna oksimetra varaždin-

skom rodilištu, koji se koriste za potrebe nedonoščadi koja moraju biti smještena u inkubatore. Aparati su vrijedni 23 tisuće kuna.

Kakva je suradnja s ostalim Inner Wheel klubovima u Hrvatskoj?

- Suradnja je jako dobra. Mi se međusobno gotovo sve poznajemo. Od 19. do 21. ožujka u Varaždinu smo održale Konferenciju svih Inner Wheel klubova Distrikta 191 Hrvatska na kojoj su bile članice iz svih 12 klubova te iz dva novoosnovana kluba, a prisustvovala su također i prijateljice iz Inner Wheel klubova iz susjednih zemalja. Konferencija je upravo zato i organizirana, da se sretnu članice i da se međusobno upoznaju i druže. Bit rotarijanstva je prijateljstvo. Najviše ipak komuniciramo i družimo se s Čakovčankama, jer su nam najbliže. Podržavamo jedne druge u akcijama, idemo jedne k drugima na primopredaje, putujemo zajedno. Sad je s nama još jedan međimurski klub, onaj novoosnovani iz Preloga, pa ćemo se družiti i s njima.

No, hrvatski Inner Wheel klubovi su aktivni i u međunarodnoj službi?

-Svaki klub djeluje lokalno, u sredini koju poznaje i u kojoj može najviše doprinijeti. Globalno podržavamo akcije međunarodnog Inner Wheela koji ima sjedište u Londonu. Već par godina u suradnji s UNICEF-om podržavamo akcije koje oni pokreću, a trenutno je to školovanje djevojčica u Boliviji. Zbog svoje opsežnosti, ta je akcija trogodišnja. Prije toga bila je akcija školovanja djevojčica na Madagaskaru, koja se pokazala jako dobrom, tako da je prošle godine počela slična akcija u Boliviji, gdje je također iznimno mala stopa pismenosti.

Predsjednica međunarodnog Inner Wheela, Anne Fryer, za predsjednički je moto odabrala krilaticu „Pomoć donosi nadu“ (Help bring hope)?

- Gotovo svi Inner Wheel klubovi kroz svoje akcije provode taj moto. Nastojimo pomoći ljudima kad im je najpotrebnije. Kad osobi pružite malu pomoć u trenutku kad joj je najpotrebnije, onda joj, normalno, pružate i nadu u bolji život – naglasila je guvernerka Ruža Šmrček.

Varaždinske inervilke donirale su medicinske aparate vrijedne 23 tisuće kuna (Snimio: V. Mrak)

Hrvatske inervilke ove su godine distriktnu konferenciju imale u Varaždinu (Snimio: K. Đurić)

Podigle bistu velikom skladatelju Josipu Štolceru Slavenskom

Ivica Žišković

Inner Wheel Club Čakovec svečano je obilježio desetu obljetnicu osnutka. Bilo je razloga za slavlje, jer su iza čakovečkih inervilki, premda imaju relativno kratki vijek postojanja, veliki rezultati rada.

Početak njihovog prvog neslužbenog okupljanja seže u 1997. godinu. Jedne subotnje večeri njihovi su ih muževi rotarijanci pozvali na zajedničko druženje. Na plodno tlo pala je ideja o osnivanju Inner Wheel kluba u gradu.

Ponajviše zahvaljujući Branki Horvat, prvoj predsjednici, od ideje do realizacije nije proteklo puno vremena. I prije same službene registracije, inervilke su se redovito okupljale, pravile planove i ostvarivale ih. Branka ih je strpljivo, gotovo majčinski uvodila u svijet inervila, oblikovala osnove rada kluba, postala njegov zaštitni znak. Na samom osnivanju, kumom IW Cluba Čakovec postala je Renata Vitković iz susjednog varaždinskog kluba.

Svečanost obilježavanja desete obljetnice Inner Wheel Cluba Čakovec održana je u Toplicama Sveti Martin. Čakovečkim inervilkama u goste su došle predstavnice iz gotovo svih hrvatskih klubova. Bila je to prigoda da predsjednica Snježana Petrović-Tkalčec ukratko izloži čime su se u svom dobrotvornom radu inervilke bavile. Iza njih su brojne humanitarne, kulturne i edukacijske

akcije. Organizirale su koncerte mladih glazbenih umjetnika iz Međimurja, koji se školuju u inozemstvu, te ih novčano pomagale. Na priredbama „Zlatna srca maloga grada“ znalo je nastupiti više od stotinjak nadarenih mališana, koji su pokazali umijeće u sviranju, pjevanju, glumi i plesu. Za najveće blagdane inervilke su same izrađivale i na štandovima i gradu prodavale čestitke i suvenire. Često su bile vezane uz djecu s posebnim potrebama, posjećivale su udomiteljske obitelji, te bolesnu i djecu s teškoćama u razvoju. Posjećivale su dječje vrtiće, ali i domove za starije i nemoćne osobe. Uvjerile su se da i uz skroman dar, takvim ljudima topla riječ i malo pažnje najviše znače.

U svom gradu ostavile su i trajni spomen na postojanje i djelovanje Inner Wheel kluba. Njegove članice bile su predlagatelj i organizator postavljanja biste velikom skladatelju Josipu Štolceru Slavenskom u Perivoju Zrinskih u njegovom rodnom Čakovcu!

Proslava obljetnice kluba ujedno je bila prilika da čakovečke inervilke još jednom izraze sućut zbog preranog gubitka svojih prijateljica Branke Horvat, Jasminke Obrež-Špoljar i Elizabete Percač, koje su dobar dio sebe ugradile i ostavile trajno u sjećanju članica čakovečkog kluba.

Neobična izložba - Ftičeki se ženiju

Nezapamćeno zanimanje u Čakovcu izazvala je izložba pod nazivom „Ftičeki se ženiju“, koju je organizirao Inner Wheel Club Čakovec. Sjajna je to bila ideja, koja je prerasla u kulturni doživljaj, kakvi su rijetkost u galerijama. Inervilke, predvođene predsjednicom Snježanom Petrović-Tkalčec, objavile su poziv da im građani pošalju stare obiteljske fotografije s vjenčanja. Odaziv je bio iznad svih očekivanja. Pristiglo je oko 400 slika, od kojih su mnoge bile dobrano požužjele od starosti, jer bilo ih je čak s kraja 19. i početka 20. stoljeća. Ocjenjivački sud, u kojem su bili Olga Merlić, Ksenija Plavec-Fiket i Željko Vidović, našao se pred iznimno zahtjevnim poslom da iz toga mnoštva odabere najzanimljivije za izložbu u galeriji Littera, a na još većim mukama bio je pri odlučivanju o odabiru najboljih u nekoliko kategorija. Naime, nagrađivala se najstarija i najljepša fotografija, najmladenac i najmladenka, najljepša svatovska skupina, te najljepše lice i nazanimljiviji buket. Prostor Littere bio je pretijesan da primi sve koji su došli na otvorenje ove zaista neobične izložbe, koja je ujedno bila organizirana u dobrotvorne svrhe. Naime, inervilke su za ovu prigodu same izradile originalne suvenire, čijom prodajom su prikupljale novac za svoje humanitarne aktivnosti.

Božićna košarica za najiskreniji osmijeh

Ana-Maria Gurdulić i Ana Mrđen

Božićna košarica je projekt Rotaract Cluba Zagreb koji se uspješno održava već nekoliko godina, sa svrhom pružanja konkretne pomoći onima kojima je to najpotrebnije. U Adventu članovi kluba prikupljaju osnovne prehrambene i higijenske proizvode koje su podijelili socijalno najugroženijim obiteljima na području grada Zagreba.

Prošlog su prosinca tako, jedanaestu godinu za redom, ponovo realizirali ovaj projekt, u suradnji s trgovačkim lancem Mercator. Akcija se održavala prva tri vikenda u prosincu. Zadnjeg vikenda su svi članovi kluba raznosili pakete socijalno ugroženim obiteljima. Ovoga puta pomoć je dostavljena za 15 obitelji s djecom i 15 starijih ljudi koji žive sami. Također su donirali još 5 paketa udruzi „Kap

dobrote“, a ostatak hrane donirali su pučkoj kuhinji.

- Pristup radu i smisao akcije najbolje se očitovao kada smo pokucali na vrata jedne takve obitelji koja je ne samo bila presretna, već je na najiskreniji način pokazala svoju neizmjerenu zahvalnost, a to je bio najiskreniji osmijeh na umornim licima – rekli su mladi prijatelji iz zagrebačkog Rotaract kluba.

Rotaract Club Zagreb prikupio je u akciji Božićna košarica namirnice koje su darovali socijalno ugroženim obiteljima

AKCIJA

«Iz vaše košarice u našu»

Teo Miljenović

Već petu godinu za redom Rotaract Club Rijeka organizira akciju «Iz Vaše košarice u našu», inače projekt na nacionalnoj razini koji traje više od deset godina.

Potaknuti prošlogodišnjim uspjehom, kada su darivali 31 obitelj, ove godine akcija je bila je puno većeg obima, jer su riječki rotaraktovci uspjeli u predblagdanskom razdoblju obradovati čak 75 obitelji, odnosno 277 osoba, odraslih i djece. U suradnji s djelatnicima Centra za socijalnu skrb Rijeka i Opatija, po načelu socijalno najugroženije obitelji, uspjeli su pokriti ne samo riječko već i opatijsko područje. Prošlog Adventa napravili su pakete za 54 obitelji s riječkog područja, odnosno za 201 osobu, među kojima je bilo 117 djece.

- Po prvi puta smo akciju proširili i na opatijsko područje, gdje smo uspjeli uveseliti 21 obitelj, 35 odraslih i 41 dijete. Osim toga, dio sakupljenih donacija uručili su Domu za nezbrinutu djecu «Ivana Brlić Mažuranić» iz Lovrana, prihvatilištu za beskućnike «Ruže svetog Franje» u Rijeci, i Kući utočišta Sestara milosrdnica «Sv.Vinka Paulskog», te su na taj način usrećili još oko 40 osoba – ističu riječki rotaraktovci.

Akcija je realizirana prikupljanjem donacija od različitih firmi, volontiranjem na dvije lokacije - u Super Konzumu Škurinje i Tower

Centru, skladištenjem artikala, izradom paketa, te osobnim odnošenjem na adrese korisnika.

- Moramo naglasiti da se 60 posto donacija odnosilo na odaziv naših građana koji su stvarno pokazali da u ovim teškim vremenima recesije imaju mnogo razumijevanja i veliko srce te im za to veliko hvala – naglasili su članovi RAC Rijeka. Volontiranjem u trgovačkim centrima Super Konzum Škurinje i Tower Centar, kroz 3 adventska vikenda, od 27. studenog do 11. prosinca 2009. godine, uspjeli su sakupiti 64 kolica punih hrane i ostalih potrepština približne vrijednosti 60 tisuća kuna.

Drugu polovicu donacije osigurali su sponzori - 18 tvrtki iz cijele Hrvatske koji su ukupno donirali oko 40.000 kuna.

- Uz pomoć naših dragih volontera, kojih je bilo više od 40, s Medicinskog fakulteta i Gimnazije Eugen Kumičić Opatija, uspjeli smo dovršiti akciju u kojoj je utrošeno 1000 sati rada i prijedeno više od 3000 kilometara, od Općine Jelenje do Lovranske Drage – napominju mladi prijatelji koji

žele zahvaliti svim dobrim ljudima i svim sponzorima koji su prepoznali vrijednost akcije «Iz vaše košarice u našu». Oni su omogućili da ovogodišnja akcija bude najveća i najuspješnija do sada.

Gledaj srcem

Rotaract Club Zagreb-Sesvete počeo je radom krajem 2008. godine, kada se sakupila grupa mladih ljudi s idejom da se i u istočnom dijelu grada Zagreba osnuje Rotaract klub.

Već na samom početku svojeg društvenog djelovanja klub je izabrao moto - „MOGU, dakle pomožem“ te se odlučio za pomoć slijepim i slabovidnim osobama, organiziranjem akcije pod nazivom „Gledaj srcem“. Prodajom za tu akciju posebno dizajniranih majica i

ostvarenim prihodom klub je kupio i donirao Hrvatskoj knjižnici za slijepe multifunkcionalnu informatičku opremu za osobe s oštećenim vidom.

Rotaract Club Varaždin

Obilježili Svjetski dan borbe protiv AIDS-a

Rotaract Club Varaždin je i ove rotarijanske godine, 1. prosinca 2009., već treću godinu za redom obilježio Svjetski dan borbe protiv AIDS-a, organizirajući AIDS Awareness Day. Akciju su organizirali na Franjevačkom trgu, gdje je bio postavljen štand varaždinskog Rotaract kluba.

Članovi Rotaract Kluba Varaždin su tijekom akcije prolaznicima dijelili informativne brošure i kondome koje je osigurala Hrvatska udruga oboljelih od HIV-a (HUHIV) i tvrtka Durex Hrvatska, s kojima Rotaract Club Varaždin ima izvrsnu suradnju tijekom svih go-

dina održavanja akcije. Brošure su sadržavale osnovne informacije o HIV-u i udruzi HUHIV - kako se prenosi HIV, kako se ne može prenijeti, kako se zaštititi, ali i adrese hrvatskih centara za HIV savjetovanje i testiranje.

Akcija je bila dio europske inicijative koju je pokrenuo Rotaract Europe, koji poziva sve Rotaract klubove u Europi da organiziraju akcije u svojim gradovima na kojima će se mladim ljudima dijeliti informativni materijali o AIDS-u i tako širiti svijest o problemu vezanima za ovu bolest.

Varaždinski rotaraktovci u akciji na Svjetski dan borbe protiv AIDS-a (Snimio: K. Đurić)

Young Friends

odličan program norveških rotarijanaca

Ivica Kruhoberec

Sonja Perković ovo će ljeto dobrim dijelom provesti u Norveškoj gdje će sudjelovati u projektu Young Friends koji vodi Rotary Club Skøyen iz Osla. Budući da će se tu naći među sedam odabranih od 30-tak nominiranih kandidata iz Hrvatske te Bosne i Hercegovine, sudjelovanje u projektu nesumnjivo je potvrda kvalitete ove studentice poslovne ekonomije na zagrebačkom Ekonomskom fakultetu koja govori nekoliko jezika. Međutim, novi je to uspjeh i Rotary Cluba Varaždin-jug/ Varaždinske Toplice, kluba pokrenutog u ljeto 2008. godine, čiji je kandidat već drugu

godinu za redom dobio priliku za upoznavanje i usavršavanje znanja u jednoj od najrazvijenijih zemalja na svijetu. Naime, prošlog je ljeta u sklopu istog projekta boravio Igor Lukić, također student zagrebačkog Ekonomskog fakulteta i član Rotaract Cluba Varaždin, koji je u svakom pogledu opravdao povjerenje i potporu dobivenu od RC Varaždinske Toplice u vrijeme prvog predsjednika Nike Lukića.

„Projekt „Young Friends“ sastoji se od pohađanja škole „Nansen Academy“ u Lillehammeru gdje je fokus stavljen na međusobno upo-

znavanje i razgovor studenata iz različitih zemalja s Balkana. Nakon toga se ide u Oslo gdje studenti sudjeluju i međunarodnoj ljetnoj školi Sveučilišta u Oslu „International Summer School Oslo“ koja traje 6 tjedana. Studenti biraju kolegije koje slušaju ovisno o njihovim osobnim preferencijama i željama, doznajemo od Igora Lukića, koji dodaje da je cilj projekta promicanje dijaloga i razumijevanja za razne događaje i sukobe između narod jugoistoka Europe.

Nezaboravni trenuci učenja i druženja

U Oslo je stigao krajem lipnja prošle godine, odakle su svi studenti prebačeni u Lillehammer.

- Ukupno nas je bilo 35 od kojih je bilo sedam Rotary stipendista. Smještaj je bio odličan. Živjeli smo u izvrsno opremljenim apartmanima, zajedno po 6 ljudi, što nam je olakšalo upoznavanje. Svaki dan se je održavala nastava ujutro, a poslijepodne smo provodili upoznavajući prekrasan gradić Lillehammer i okolnu prirodu, prisjećajući se rotaraktovac Igor Lukić, varaždinski stu-

Sudionici programa Young Friends

Igor Lukić posjetio je gotovo sve krajeve Norveške

dent ekonomije koji je ove godine na specijalizaciji u Beču, na Wirtschafsuniverzitetu.

Nakon dest dana u Lillehammeru, sudionici ljetne škole otputovali su u glavni grad Norveške.

- Za jedan glavni grad, Oslo je izrazito malen, ali lijepa i simpatična urbana sredina na moru. Dom nam je bio samo dvije stanice od centra na kampusu Sveučilišta. Nastava je bila svaki dan, cijelo jutro. Kolegij koji sam izabrao je bio „Norwegian Architecture and Design“ koji me je izrazito zanimao, iako studiram ekonomiju. Nastava je bila jako dobro organizirana, s time da smo 70 posto vremena proveli na izložbama, institutima i izletima što je uvijek bilo jako zanimljivo. Ubrzo sam upoznao većinu polaznika škole kojih je ukupno bilo oko 330 iz preko 60 zemalja svijeta - ističe Igor Lukić.

Život u domu, kako dodaje, bio je jako opušten i zanimljiv jer je kampus imao sve što bi student mogao zaželjeti.

U domu prijatelja Pettera Rascha

- Jedini problem s Oslom je taj, što je sve izrazito skupo. Normalno je da pizza stoji 25 eura, kruh 4 eura, piće u kafiću oko 7 eura, upozorava, dodajući da je Norveška izrazito bogata zemlja što se vidi na svakom uglu.

Polaznici ljetne škole vikende su rijetko kad provodili u Oslu. Za njih su organizirani izleti u gotovo sve krajeve Norveške.

- Bio sam na planinarenju na istoku zemlje, raftingu na zapadu te u Bergenu na zapadnoj obali. Organizatori su pazili na svaki detalj i nismo se morali brinuti za ništa osim da učimo i uživamo. Osim u Norvešku, uspio sam još s prijateljicom spontano otići u Škotsku, u Edinburgh. Ti izleti i život u domu nam je svima omogućio da se jako dobro upoznamo i međusobno povežemo. Postali smo prijatelji s ljudima s kojima vjerojatno nikada ne bi inače imali priliku prijateljevat - naglasio je Igor Lukić.

No, kako svemu dođe kraj, tako je krajem kolovoza završio njegov boravak u Norveškoj.

- Nakon uspješno položenog ispita i oproštajne zabave, oprostismo se od ljetne škole i ljudi koje smo upoznali. Trebali smo još provesti par dana s rotarijancima koji su nas pozvali u svoje kuće kako bi se oprostili. Zajedno s dva dečka iz Mostara pozvan sam kod gospodina Pettera Rascha koji je i došao na ideju za pokretanje ovog projekta - kaže Igor Lukić.

Proveli su vikend u njegovoj kući na moru na jugu Norveške gdje su imali prilike razgovarati, upoznati se još bolje i lijepo oprostiti.

- Moram reći da je ovaj projekt nešto fantastično i mogu s uvjerenjem reći da je to bilo jedno od najljepših 2 mjeseca u mom životu. Cilj da upoznamo svoje susjede, ali i ljude iz drugih dijelova svijeta, je iz moje perspektive potpuno postignut - zaključio je Igor Lukić.

Novo prekrasno druženje na teniskim terenima

Sudionici 10. ITFR-a Zagreb Indoors - Memorijal Gordana Čačića

Zadnjeg vikenda u ožujku ove godine, 27. i 28., održan je tradicionalni teniski turnir rotarijanaca, 10. ITFR ZAGREB INDOORS – Memorijal Gordana Čačića u organizaciji Rotary Cluba Zagreb Centra i ITFR-a (International Tennis Fellowship of Rotarians).

Jubilarni deseti teniski turnir održan je u dobrom raspoloženju, uz već tradicionalno dobar odaziv rotarijanaca - tenisača iz Hrvatske, a sudjelovanjem su ga uveličali i naši prijatelji iz Austrije, Bugarske, Italije i Rumunjske, sveukupno 50 igračica i igrača.

Prekrasno druženje, zanimljivo nadmetanje u teniskim vještinama, ne manje uzbudljivo navijanje, sve to začinjeno ugodnom atmosferom Teniskog kluba Prince, uz domaće

gastronomske specijalitete, sve je to bilo izvrsna prilika da se produ-be stara prijateljstva i steknu nova. Prijatelji iz Rotary klubova Čakovec, Brač, Karlovac, Krapina, Ludbreg, Požega, Osijek, Poreč, Prelog, Varaždin, Beč, Varna, Castellammare, Cluj, Shumen, Trst i Zagreb ponovo su se potrudili za ugodnu atmosferu i uspjeh turnira.

Kao i prošlih godina organizacijom turnira Klub je prikupljao sredstva za Fond za stipendiranje nadarenih učenika Rotary Cluba Zagreb Centar. Oda-ziv donatora, s obzirom na kriznu gospodarsku situaciju, ove godine je ipak bio manji pa su i prikupljena sredstva bila skromnija nego prijašnjih godina. U Fond za stipendiranje učenika je donirano ukupno 16.570 kuna.

- Uz bogati sportski program, gostima smo organizirali i razgledavanje znamenitosti Zagreba, noćnu šetnju po Gornjem gradu, uživali smo na poslijepodnevnom nedjeljnom izletu u Samoboru, uz degustaciju domaćih kobasica, bermeta i kremšnita, a u subotu navečer zajedno smo se opustili uz plesnu glazbu na svečanoj večeri uz gastronomske specijalitete Restorana Argante hotela Antunović.

Zahvaljujemo svim sudionicima koji su se odazvali pozivu i koji su nam svojim aktivnim sudjelovanjem pomogli u dostojnom obilježavanju desete obljetnice našeg teniskog turnira – rekao je direktor turnira, prijatelj Mladen Novaković.

Čestitamo na sportskom uspjehu

U konkurenciji Muški parovi do 110 (zbroj godina starosti partnera)

pobjednici su bili Alojz Šestan i Mario Matjačić (RC Prelog), a drugo mjesto su osvojili Ante Petrić i Bruno Pilon (RC Požega). U konkurenciji Muški parovi iznad 110 pobjedili su Božo Omazić i Damir Kutnjak (RC Osijek / RC Poreč). Marcus Ferstl (RC Zagreb) pobjednik je u konkurenciji Poje-

dinačno muškarci < 55, a drugo je mjesto osvojio Božo Omazić (RC Osijek). Mladen Novaković (RC Zagreb Centar) slavio je u konkurenciji Pojedinačno muškarci ≥ 55, drugi je bio Roland Žuvanić (RC Zagreb). U konkurenciji Mješoviti parovi pobjedili su Tsvetelina Gochkova i Atanas Atanasov (RC Shumen - Bugarska), a drugi su bili Neli Toneva i Vladimir Tonev (RC Varna – Bugarska).

Uz glavni turnir odigran je i utješni dio, pa čestitamo pobjednicima po kategorijama - Mihaiu Mihailescu / Mircea Corchesu (RC Cluj Napoca – Rumunjska) u kategoriji iznad 110, Marcusu Ferstlu i Slobodan Školnik (RC Zagreb) u kategoriji do 110, Slobodanu Školniku (RC Zagreb) pojedinačno do 55, i Vincenzu Arienrou (RC Castellammare di Stabia – Italija) iznad 55.

Zabilježeno

Naši rotarijanci na Kubi

Grupa rotarijanaca iz Hrvatske boravila je nedavno na Kubi, a njihovo sedmodnevno putovanje proteklo je u izvrsnom rotarijanskom druženju.

Iako je nažalost, Kuba jedna od rijetkih zemalja na svijetu u kojoj ne djeluje ni jedan Rotary klub, a rotarijanska je ideja nakon Castrove revolucije ugasla, naši su rotarijanci susreli niz rotarijanskih prijatelja iz mnogih zemalja svijeta. U Havani su tako primjerice, primljeni i u veleposlanstvu Savezne Republike Njemačke gdje ih je srdačno ugostio rotarijanski prijatelj Claude Ellner, njemački veleposlanik na Kubi.

Rotary na Kubi službeno ne postoji od 1978. godine, kada je Rotary International, nakon dugog razmatranja, odlučio da se ukine članstvo

u Rotary Internationalu klubovima u «zemljama u kojima Rotary ne može djelovati». Među pet država bila je i Kuba, poslije 2. svjetskog rata, jedno od važnih rotarijanskih centara na Karibiku. Naime, prvi je Rotary klub izvan engleskog govornog područja osnovan upravo na Kubi – Club Rotario de la Habana osnovan je u hotelu Plaza na Parque Central, u travnju 1916. godine, zahvaljujući velikom zalaganju Chesa Perryja, neumornog tajnika Rotary Internationala. Havana je bila

domaćin i svjetske konferencije Rotary Internationala u lipnju 1940. godine. Na konferenciji je donijeta povijesna deklaracija o ljudskim pravima, koja je kasnije postala model prema kojem je nastala Opća deklaracija o ljudskim pravima Ujedinjenih naroda. O bogatstvu klupskog života na Kubi svjedoči i podatak da je 1946. godine na Kubi djelovalo 46 klubova s gotovo tisuću i pol rotarijanaca.

Potpis pod sliku: Davor Juretić (RC Zagreb), Ivo Husić (RC Zagreb), Albert Papo, Slobodan Mikac (RC Varaždin 1181), Davorin Štern, Davor Senečić i Chaim Achidov (s lijeva na desno) ispred katedrale u Havani

Najveći čovjek stoljeća

Boris Perić

“Poštovanje prema životu znači: Ja sam život koji želi da živi, usred života koji želi da živi”, rečenica je što nam ju je Albert Schweitzer namro kao središnju poruku svog mišljenja. Bio je liječnik i osnivač klinike u ekvatorijalnoj Africi, utemeljitelj etike odgovornosti prema životu, te nadasve kritički glas, kad je valjalo pozivati na ljudskost i mir. Stoga se, uz bok Mahatmi Gandiju ili Martinu Lutheru Kingu, s pravom ubraja među najznačajnije ličnosti 20. stoljeća. Albert Einstein smatrao ga je “najvećim čovjekom stoljeća”, a Winston Churchill -genijem. Njegovo mišljenje i djelovanje činili su uvjerljivu cjelinu, a poruke mu - s obzirom na

pogibelji, kojima se čovjek i njegovo okruženje svakodnevno izlažu - do danas nisu izgubile na aktualnosti.

Albert Schweitzer rođen je, kao drugo od petero djece župnika Ludwiga Schweitzera i njegove supruge Adele, u alemansko-alzaškoj obitelji, 14. siječnja 1875. godine, u Kayserbergu, u Alzaškoj oblasti, koja je od 1871. do 1918. pripadala Njemačkom carstvu. Njegovo djetinjstvo u Günsbachu protječe mirno i samozatajno, obilježeno pomnim proučavanjem njemačke i francuske književnosti i glazbe. Nakon mature, u skladu s tradicijom svojih predaka, posvećuje se duhovnim znatnostima, poglavito teologiji. Godine

1912. vjenčat će se s Helene Bresslau (1879.-1957.), kćerkom židovskog povjesničara Harrya Bresslaua. Iz njihova braka proizići će 1919. kćer Rhena.

U dobi od dvadeset i šest godina Schweitzer u džepu već ima dva doktorata, jedan iz teologije, drugi iz filozofije. Djelovanje Isusa Krista rado će stoga promatrati u svjetlu moralne filozofije njemačkog filozofa Immanuela Kanta: “Isusov čin sastoji se u tome da njegova prirodna i duboka čudorednost dovodi do izražaja nadu u etičko usavršavanje svijeta i želju za njime.” Iz puke ideje, “etičko usavršavanje svijeta” pretvorit će se kod mladog sveuči-

lišnog docenta u životni cilj, kojem se smatrao obaveznim služiti.

Svoja teološka promišljanja objavit će u teološkoj disertaciji "Kritički prikaz novijih povijesnih shvaćanja Posljednje večere", tiskanoj prvi put 1906. Drugo izdanje izaći će 1913. godine u Tübingenu pod poznatijim naslovom "Povijest istraživanja Isusova života". Uz filozofiju i teologiju Schweitzer je kod francuskog glazbenika

i skladatelja Charlesa-Marie Widora studirao i orgulje, pa iz tog razdoblja datira i njegova monografija o Johannu Sebastianu Bachu (1905.)

Ublažavanje ljudske patnje je velika milost

Godine 1896. Schweitzer čita izvještaje kršćanskih misionara o bijedi afričkih urođenika i u njima prepoznaje zov novog životnog

zadatka. Još jednom posvećuje se studiju, ovaj put medicine, te se po njegovu okončanju 1913. sa suprugom Helenom, koja se, prema pisanju biografa, oduvijek bojala "pauka, zmija i crnih ljudi", otiskuje 16. travnja u Gabon u ekvatorijalnoj Africi. Orguljaškim koncertima zarađuje za gradnju bolnice u mjestu Lambaréné, u čijem uređenju sudjeluje i sam. Navečer se često bavi stolarskim

Dr. Albert Schweitzer bio je počasni član Rotary kluba Colmar i Passau

«Ja sam jedan od vas»

«Doktor Albert Schweitzer je već imao 72 godine i bio je živa legenda, kada je 1947. godine, osnovan Rotary Club Colmar – izvještava The Rotarian iz listopada 1973., prisjećajući se velikog filantropa koji je preminuo osam godina ranije. Klub u Colmaru proglasio je doktora Schweitzera počasnim članom 1951. godine, ponosan što je veliki dobrotvor odrastao u obližnjem Günsbachu. Uz povelju počasnog člana Schweitzeru su tom prilikom uručili i donaciju za njegovu bolnicu Lambarene. Sjedeći na čelu stola s tadašnjim predsjednikom RC Colmar Marcelom Kaltenbachom, Schweitzer je na časti i vrijednoj donaciji s radošću zahvalio.

- Sretan sam što sam ovdje s vama i što mogu primiti čast koju ste mi ukazali. Osjećam da sam u društvu ljudi koji suosjećaju s dru-

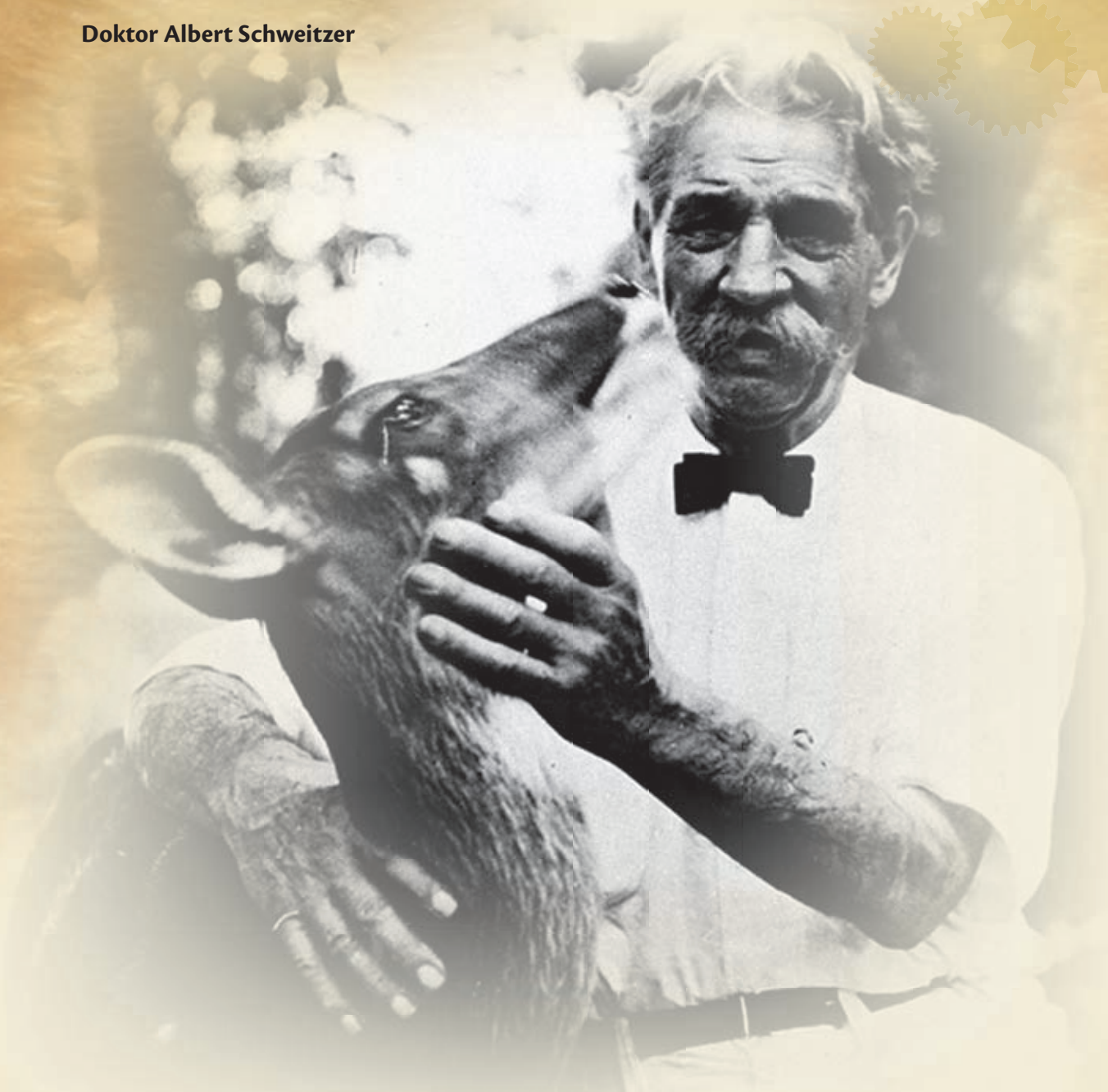
gima, osjećam da sam s ljudima koji našoj civilizaciji žele dati više duhovnosti, koji ju duboko promišljaju i imaju volje sačuvati svijet od uništenja. Zato sam ja jedan od vas. Vjerujem u vaš veličanstveni i sjajni cilj – rekao je doktor Schweitzer pred prijateljima iz kluba u Colmaru a onda ih je detaljno izvjestio o situaciji u njegovoj bolnici Lambarene.

- Dar koji ste dali, a koji će poslužiti za njegu i liječenje gubavaca, duboko me dirnuo. Ne tako davno počeli smo ublažavati njihovu patnju. Smjestili smo ih u izolaciju, kako bi druge zaštitili od zaraze, i pokušavali ih liječiti – opisao je situaciju u leprozoriju o kojem je brinuo, izvjestivši ujedno članove o velikom napretku u liječenju lepre koja je zahvaljujući novim medicinskim otkrićima postala izlječiva. No, tijekom liječenja o leproznima, ali i o članovima njihovih obitelji, valjalo

je i dalje brinuti, pružiti im smještaj i osigurati hranu. Doktor Schweitzer i njegovo osoblje nisu naime, ni uz najveći trud, uspijevali uvjeriti zaražene da svakog tjedna moraju primiti cjepivo kako bi se izliječili pa su i dalje morali skrbiti o 350 leproznih bolesnika i njihovim obiteljima. Nerijetko je u bolnici bilo i više od 500 ljudi o kojima su morali svakodnevno brinuti. Nevolja je bila što je riža, i druga hrana, bila nevjerojatno skupa zbog velikih troškova transporta do udaljene bolnice. Schweitzer je i tomu pokušao doskočiti pa je u okolici bolnice uredio plantaže, no, njihov je prinos bio premalen da bi se nahranio tako velik broj ljudi.

- Vaš dar je i više nego dobrodošao jer će poslužiti za njegu, liječenje i očuvanje života drugih ljudskih bića – rekao je doktor Schweitzer članovima RC Colmar koji su velikom dobrotvoru dodijelili titulu počasnog člana. (I.Č.)

Doktor Albert Schweitzer

Albert Schweitzer duboko je cijenio misiju Rotaryja

Rotary radi za budućnost

«Znao sam da će jednog dana biti osnovano društvo ljudi koje će biti odvojeno od političkih stranaka, koje će uvažavati različitosti, koje će biti jedinstveno, u kojem će se susretati istinski humani ljudi, koji po humanim principima nastoje živjeti i raditi. Prvi puta kada sam čuo za vaš pokret, za mene je to bilo veliko olakšanje. Pomislio sam – oni sada počinju raditi ono što je neophodno za budućnost! – rekao je doktor Albert Schweitzer govoreći pred

350 belgijskih rotarijanaca u Vilvordeu 1960. godine. Za istinski humanog čovjeka kakav je bio Albert Schweitzer rotarijanci su bili istinski humani ljudi. Stoga je kompliment koji je rotarijancima dao doktor Schweitzer možda i najveći u dugoj povijesti Rotaryja.

Počasni član RC Colmar tada je pred rotarijanskim prijateljima, koji su za njegovu bolnicu u ekvatorijalnoj Africi donirali 184 tisuće belgijskih franaka, rekao: Počeo sam se s problemom opstanka civilizacije baviti još u Prvom svjetskom ratu,

jer sam osjećao kako je ona ugrožena. Nadao sam se kako će biti osnovano društvo koje se posvećuje idealu čovječnosti. Da nemamo ništa drugo osim političkih stranaka ne bismo se mogli nadati da ćemo proći kroz veliku avanturu u kojoj smo se našli. Živio sam u brizi za budućnost humanosti, dijeleći je s prijateljem Einsteinom, kojeg poznajem dugo i znam da je i on željno očekivao takav pokret. Takav je pokret konačno došao s vašom organizacijom! (I.Č.)

poslovima, dok dan provodi za operacijskim stolom, liječi malariju i bolest spavanja ili, pak, ublažuje muke oboljelima od lepre. Iz njegovih knjiga progovara suosjećanje za afričke pacijente:

“Kako da opišem svoje osjećaje kad mi dovedu takva jadnika? Ta, ja sam jedini u krugu od više stotina kilometara koji ovdje može pružiti pomoć! Ne kažem da mu mogu spasiti život. Svi ćemo mi jednom morati umrijeti. Ali činjenicu da mu mogu ublažiti patnje doživljavam kao veliku, uvijek novu milost.”

Prvi svjetski rat gotovo da je u cijelosti onemogućio daljnju izgradnju bolnice, te se Schweitzer kao inter-

nirana civilna osoba ubrzo ponovno zatekao u Francuskoj, kojoj je u međuvremenu pripala Alžaška oblast. Iako je stekao francusko državljanstvo, Schweitzer se radije izjašnjava kao Alžašanin i građanin svijeta. Njemačkim i francuskim jezikom u međuvremenu je ovladao podjednako dobro. S Francuskom ga je između ostalog povezivao filozof Jean Paul Sartre, sin Schweitzerove sestrice Anne Marie. Kritičko bavljenje tada popularnom egzistencijalnom filozofijom zaokupljat će Schweitzera do posljednjih godina života.

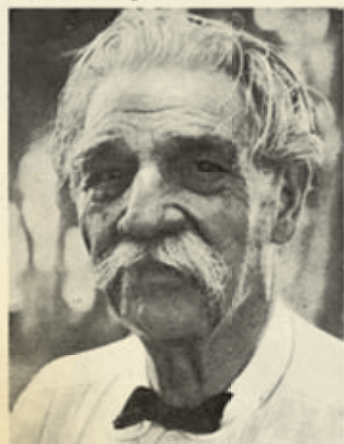
Od mukotrpnih početaka 1913, kad je kao liječnik još prakticirao u nekoj vrsti pregrađena kokošinjsa, do svoje

smrti 1965. Schweitzer će Lambaréné etablirati kao modernu bolnicu s četrdesetak zaposlenih. Vrhunac popularnosti bilježi početkom pedesetih godina, kad diljem zapadnog svijeta drži predavanja i koncerte, dobiva niz zapazanih međunarodnih nagrada i priznanja, te – prije svega u SAD-u – ubire novac za svoju bolnicu usred prašume. Velika je i želja da se liječnik posjeti na radnom mjestu.

“Mnogi su pristojni i unaprijed pitaju jesu li dobrodošli. Drugi su manje pristojni, pa jednostavno pošalju telegram: Dolazim! A mnogi su izrazito nepristojni, pa se iznenada pojave s kamerom oko vrata i pitaju: Gdje je dr. Schweitzer?“, bilježi 1959. Frederick

Tübinger Albert-Schweitzer-Woche

Januar 1975 – Programmheft

Als Theologe und Denker hat er sich
für die Menschheit eingesetzt
Albert Schweitzer

ALBERT SCHWEITZER (1875-1965)
Elsässischer Theologe, Philosoph, Musiker
und Tropenarzt.
Begründete die „Konsequente Eschatologie“,
die moderne Bachforschung, die Ethik der Ehr-
furcht vor dem Leben. Erbauer und Leiter des
Urwaldhospitals in Lambaréné, Gabon.
Friedensnobelpreis 1952.

Doktor Schweitzer bio je jedan od najvećih ljudi 20. stoljeća

Najbolji izbor za najboljeg čovjeka

«Ima mnogo ljudi koji misle da je doktor Albert Schweitzer najveći čovjek današnjice. Najveći od velikih ljudi. No, vjerojatno bi bilo ispravnije reći kako je on najbolji izbor za najboljeg čovjeka. Albert Schweitzer je svakako čovjek s kojim se ne može usporediti nitko iz našeg pokoljenja – napisao je o Albertu Schweitzeru u Rotarianu od ožujka 1952. godine Kees Van Hoek.

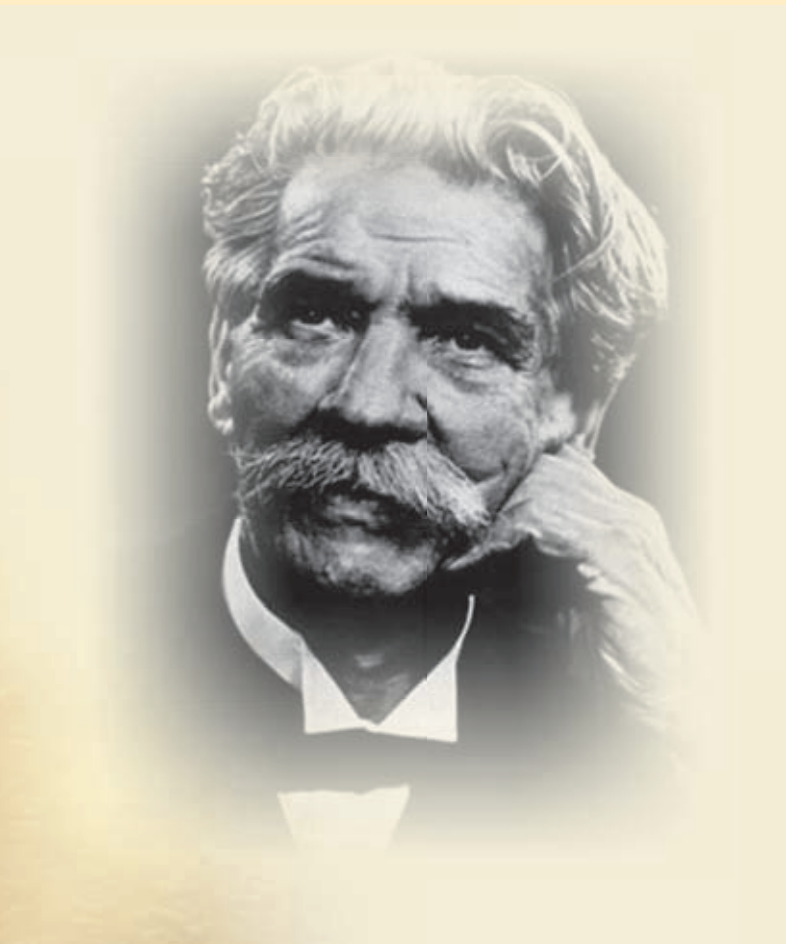
Albert Schweitzer, jedan od najpoznatijih rotarijanaca u povijesti Rotaryja, svjetsku je slavu stekao već s 30 godina, i to na ne-

koliko područja. Bio je poznati filozof, teolog, pisac i propovjednik, bio je vodeći autoritet za Bachovu glazbu i orguljaš međunarodnog ugleda, profesor na sveučilištu u Strassbourgu. Svega se odrekao i počeo studirati medicinu. Godinama prije, na 21. rođendan, sam je sebi obećao da će, iz zahvalnosti zbog sretno i bezbrižne mladosti, svoj život posvetiti – čovjekoljublju. Održao je svoje obećanje i ispunio svoju sudbinu – postao je spasitelj tisućama ljudi o kojima je skrbio u francuskoj ekvatorijalnoj Africi. Za svoju je misiju odabrao udaljen i negostoljubiv kraj u današnjem Gabonu, s vrućom i vlažnom klimom,

na kojem nije bilo liječnika niti bilo kakve medicinske skrbi u krugu širem od 800 kilometara. U bolnici koju je sam projektirao i izgradio u Lambareneu, liječio je lepru, malariju, bolest spavanja, koleru, dizenteriju, beri – beri, operirao je i gotovo sam brinuo o svim potrebama domorodačkog stanovništva koje je dolazilo po pomoć. Sve što je stekao potrošio je na bolnicu. Krajem Prvog svjetskog rata Francuzi ga odvede u internaciju. Kada se vratio iz zatočeništva, prašuma je već obrasla bolničke barake koje su uništili termiti. Bio je prisiljen još jednom krenuti od početka.

Kees Van Hoek u Rotarianu piše kako je do 1952. godine doktor Schweitzer u Lambareneu sagradio čak 40 drvenih kuća u kojima je bilo 300 bolničkih kreveta, a za bolesne su tada brinula tri doktora i šest medicinskih sestara koji su u Gabon došli iz Europe. Jedna od bolničkih baraka bila je namijenjena psihičkim bolesnicima kojima je, smjestivši ih u bolnicu, spasio život, jer bi ih inače, po plemenskim običajima – udavili. Svoj rad u bolnici Lambarene opisao je u knjizi «Na rubu prašume».

Kao filozof zarana je shvatio da Europu, kao «fatalna anemija», sve više zahvaća duhovno i intelektualno propadanje, a jedini «lijek» za takvo stanje vidio je u povratku kršćanskim principima. Poštovanje prema životu bila je središnja tema njegovog filozofskog i teološkog promišljanja. Njegov je Krist, ističu teolozi koji su se bavili njegovim teološkim radom, Krist koji govori na gori. Svoju pak je vjeru doktor Schweitzer svjedočio iskreno kroz više od pola stoljeća u bolnici Lambarene, koja je bila jedina nada za tisuće i tisuće ubo-

gih i bolesnih. No, često bi, napola u šali, znao reći kako je zapravo - hereetik. Držao je da bi ga se njegov Krist posramio kada ne bi učinio ništa da pomogne braći ljudima koji pate.

Veliki dobrotvor, filozof i teolog bio je izvrсни orguljaš koji je svojom interpretacijom Bachovih recitala zadivio i zahtjevnu publiku u Westminsterskoj katedrali. Glazbu je toliko ljubio da je u vrijeme internacije svakoga dana «svirao» orgulje na stolu, kako bi sačuvao gipkost prstiju, zamišljajući pri tom božanske tonove iz nepostojećih svirala.

Kada bi napustio bolnicu u Gabonu i u Europi tražio donatore za svoj humani projekt, živio bi u Günsbachu, u predivnoj šumovitoj

dolini svoga djetinjstva, gdje je sagradio kuću novcem koji je dobio uz Goetheovu nagradu. Tamo bi prijedodne pisao ili skladao, a poslijepodne bi primao. Predaha gotovo i nije imao. Odmarao bi se tek na brodu koji je iz Gentila u zapadnoj Africi do Marseillea tada plovio punih 16 dana.

Podjednako je dobro govorio njemački i francuski. Mislio je na njemačkom jeziku, koji je nazivao jezikom filozofije, a pisao je na oba jezika. Poznatu studiju o Bachu napisao je na francuskom, a onda ju je prema bilješkama ponovo napisao na njemačkom, jer mu je, piše Van Hoek, i sama ideja o prevođenju bila mrska. Kada bi govorio obilno

bi gestikulirao. Bila je to navika koju je stekao u Africi kako bi se lakše sporazumijevao s lokalnim stanovništvom.

Njegovi se suvremenici sjećaju da doktor Schweitzer nije puno pozornosti pridavao svojoj vanjštini. Najčešće bi se odjevao u dugački crni ogrtač koji je podsjećao na modu iz viktorijanskog doba, a njegova bi se frizura, baš kao i njegovog prijatelja Einsteina, teško mogla nazvati urednom. Obojica su imali prećih briga – svaki je na svoj način služio čovječanstvu, podjednako zabrinut za njegovu sudbinu i jednako odvažan u nastojanju da mu pruži nadu. (I.Č.)

Frank, zubar u Schweitzerovoj tropskoj klinici. A ta se, piše njemački "Der Spiegel" godinu dana kasnije, u međuvremenu pretvorila u "drugu najveću atrakciju u Africi, odmah nakon Viktorijinih slapova."

Genij čovječanstva - protivnik atomskog naoružanja

Tih godina, međutim, globalni aplauz za doktora Schweitzera počinje slabiti. Diljem svijeta i dalje ima mnoštvo prijatelja, ali sad su tu i neprijatelji, jer se zajedno s Einsteinom i Bertrandom Russelom usprotivio atomskom naoružavanju. Krugovi bliski američkoj vladi sad ga sumnjiče za komunistu, a određen broj ranijih donatora iznenada mu okreće leđa. Svejedno, Schweitzer ne posustaje: "Mora doći do toga da se ubijanje kao igra počinje doživljavati kao sramota za našu

kulturu." U radio poruci na Radio Oslu u travnju 1957. godine upućuje svijetu apel protiv atomskih pokusa, a godinu dana kasnije još tri, koji su tiskani pod naslovom «Mir ili atmoski rat».

Schweitzerov angažman protiv prijetjećeg atomskog rata, što ga dokumentiraju brojne biografije, pokazuje još jednu crtu njegove ličnosti: Genij čovječanstva nije uvijek prštio od prijaznosti, razumijevanja i kršćanskog milosrđa. Stavljajući na vagu vlastiti autoritet umio je itekako odlučno odbrusiti: "Ne!"

Godine 1952. Schweitzer je primio Nobelovu nagradu za mir. Novčani iznos nagrade u cijelosti je uložio u izgradnju novog dijela bolnice u Lambarénéu, namijenjenog liječenju gubavaca. Nedugo prije smrti supruga Helena upitala je Schweitzera koliko dugo namjerava ostati u Africi, na što

je on na sebi svojstven način odgovorio: "Dokle god budem disao".

Glazbenik, autor velikog broja knjiga, filozof i liječnik Albert Schweitzer umire 1965., u dobi od devedeset godina, radeći još uvijek u svojoj afričkoj bolnici, gdje je i sahranjen uz suprugu Helene.

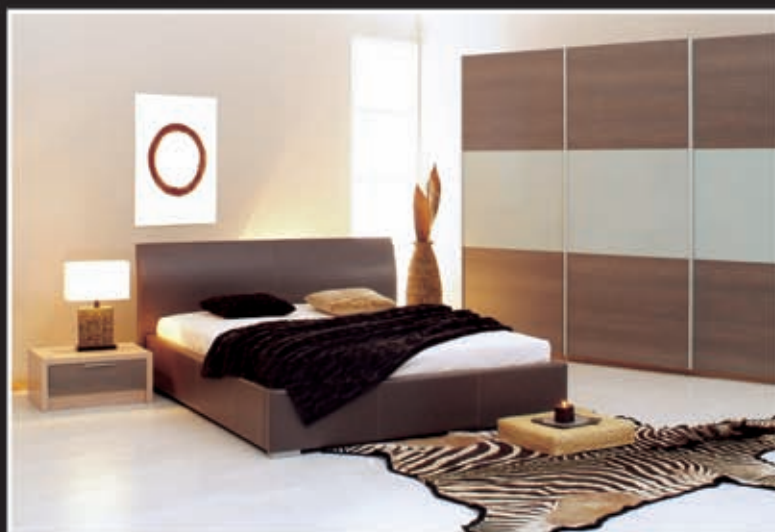
Iako se medicinom počeo baviti relativno kasno, promijenivši dvaput životni poziv, Schweitzer je u Africi proveo gotovo pola stoljeća, liječeći bolesnike, koje bi bez njegova zalaganja zasigurno snašla smrt. Povrh medicinskih dostignuća, Albert Schweitzer ostao je upamćen kao veliki humanist, koji je u najtežim uvjetima pružao utočište tisućama bolesnih, za što gotovo da nije ni primao plaću. Svoj životni cilj "rada u izravnoj službi čovječanstva" Schweitzer je u cijelosti ispunio.

www.hespo.hr

SWEET hespo^{d.o.o.} DREAMS

Vaša jutra ispunjena harmonijom,
Vaša tijela odmorena,
energija regenerirana...
Kvalitetan odmor
odražava se na Vašu okolinu
i mirno prihvaćate izazove
svakog novog dana
Svi će primijetiti...
Vi ste izvrsno spavali...

HESPO madraci i
namještaj

*...neopisiva
lakoća buđenja*

Akcija Suncokret

Prvi suncokret za guvernera Krausea

Na već tradicionalnom rotarijanskom druženju koje krajem kolovoza, u vrijeme varaždinskog Špancirfesta, organizira Rotary Club Varaždin 1181, na simboličan je način označen početak akcije Suncokreti u našoj zemlji. Prijateljice i prijatelji iz ovog varaždinskog kluba na ovoj su popularnoj turističkoj manifestaciji 29. kolovoza predstavili predanost rotarijanaca svijeta da se potpuno iskorijeni dječja paraliza, a prvi prilog akciji, kupnjom cvijeta suncokreta te majice s logom END POLIO NOW, dao je upravo guverner Districta 1910 Peter Krause, koji je tom prigodom pohvalio varaždinske rotarijance i njihovu akciju koja je imala veliki odjek u javnosti.

U Prelogu su nudili kestene

Članovi Rotary Cluba Prelog prihod za akciju Suncokret ostvarili su 31. listopada u središtu Preloga - prodajom slasnih pečenih kestena, kuhanog vina i rakije medice. Kesteni i kuhano vin koje su pripravili za ovu dobrotvornu prigodu prodani su i brže nego što se oček

kivalo pa se ovim putem članovi kluba još jednom zahvaljuju svima koji su se odazvali njihovom projektu. Ovakva akcije prodaje kestena svakako će postati tradicionalna i svake godine će se održati s nekim humanitarnim razlogom – istaknuo je predsjednik preloškog kluba Marijan Balaban.

Suncokreti uz svetog Nikolu

Članovi Rotary Cluba Varaždin završili su dio akcije Suncokreti organizirali 5. studenog, uoči blagdana svetog Nikole - zaštitnika grada Varaždina, kada su na glavnom gradskom trgu, u javnoj dobrotvornoj akciji svojim sugrađanima ponudili varaždinske klipiće i majice s logom akcije END POLIO NOW. Tom su prigodom na Gradskoj vijećnici istaknuli i rotarijansku zastavu te su dijelili prigodne tiskane materijale u kojima su predstavili ovaj, najveći civilni projekt u povijesti čovječanstva.

„Izašli smo na Korzo i učinili da naša predanost humano misiji borbe protiv dječje paralize postane bliža našim građanima – rekao je predsjednik Rotary Cluba Varaždin Damir Mamuzić.

Spajanje papira? Naš posao.

042 320 911 | www.tiva.hr

TIVATISKARA

IMPRESSUM

Rotary magazin

glasilo Hrvatskog Rotary saveza

Nakladnik: Hrvatski Rotary savez

Za nakladnika: International Press
rotarymagazin@gmail.com

Uređivački odbor: Peter Krause
(predsjednik), Ivan Husić, Ivan Domislović, Želimir Feitl, Zvonko Jadrešin, Ivan Urlić, Vladimir Zobundžija

Povjerenik HRS: Ivan Domislović

Glavni urednik: Igor Čolaković

Grafički urednik: Vjeran Kostović

Oblikovanje:

Saša Kušter, Vjeran Kostović

Tisak: TIVA Tiskara Varaždin

Naklada: 1.200 primjeraka

Prosječna naklada u 2009. godini: 1.200 primjeraka

Kad srce
kaže ljeta,
kaže...
Hrvatska!

www.hrvatska.hr

HRVATSKA tako lijepa, tako naša.